CONSILIUL LOCAL
AL MUNICIPIULUI CÂMPINA
JUDEȚUL PRAHOVA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Proiectului de Amenajament pastoral pentru pajiștile permanente ale Municipiului Câmpina, situate în extravilan

Având în vedere expunerea de motive nr.69.394/13 noiembrie 2017 a membrilor Comisiei buget, finanțe, programe finanțare europeană, administrarea domeniului public și privat și agricultură, prin care propun aprobarea Proiectului de Amenajament pastoral pentru pajiștile permanente ale Municipiului Câmpina, situate în extravilan;

Ținând seama de:

- raportul de specialitate nr.69.395/13 noiembrie 2017, promovat de Serviciul administrație publică locală, agricol, relații cu publicul;
- raportul de specialitate nr.69.408/14 noiembrie 2017, promovat de Serviciul administrarea domeniului public și privat;
- raportul comisiei de specialitate din cadrul Consiliului local al Municipiului Câmpina, respectiv Comisia buget, finanțe, programe finanțare europeană, administrarea domeniului public și privat și agricultură;
- avizul Direcției Agricole Prahova nr.3007/23.03.2016, înregistrat la Primăria Municipiului Câmpina sub nr.8972/24.03.2016;
- avizul secretarului Municipiului Câmpina, înregistrat sub nr.69.396/ 13 noiembrie 2017.

În conformitate cu prevederile:

- art.6, alin.(1) și (2) și art.9, alin.(9) din O.U.G. nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, modificată și completată;
- art.4, art.8, alin.(1), (7), (8) și (9) și art.9, alin.(1) și (2) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor O.U.G. nr.34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prtin H.G. nr.1064/2013, modificată și completată;
- Ordinului nr.544/2013 privind metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște;
- Ordinului nr.407/2013 pentru aprobarea contractelor – cadru de concesiune și închiriere a suprafețelor de pajiști aflate în domeniul public/privat al comunelor, orașelor, respectiv al municipiilor, modificat și completat.
- art.36, alin.(1), alin.(2), lit."c" din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată, modificată și completată;

În temeiul art.115, alin.(1), lit."b", coroborat cu art.45, alin.(3) din Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală, republicată, modificată și completată,

Consiliul local al Municipiului Câmpina adoptă prezenta hotărâre.

Art.1. – Se aprobă Proiectul de Amenajament pastoral valabil pentru pajiştile permanente ale Municipiului Câmpina, situate în extravilan, întocmit şi avizat, conform procedurii legale, identificat conform Anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art.2. – **(1)** Amenajamentul pastoral aprobat prin prezenta hotărâre este documentaţia care cuprinde măsurile tehnice, organizatorice şi economice necesare ameliorării şi exploatării pajiştilor Municipiului Câmpina, situate în extravilan.

(2) Actualizarea amenajamentului pastoral se realizează la o perioadă de 10 ani.

Art.3. – Prin grija Serviciului administraţie publică locală, agricol, relaţii cu publicul din aparatul de specialitate al Primarului, se vor distribui extrase din amenajamentul pastoral utilizatorilor de pajişti, pe baza unei proceduri stabilită de Consiliul local al Municipiului Câmpina, în condiţiile legii.

Art.4. - Prezenta hotărâre se comunică:

- Instituţiei Prefectului Judeţului Prahova;
- Primarului Municipiului Câmpina;
- Direcţiei Agricole Prahova;
- Direcţiei juridice;
- Serviciului administrarea domeniului public şi privat;
- Serviciului urbanism, amenajarea teritoriului;
- Oficiului agricol.

Preşedinte de şedinţă,
Consilier,
d-na Petrovici Mihaela

ROMÂNIA
JUD. PRAHOVA MUNICIPIUL CÂMPINA
CONSILIUL LOCAL

Contrasemnează,
Secretar,
jr.Moldoveanu Elena

Câmpina, 28 noiembrie 2017
Nr. 184

Cod FP-06-01, ver.1

ANEXĂ
la H.C.L. nr. 184
din 28 NOV. 2017
Președintele ședinței,
Consilier
d-na [illegible] Mihaela

MUNICIPIUL CÂMPINA, JUDEȚUL

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL

2016

MUNICIPIUL CÂMPINA, JUDEŢUL PRAHOVA

PROIECT DE AMENAJAMENT PASTORAL

COLECTIV DE ELABORARE A LUCRĂRII:

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CÂMPINA

Secretar: MOLDOVEANU PAUL

Inginer: CROITORU AURA ELENI

Economist: IORDACHE GABRIELA

OFICIUL DE STUDII PEDOLOGICE ŞI AGROCHIMICE PRAHOVA

Ing. Agronom: MARCU MARIAN

Ing. Pedolog: NEGOIŢĂ BOGDAN

Ing. Pedolog: ANDRONE CRISTEA

Tehnician pedolog: DINCĂ FLORIN

CAMERA AGRICOLĂ JUDEŢEANĂ PRAHOVA

Dr. ing. ENACHE MITA

Ing. CIOCÂRDEL STRATENIA

Ing. DRUGEA DANIELA

Ing. GHIŢĂ DANIEL IONUŢ

Dr. ing. GUŢU ROBERT FLORIAN

Ing. SIMION NICUŞOR VIOREL

Ing. GRIGORE ALINA IOANA

Ec. IOANA VERONICA

CUPRINS

1.Situaţia teritorial-administrativă.....

1.1.Amplasarea teritorială a localităţii.....

1.2.Denumirea deţinătorului legal.....

1.3.Documentele care atestă dreptul de proprietate sau deţinere legală.....

1.4.Gospodărirea anterioară a pajiştilor din amenajament.....

2.Organizarea teritoriului.....7

2.1.Denumirea trupurilor de pajişte care fac obiectul acestui studiu.....7

2.2.Amplasarea teritorială a trupurilor de pajişte.Vecinii şi hotarele pajiştii.....7

2.3.Constituirea şi materializarea parcelarului şi subparcelarului descriptiv.....12

2.4.Baza cartografică utilizată.....13

2.4.1.Evidenţa planurilor pe trupuri de pajişte.....13

2.4.2.Ridicări în plan.....14

2.5.Suprafaţa pajiştilor.Determinarea suprafeţelor.....14

2.5.1.Suprafaţa pajiştii pe categorii de folosinţă.....14

2.5.2.Organizarea administrativă.....14

2.6.Enclave.....14

3.Caracteristici geografice şi climatice.....**14**

3.1.Indicarea zonei geografice şi caracteristicile reliefului.....14

3.2.Altitudine, expoziţie, pantă.....15

3.3.Caracteristici pedologice şi geologice.....15

3.4.Reţeaua hidrografică.....18

3.5.Date climatice.....19

3.5.1.Regimul termic.....19

3.5.2.Regimul pluviometric,.....19

3.5.3.Regimul eolian.....19

4.Vegetaţia.....**19**

4.1.Date fitoclimatice.....19

4.2.Descrierea tipurilor de staţiune.....20

4.3. Tipuri de pajişti.....20

4.4.Descrierea vegetației lemnoase.....62
5.Cadrul de amenajare.....62
5.1.Procedee de culegere a datelor din teren.....
5.2.Obiective social-economice și ecologice.....
5.3.Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor.....
5.4.Fundamentarea amenajamentului pastoral.....64
5.4.1.Durata sezonului de păşunat.....64
5.4.2.Numărul ciclurilor de păşunat.....66
5.4.3.Fânețele.....66
5.4.4.Capacitatea de păşunat.....66
6.Organizarea, îmbunătățirea, dotarea și folosirea pajiștilor.....69
6.1.Lucrări de repunere în valoare a suprafețelor de pajişti.....69
6.2.Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânțarea sau supraînsămânțarea pajiștilor.....90
6.3.Capacitatea de păşunat.....93
6.4.Organizarea păşunatului pentru diferitele specii de animale.....95
6.5.Căi de acces.....99
6.6.Construcții zoopastorale și surse de apă.....99
7.Descriere parcelară.....101
8.Descrierea vegetației forestiere 106
8.1. Date generale 106
8.2. Descrierea staţiunii 106
8.3. Descrierea vegetaţiei forestiere 106
8.4. Organizarea păşunatului 106
9.Diverse.....109
9.1.Data intrării în vigoare a amenajamentului, durata acestuia.....109
9.2.Colectivul de elaborare a prezentei lucrări 109
9.3.Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă.....109
9.5.Bibliografie.....111

AMENAJAMENT PASTORAL PENTRU PAJIŞTILE DIN MUNICIPIUL CÂMPINA

1. Situaţia teritorial-administrativă

1.1. Amplasarea teritorială a localităţii:

Euroregiunea Sud Muntenia, judeţul Prahova, Municipiul Câmpina.

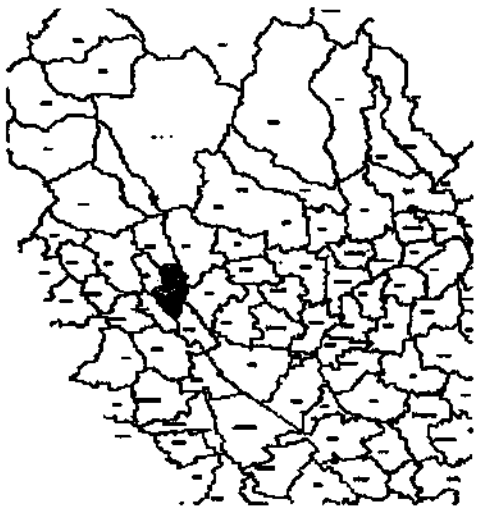

Municipiul Câmpina este cel mai mare centru din Subcarpaţii Prahovei, precum şi cel de-al doilea oraş, ca mărime şi număr de locuitori, al judeţului Prahova. Acesta este situat pe Valea Prahovei, la confluenţa acesteia cu râul Doftana. Oraşul este atestat documentar din secolul XV, la sfârşitul căruia acţiona ca unul din punctele de vamă importante ale Ţării Româneşti.

Aşezarea geografică: în apropiere de vărsarea râului Doftana în râul Prahova, pe şesul lung suspendat deasupra luncilor, se întinde Câmpina, cel mai mare oraş de pe Valea Prahovei, în regiunea dealurilor subcarpatice. Este cuprins între dealul Muscelului la NE, Dealul Ciobu la SE, culmea Ciunga în V.

Municipiul este amplasat între paralela de 45°07'48'' latitudine nordică şi 25°44'24'' longitudine estică.

Localităţile învecinate: Băneşti - în partea de SE, Brebu - în partea de NE, Cornu - în N şi comuna suburbană Poiana Câmpina în partea de SV.

Este înconjurat de 3 râuri: la N - râul Câmpiniţa, la E - râul Doftana, la V - râul Prahova, transformând-o într-o platformă de formă triunghiulară, cu pante mai mici sau mai abrupte. Terasa Câmpinei domină cu circa 40-50 m, văile celor 3 râuri care delimitează zona.

Poziţia geografică a Câmpinei - de terasă a râului Prahova - cum se numeşte din punct de vedere geomorfologic - a fost şi este deosebit de importantă pentru aşezările umane. Câmpina

este cel de-al 2-lea oraş al judeţului Prahova ca mărime, situându-se la 32 Km depărtare de Ploieşti. Se desfăşoară pe direcţia N-V, S-E pe o suprafaţă de 81,9 km. Are o formă triunghiulară, cu vârful înspre confluenţa râului Doftana cu râul Prahova. Analizând poziţia geografică a oraşului, se constată că, aceste locuri au permis întreţinerea unor legături foarte strânse, atât cu teritoriile vecine cât şi cu cele mai îndepărtate.

Situaţia administrativă a localităţii : Teritoriul pe care îl ocupă Municipiul Câmpina ca unitate administrativ teritorială are o suprafaţă de 24,259 km^2, pe raza cărora se află 4 corpuri de teritoriu intravilan în suprafaţă totală de 15,072 km^2.

Conform situaţiei statistice a terenurilor, din data de 31 decembrie 2014, municipiul Câmpina are:

Teren agricol : 671 ha din care:

- Arabil 122 ha
- Păşuni 269 ha
- Fâneţe 169 ha
- Vii 0 ha
- Livezi 111 ha

Teren neagricol : 1752 ha din care:

- Păduri 772 ha
- Terenuri cu ape 97 ha
- Căi de comunicaţii 144 ha
- Construcţii 715 ha
- Neproductiv 24 ha

1.2. Denumirea deţinătorului legal:

Denumirea deţinătorului legal : Păşunile sunt administrate de Primăria Municipiului Câmpina.

1.3. Documente care atestă dreptul de proprietate sau deţinere legală.

Istoricul proprietăţii, conform tabelului 1.1.

Păşunile permanente, situate pe raza administrativ teritorială a Municipiului Câmpina, se află în domeniul privat al Municipiului, figurând înscrise în anexa 16, cu reconstituirea

izlazurilor comunale, conform prevederilor legii, care vor fi date în administrarea primăriilor.

Anexa 16 a fost întocmită conform prevederilor art. 32 şi art. 40 din Legea Fondului Funciar nr. 18/1991 şi a "Lucrării Întreţinere Cadastru Funciar" pe oraşul Câmpina - întocmită de O.C.O.T.A Prahova în anul 1985.

Ulterior, în anul 2009, conform prevederilor Legii nr. 247/2005, cu modificările şi completările ulterioare, coroborate cu cele ale art. 28, alin. (1) şi alin. (2) din Regulamentul de aplicarea al acestuia, aprobat prin Hătarârea Guvernului nr. 890/2005 şi ale Legii 193/2007 privind modificarea şi completarea Legii nr. 1/2000, precum şi prevederile O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor permanente şi pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, anexa 16 a devenit anexa 14.

S-a refăcut întreaga documentaţie pornind de la anexa initială, operându-se reducerile intervenite asupra izlazurilor comunale ca urmare a reconstituirii dreptului de proprietate persoanelor îndreptăţite.

Terenurile din anexa14 au fost înscrise în anexa nr.5, prevăzută la art. Nr.9, alin (2), pct.e) din Hotărârea nr. 401/2013 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, precum şi în anexa nr. 9 - anexa grafică cu reprezentarea categoriilor de suprafeţe prevăzute la art. 6, alin. (2) din Legea nr. 165/2013.

În tabelul 1.1 sunt trecute documentele care fac dovada dreptului de proprietate asupra pajiştilor permanente, pentru fiecare trup în parte. De asemenea, copii ale acestor documente sunt anexate la documentatie.

Tabelul 1.1.

Nr. Crt.	Teritoriul administrativ	Trupul de pajiste	Bazinul Hidrografic	Observaţii
1	2	3	4	5
1	Municipiul Câmpina	T1 – „Belciu 1"	Prahova	Ordinul prefectului nr.

				32/02.02.2009
2	Municipiul Câmpina	T2 – "Căprăreţe Vest "	Prahova	Ordinul prefectului nr. 32/02.02.2009
3	Municipiul Câmpina	T3 – "Izlaz punct Căprăreţe"	Prahova	Ordinul prefectului nr. 32/02.02.2009
4	Municipiul Câmpina	T4 – "Izlaz Belciu"	Prahova	Ordinul prefectului nr. 32/02.02.2009
5	Municipiul Câmpina	T5 – "Izlaz 5"	Prahova	Ordinul prefectului nr. 32/02.02.2009

Suprafaţa pajiştilor înregistrate în registrele agricole la data de 1 ianuarie 2007, este şi rezultatul analizei comparative dintre evidenţele preluate din cadastru funciar al oraşului Câmpina, întocmit în anul 1985 şi suprafeţele rezultate prin metodele grafice, aplicate în realizarea anexei 9 – grafice la Legea 165/2013.

Tabelul 1.2

Nr. crt.	Suprafaţă totală pajişti UAT (ha)	Trupul de pajişte	Declarată APIA (ha)	Nedeclarată la APIA (ha)
1	46,17	T1 – „Belciu 1"	-	10,47
2		T2 – "Căprăreţe Vest "	-	9,37
3		T3 – "Izlaz punct Căprăreţe"	-	3,18
4		T4 – "Izlaz Belciu"	-	20,62
5		T5 – "Izlaz 5"	-	2,53
	TOTAL			46,17

1.4. Gospodărirea anterioară a pajiştilor din amenajament:

Pajistile aflate pe raza municipiului Câmpina, odată cu apariţia Legii nr.18/1991, au trecut în proprietatea privată a municipiului, în administrarea primăriei, conform anexei 16, iar ulterior, fiind înscrise în anexa 14, cuprinzând reconstituirea izlazurilor comunale, conform prevederilor legii, care vor fi date în administrarea consiliilor locale.

Din suprafaţa totală de pajişti de 251 ha aparţinand Municipiului Câmpina, au fost utilizate în regim de păşune aproximativ 70%, în regim de fâneaţă 20% iar 10 % sunt izlazuri aflate în vecinătatea zonelor de pădure, care neamenajate periodic, sunt acoperite cu tufăriş.

Starea actuală a pajiştilor: Din suprafaţa de 251 ha, pajişti permanente sunt în suprafaţă de 46,17 ha. Această suprafaţă a fost studiată în amenajamentul pastoral, diferenţa până la 251 ha fiind pajişti situat în intravilan.

Se poate considera că toate pajiştile aparţinând UAT Câmpina, sunt într-o stare care necesita o mai atentă îngrijire.

Producţia medie de iarbă a pajiştilor pe ultimii 5 ani este prezentată în tabelul 1.3.

Tabelul 1.3

Nr.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	Media
1	Trupul de pajişte	**BELCIU 1**					x
2	Suprafaţa (ha)	10,47	10,47	10,47	10,47	10,47	
3	Producţia medie (t/ha/an)	8	8	8	8	8	8
4	Producţia totală	83.76	83.76	83.76	83.76	83.76	83.76

Nr.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	Media
1	Trupul de pajişte	**CĂPRĂREŢE VEST**					x
2	Suprafaţa (ha)	9,37	9,37	9,37	9,37	9,37	
3	Producţia medie (t/ha/an)	8	8	8	8	8	8
4	Producţia totală	74,96	74,96	74,96	74,96	74,96	74,96

Nr.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	
1	Trupul de pajiște	**Izlaz punct Căprărețe**					x
2	Suprafața (ha)	3,18	3,18	3,18	3,18	3,18	
3	Producția medie (t/ha/an)	8	8	8	8	8	8
4	Producția totală	25.44	25.44	25.44	25.44	25.44	25.44

Nr.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	Media
1	Trupul de pajiște	**Izlaz Belciu**					x
2	Suprafața (ha)	20,62	20,62	20,62	20,62	20,62	
3	Producția medie (t/ha/an)	8	8	8	8	8	8
4	Producția totală	164.96	164.96	164.96	164.96	164.96	164.96

Nr.	Specificare	Anul 1	Anul 2	Anul 3	Anul 4	Anul 5	Media
1	Trupul de pajiște	**Izlaz 5**					x
2	Suprafața (ha)	2,53	2,53	2,53	2,53	2,53	
3	Producția medie (t/ha/an)	8	8	8	8	8	8
4	Producția totală	20.24	20.24	20.24	20.24	20.24	20.24

2. Organizarea teritoriului

2.1. Denumirea trupurilor de pajişte care fac obiectul acestui studiu

Trupurile de pajişte ce urmează a fi amenajate sunt enumerate în tabelul 2.1.

Nr. crt.	Trup pajişte	Suprafaţa (ha)	Tarla	Parcela	Categoria de folosinţă	Observaţii
1	Belciu I	10,47	2	P10, P11, Pp11/3, P11/4	Păşune	Categoriile de folosinţă sunt conform planului „Planul Cadastral al oraşului Câmpina", întocmit de către O.C.O.T.A. Prahova în anul 1985.
2	Căprăreţe vest	9,37	3	F39	Fâneaţă	
3	Izlaz punct Căprăreţe	3,18	3	Pp40	Păşuni împădurite	
4	Izlaz Belciu	20,62	9	P289, P290, P304	Păşune	
5	Izlaz 5	2,53	1	P6	Păşune	
TOTAL		46,17				

2.2. Amplasarea teritorială a trupurilor de pajişte. Vecinii şi hotarele pajiştii. Unitatea teritorială UT 1

Fig.1. Dispunerea unităţii T1 – Belciu 1 – Câmpina

Unitatea teritorială UT 1, în suprafaţă de 10,47 ha este situată în tarlaua 2 şi este alcătuită din P10, P11, Pp11/3, P11/4. **UT 1** este situată în nordul localităţii Câmpina; accesul la această unitate se face din DE 8.

Vecinătăţi:

- Nord – Ocolul Silvic Câmpina;
- Sud - proprietatea Municipiului Câmpina;
- Est – Proprietăţi particulare;
- Vest – Ocolul Silvic Câmpina.

Amplasamentul a fost determinat cu ajutorul ortofotoplanului, polilinia reprezenând - "terenuri ocupate de izlazuri", conform Legii 165/2013.

Materializarea limitelor se va efectua după realizarea cadastrului şi deschiderea cărţii funciare.

Unitatea teritoriala UT 2

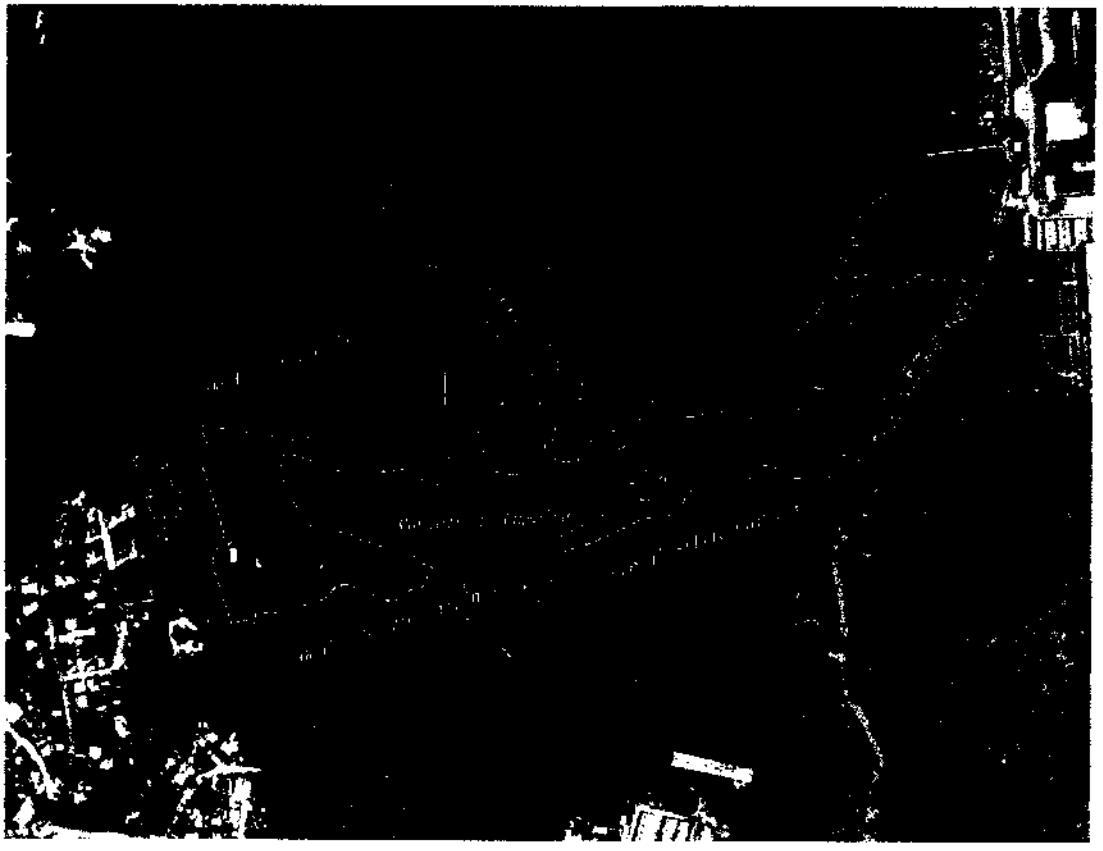

Fig.2. Dispunerea unităţii T2 – "Căprăreţe Vest "- Câmpina

Unitatea teritorială UT 2, în suprafaţă de 9,37 ha este situată în tarlaua 3 şi este alcătuită din F39. **UT 2** este situată în nordul - estul localităţii Câmpina. Accesul la aceasta se face din DJ 1021 .

Vecinătăţi:

- Nord – Ocolul Silvic Câmpina;
- Sud - proprietatea Municipiului Câmpina;
- Est – DJ 1021;
- Vest – Proprietăţi particulare.

Amplasamentul a fost determinat cu ajutorul ortofotoplanului, polilinia reprezenând- "terenuri agricole aflate în proprietatea publică şi privată a statului, cu sau fără investiţii, şi în administrarea unor autorităţi şi instituţii publice", conform Legii 165/2013.

Materializarea limitelor se va efectua după realizarea cadastrului si deschiderea cărţii funciare.

Unitatea teritorială UT 3

Fig.3. Dispunerea unităţii T3 –"Izlaz punct Căprăreţe"- Câmpina

Unitatea teritorială UT 3, are o suprafaţă de 3,18 ha, şi este situată în tarlaua 3 fiind alcătuită din Pp40; UT 3 se află în nord-estul localităţii Câmpina iar accesul la aceasta se face pe Dj 102I.

Vecinătăţi:

- Nord - Proprietatea Municipiului Câmpina;
- Sud - Ocolul Silvic Câmpina;
- Est - DJ 102I;
- Vest - Proprietatea Municipiului Câmpina.

Amplasamentul a fost determinat cu ajutorul ortofotoplanului, polilinia reprezenând - "terenuri ocupate de izlazuri", conform Legii 165/2013.

Materializarea limitelor se va efectua după realizarea cadastrului şi deschiderea cărţii funciare

Unitatea teritoriala UT 4

Fig.4. Dispunerea unităţii T4 –"Izlaz Belciu"- Câmpina

Unitatea teritorială UT4, în suprafaţă de 20,62 ha, este amplasată în tarla 9 şi este alcătuită din P289, P290, P304; **UT4** este situată în estul localităţii Câmpina iar accesul la aceasta se face prin propriatatea Municipiului Câmpina din vecinatate.

Vecinătăţi:

- Nord – Pârâul Belciu;
- Sud - Proprietatea Municipiului Câmpina;
- Est – Proprietatea Municipiului Câmpina;
- Vest – Râu Câmpiniţa;

Amplasamentul a fost determinat cu ajutorul ortofotoplanului, polilinia reprezenând - "terenuri ocupate de izlazuri", conform Legii 165/2013.

Materializarea limitelor se va efectua după realizarea cadastrului si deschiderea cărţii funciare.

Unitatea teritoriala UT 5

Fig.5. Dispunerea unitatii T5 – "Izlaz 5"- Câmpina

Unitatea teritorială UT 5, în suprafaţă de 2,53 ha este amplasată în tarla 1 şi este alcătuită din P6. **UT 5** este situată în estul localităţii Câmpina iar accesul la aceasta se face prin proprietatea Municipiului Câmpina din vecinătate.

Vecinătăţi:

- Nord - Proprietatea Municipiului Câmpina şi DE8;
- Sud - Pârâul Belciu;
- Est - Ocolul Silvic Câmpina;
- Vest - Proprietatea Municipiului Câmpina;

Amplasamentul a fost determinat cu ajutorul ortofotoplanului, polilinia reprezenând - "terenuri ocupate de izlazuri", conform Legii 165/2013.

Materializarea limitelor se va efectua după realizarea cadastrului şi deschiderea cărţii funciare.

2.3. Constituirea şi materializarea parcelarului şi subparcelarului descriptiv

În tabelul de mai jos sunt prezentate limitele naturale sau artificiale intre grupurile de păşune şi vecini, în funcţie de punctele cardinale.

Tabelul 2.3

Trup de pajişte		**Limite de marcare**
Nr.	**Denumire**	
1	Belciu 1	- Nord - Ocolul Silvic Câmpina, liziera pădurii; - Sud - proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat; - Est - Proprietăţi particulare, materializat gard din lemn şi nematerializat; - Vest - Ocolul Silvic Câmpina, liziera pădurii;
2	Căprăreţe Vest	- Nord - Ocolul Silvic Câmpina, liziera pădurii; - Sud - proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat; - Est - DJ 1021, zona de siguranţă a drumului;
3	Izlaz punct Căprăreţe	- Nord - Proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat; - Sud - Ocolul Silvic Câmpina, liziera pădurii; - Est - DJ 1021, zona de siguranţă; - Vest - Proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat;
4	Izlaz Belciu	- Nord - Pârâul Belciu;

		- Sud - Proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat; - Est - Proprietatea Municipiului Câmpina, nematerializat; - Vest - Râu Câmpiniţa;
5	Izlaz 5	- Nord - Proprietatea Municipiului Câmpina nematerializat şi Dc68; - Sud - Pârâul Belciu; - Est - Ocolul Silvic Câmpina, liziera pădurii; - Vest - Proprietatea municipiului Câmpina, nematerializat;

2.4. Baza cartografică utilizată

Planurile de bază care au fost utilizate la întocmirea amenajamentului este Planul Cadastral 1:5000, elaborat de O.C.A.O.T.A. în anul 1985. Suprafeţele au fost determinate prin metoda analitica, având ca baza de georeferinţiere Ortofotoplanul Municipiului Câmpina, la scara 1:5000, furnizat de O.C.P.I. Prahova, pentru elaborarea anexei grafice, nr.9, de la Legea 165/2013.

Lucrarile de birou au constat în:

- Scanarea planurilor;
- Georeferenţierea planurilor;
- Stabilirea limitelor administrative şi a intravilanului;
- Vectorizarea după planuri;
- Verificarea în teren ;
- Plotarea Planurilor.

2.4.1. Evidenţa planurilor pe trupuri de pajişte

Tabelul 2.4

Nr. crt.	Indicativ plan	Suprafaţa pe trupuri de pajişti (ha)					TOTAL
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Plan Parcelar, sc. 1:5000	10,47	9,37	3,18	20,62	2,53	46.17
TOTAL		10,47	9,37	3,18	20,62	2,53	46.17

2.4.2. Ridicări în plan

Am anexat harta cu reprezentare grafică a trupurilor de pajişti.

2.5. Suprafaţa pajiştilor. Determinarea suprafeţelor

2.5.1. Suprafaţa pajiştii pe categorii de folosinţe

Structura pajiştilor pe categoriile de folosinţă - **Tabelul 2.5**

Păşuni (ha)	Fâneţe (ha)	Valorificare mixtă (păşune, fâneaţă) (ha)	Fără scopuri productive (ha)	Total suprafaţă (ha)	Din care la consiliul local
1	2	3	4	5	6
36.8	9.37	-	46.17	46.17	46.17

2.5.2. Organizarea administrativă

Suprafaţa pajiştilor a fost determinată din coordonatele punctelor de contur, în sistem de proiecţie Stereografic 1970. Suprafeţele au fost determinate în urma vectorizării pe planurile cadastrale şi comparate cu suprafeţele din registrul agricol. Categoriile de folosinţă prezente pe suprafaţa păşunilor şi izlazurilor care fac obiectul amenajamentului sunt: păşune, fâneaţă, păşune cu tufăriş şi mărăciniş, păşune împădurită.

2.6. Enclave

La nivelul pajiştilor permanate existente pe U.A.T. Câmpina, nu exista enclave.

3. Caracteristici geografice şi climatice

3.1. Indicarea zonei geografice şi caracteristicile reliefului

Suprafeţele care fac obiectul acestui studiu, sunt situate în Subcarpaţii Prahovei, Depresiunea Doftanei, la confluenţa râurilor Prahova şi Doftana. Zona se caracterizează prin varietatea formelor morfologice rezultată din caracterul complex al structurii geologice şi de varietatea factorilor de modelare a reliefului. Geomorfologia înfăţişează un relief colinar cu altitudini în jurul a 600 m, puţin fragmentat de văi secundare, dar afectat sub impulsul proceselor gravitaţionale (alunecări), de meteorizare (pluviodenudare), şi torenţiale dinspre pârâul Câmpiniţa (ravene, ogaşe). La partea superioară, versantele se unesc sub forma de culmi rotunjite şi slab aplatizate formând uneori mici platouri colinare. Diferenţa de nivel între zona cea mai joasă (Valea Prahovei 360 m) şi zona cea mai înaltă (Voila 600 m) este de circa 240 m.

3.2. Altitudine, expoziţie, pantă

În tabelul 3.1 sunt prezentate altitudinile minime şi maxime, expoziţiile, pantele minime şi maxime, pe trupuri de pajişti şi parcele descriptive.

Tabelul 3.1 (Altitudinea minimă/maximă, expoziţie, pantă minimă şi maximă. Date medii şi predominante)

Nr. crt.	Trup de pajişte	Parcela descriptivă (tarla, parcelă	Altitudine Stereo70 (m)		Expoziţie*		Pantă (%)
			minimă	maximă	US/TEO	punct cardinal	medie
1	1	T2, P10	450	525	4	S, SE	70
2		T2, P11	450	525	4	S, SE	70
3		T2, Pp11/3	450	525	4	S, SE	70
4		T2, Pp11/4	450	525	4	S, SE	70
5	2	T3, F39	450	550	4	5	22
6	3	T3, Pp 40	450	550	4	5	22
7	4	T9, P289	450	525	11	E, NE	12
8		T9, P290	450	525	11	E, NE	12
9		T9, P304	450	525	11	E, NE	12
10	5	T1, P6	450	525	4	S, SE	70

*-simbolul 0 înseamnă că nu este cazul existenţei expoziţiei, iar simbolul 5 este similar cu orientarea versantului spre mai multe sau toate expoziţiile, specific versantelor fragmentate şi puternic neuniforme.

NOTĂ: pentru detalii suplimentare privind expoziţia, panta, altitudinea profilelor de sol, etc., vezi FIŞELE UNITĂŢILOR TERITORIALE DE SOL – anexate şi hărţile cadastrale şi pedologice

3.3. Caracteristici pedologice şi geologice

Zona s-a format în depresiunea tectonică (Depresiunea Pericarpatică) apărută în Miocen în faţa arcului carpatic la contactul dintre orogen şi platformă. În a doua parte a orogenezei alpine (Miocen – Pliocen – Cuaternar), fundamentul împreună cu pătura sedimentară, au fost cutate iar unitatea acvatică a fost drenată, rezultând un relief de dealuri şi depresiuni subcarpatice. Depozitele sedimentare (molasa subcarpatică) sunt alcătuite din pachete de roci friabile de vârstă Neogenă şi Cuaternară: gresii, gipsuri, marne, argile.

REPARTIŢIA TERITORIALĂ (GEOGRAFICĂ) A SOLURILOR ÎN RAPORT CU CONDIŢIILE NATURALE

Solul este o componentă a mediului natural care se formează şi evoluează în timp la suprafaţa litosferei datorită interacţiunii factorilor fizico-geografici, biologici, climei şi a omului.

Influenţa reliefului asupra pedogenezei se manifestă în general prin altitudine şi prin pantă.

În urma distrugerii naturale pe loc (dezagregare, alterare) a rocilor şi mineralelor, materialul nou format apar straturi distincte, cu proprietăţi fizico-chimice specifice, numite orizonturi.

Pe versanţii cu pante mici şi pe platourile colinare (interfluvii), profunzimea solurilor creşte iar drenajul global al apelor pluviale scade, întrunindu-se condiţii pentru apariţia unor fenomene de hidromorfism.

În zona subcarpatică, pe versanţii sudici şi sud-vestici, solurile carbonatice au o răspândire mare, adâncimea de aparitâţie a carbonaţilor de calciu scăzând în zonele puternic afectate de eroziune.

În arelele cu depozite fluviatile, s-au format soluri slab evoluate, cu texturi medii şi care stau pe roci mai grosiere (nisipuri, nisipuri lutoase) în parte carbonatate.

Clima este un factor foarte important în formarea şi evoluţia solurilor. Sub acţiunea sa, se produce transformarea naturală a rocilor şi mineralelor contribuind de asemenea la dezvoltarea vegetaţiei şi faunei care vor alcătui partea organică a solului, după încheierea ciclului biologic.

Activitatea biologică de la suprafaţă şi din sol este principalul furnizor şi procesator de materie organică în procesul de pedogeneză.

Influenţa apei se caracterizează prin derularea unor procese pedologice cum sunt stagnogleizarea şi gleizarea care au generat orizonturi cu caracter diagnostic pentru tipurile şi subtipurile stagnice şi gleice. Legat de acţiunea apei, este asociat şi fenomenul de sărăturare, cu apariţia orizonturilor bogate în săruri solubile (salinizate, alcalizate), asociate orizonturilor A, B sau C.

Este absolut necesară luarea unor măsuri integrate de amenajare, exploatare şi întreţinere a pajiştilor respective, datele furnizate de prezentul "Studiu pedologic" fiind suportul pentru realizarea "Planului de amenajament pastoral".

LISTA SOLURILOR

Ordonarea s-a făcut în conformitate cu S.R.T.S. 2012 fiind identificate un număr de 2 unităţi de sol (U.S.) respectiv 2 unităţi elementare de teren omogene, sub aspectul tuturor însuşirilor specifice denumite T.E.O. (teritoriu ecologic omogen), respectiv 4 şi 11, redate în "LEGENDA SOLURILOR".

LEGENDA SOLURILOR

Nr. US	Formula unităţii de sol (tipul de sol, subtipul, varietatea, specia, familia, varianta)
4	EUTICAMBOSOL tipic LL/LL pe gresii alterate, erodat puternic prin apă
11	REGOSOL calcaric gleic, epicalcaric moderat gleizat LL/LL pe gresii alterate, erodat moderat prin apă, cu alunecări active în trepte

În tabelul următor sunt prezentate suprafeţele la nivel de teritoriu ecologic omogen, unitate de sol, clasă de sol în hectare şi procente.

- suprafeţe US

Trupuri de păşune/parcelă descriptivă				Suprafaţă parcelă		Suprafaţa US	
Nr. crt	US	Nr. tarla	Nr. parcela	Ha	%	Ha	%
1	4	1	T2, P10	10,47	22,68	25,55	55,34
2			T2, P11				
3			T2, Pp11/3				
4			T2, P11/4				
5		2	T3, F39	9,37	20,29		
6		3	T3, Pp 40	3,18	6,89		
7		5	T1, P6	2,53	5,48		
8	11	4	T9, P289	20,62	44,66	20,62	44,66
9			T9, P290				
10			T9, P304				
TOTAL				46,17	100,00	46,17	100,00

CARACTERIZAREA UNITĂTILOR DE SOL/TEREN

Este prevăzută în Anexa 2 - Fişa solurilor care include elemente de caracterizare la nivel de subtip, varietate, familie, specie, etc., inclusiv însuşirile fizico - morfologice şi chimice ale unităţilor de sol.

În tabelul 3.2 sunt determinate suprafeţele şi procentele tipurilor de sol corelate cu parcelele descriptive.

- Tabelul 3.2 (Soluri determinate. Suprafeţe şi procente)

Nr. crt.	Trup de pajişte	Parcela descriptivă	Tip de sol/Subtip(varietate)/ Succesiune de orizonturi	Tip de staţiune	Suprafaţa (Ha)	Procente (%)
1	1	T2, P10	4	Zona pădurilor de foioase, limită între subzona gorunului şi subzona fagului, intercalate cu zone cu vegetaţie de văi şi lunci	10,47	22,68
2		T2, P11				
3		T2, Pp11/3				
4		T2, P11/4				
5	2	T3, F39	4		9,37	20,29
6	3	T3, Pp 40	4		3,18	6,89
7	4	T9, P289	11		20,62	44,66
8		T9, P290				
		T9, P304				
9	5	T1, P6	4		2,53	5,48
TOTAL					46,17	100,00

NOTĂ:pentru detalii suplimentare privind tipul de sol, subtipul, varietatea, succesiunea orizonturilor etc vezi FIŞELE UNITĂŢILOR TERITORIALE DE SOL – anexate şi hărţile cadastrale şi pedologice

3.4. Reţeaua hidrografică

Din punct de vedere hidrografic, teritoriul cercetat aparţine bazinului hidrografic Ialomiţa, râul Prahova, fiind principalul colector. Unitatea teritorială este încadrată de râurile Prahova şi Doftana şi de pârâul Câmpiniţa.

Drenajul global al solurilor din perimetrul cercetat, în cea mai mare parte apare imperfect datorită reliefului şi texturii grele. Resursele de apă de suprafaţă (râuri/pârâuri/lacuri) de pe teritoriul localităţii CÂMPINA sunt:

Râul	Prahova
	Doftana
Pârâul	Câmpiniţa
Lacul	Peştelui
	Cocorului
	Bisericii
	Fermei
	Vlădoaia

3.5. Date climatice

3.5.1. Regimul termic

Clima localităţii Câmpina este caracteristică zonei temperată de tranziţie, subtipul dealurilor joase. Temperatura medie anuală este de 9,3°C. Amplitudinea medie anuală, calculată ca diferenţă între cea mai mare şi cea mai mică medie lunară, înregistrează o valoare de aproximativ 22°C.

- temperatura medie iulie + 20°C
- temperatura medie ianuarie - 2° C
- maxima absolută a verii: +37,6°C (septembrie 1946)
- minima absolută a iernii: -26,6°C (ianuarie 1942)

Mediile lunare pozitive încep odată cu luna martie (+4°C) şi durează pană în noiembrie sau decembrie, ultima lună făcând de obicei tranziţia către mediile negative din timpul iernii.

Numărul anual de zile senine: 160-180.

3.5.2. Regimul pluviometric

Precipitaţiile medii anuale ajung la cca 750 mm, din care o treime revin intervalului pluviometric mai-iunie-iulie , caracterizat prin instabilitate, averse, căderi de grindină.

3.5.3. Regimul eolian

Viteza medie a vântului: 1,5 m/s. Vânturile predominante din sectorul nord-estic sunt urmate ca intensitate de cele din sectorul nordic şi sud-vestic, de multe ori fiind aducătoare de precipitaţii.

Valoarea coeficientului solar: Ks=0,32.

Formula climatică D.f.b.x. arată un climat temperat continental, cu slabe influenţe excesiv continentale.

4. Vegetaţia

4.1. Date fitoclimatice

Localitatea Câmpina este situată în zona colinară din nordul Munteniei, ca un avanpost al Subcarpaţilor, înaintea câmpiei, pe malul stâng al râului Prahova, la circa un kilometru de confluent acestuia cu râul Doftana, ea este considerata o adevarata poarta de intrare a Vaii Prahovei. Situată la altitudinea medie de circa 450 m, vârful Voila deţine supremaţia de 675 m.

Temperatura medie multianuală este de +9,5° C, maxima pozitivă a verii a fost înregistrată în luna iulie, cu o valoare de +37,1° C (5 iulie 2000), iar minima de -25,1° C (23 ianuarie 1963).

În ceea ce privește regimul precipitațiilor, acesta se situează cu valori cuprinse între 500 – 780 mm.

Terasa Câmpinei, are avantajul ca este înconjurată de o serie de dealuri, despre care putem spune că au transformat-o într-o regiune ferită de vânturi puternice.

Pânza de apă freatică a terasei, fiind situată la mică adâncime (3-4 m), generează izvoare. Cel mai cunoscut izvor este cel situat lângă Lacul Bisericii (Șipotul).

4.2. Descrierea tipurilor de stațiune

Din punct de vedere biogeografic, tipul de stațiune studiat, aparține zonei pădurilor de foioase, limita între subzona gorunului și subzona fagului, intercalate cu vegetație de văi și lunci.

4.3. Tipuri de pajiști

Pajiștile de pe raza U.A.T. Câmpina se încadrează în categoria pajiștilor de Agrostis capilaris. Se disting două categorii de pajiști de Agrostis Capilaris: pajiști de Agrostis Capilaris de productivitate bună, pe terenuri plane sau ușor înclinate, cu soluri mai bogate, și pajiști cu productivitate mijlocie, pe terenuri cu înclinatie mare și expoziții însorite, pe soluri mai sărace, acide.

Solurile de sub pajiștile de „iarba câmpului" sunt brune argiloiluviale, brune luvice, luvisoluri albice, brune ieumezobazice, cu reacție slab acidă până la neutru pentru pajiștile mai bune și puternic acide pentru cele de productivitate mijlocie.

Agrostis capilaris este o graminee valoroasă din punct de vedere furajer, cu grad ridicat de consumabilitate.

Vegetația are în componență numeroase specii cu valoare furajeră ridicată, dar și specii nevaloroase, dăunătoare și toxice. Adesea, aceste pajiști sunt invadate și de vegetație lemnoasă dăunătoare ca: păducelul (Crataegus monogyna), porumbarul (Prunus spinosa), măcesul (Rosa canina), în zone mai uscate și alunul (Corylus avellana), carpenul (Capinus betulus), mesteacănul (Betula pendula), în zone mai umede.

Valoarea pastorală a pajiștilor de Agrostis capilaris este bună, ajutând la o producție de 10-15t/ha masă verde și o capacitate de pășunat de 1.0-1.2 UVM/ha.

A doua categorie de pajişti de acest tip, cu productivitate mijlocie, are o valoare pastorală mijlocie, cu 5-7 t/ha masă verde şi o capacitate de 0.5-0.8 UVM/ha.

Pajiştile de pe raza U.A.T. Câmpina, se încadrează în cea de-a doua categorie de pajişti de Agrostis capilaris, cu productivitate mijlocie.

Compoziţia floristică a covorului ierbos identificată în pajiştile de pe teritoriul UAT Câmpina

PĂŞUNEA BELCIU 1

GRAMINEE

Agrostis capilaries	Iarba câmpului
Poa nemoralis	Firuţa de pădure
Festuca pseudovina	Păiuşul Oilor
Festuca pratensis	Păiuşul de livezi

LEGUMINOASE

Trifolium repens	Trifoi alb
Trifolium pratense	Trifoi roşu
Trifolium montanum	Trifoi montan

ALTE FAMILII BOTANICE

Plantago lanceolata	Pătlagina
Tymus montanus	Cimbrişor
Prunella vulgaris	Busuioc sălbatic
Taraxacum officinale	Păpădie
Daucus carota	Morcov
Cichorium intybus	Cicoare
Symphtium officinale	Tătăneasă

PLANTE TOXICE ŞI DĂUNĂTOARE

Equisetum arvense	Coada calului
Euphorbia cyparissias	Laptele câinelui
Ranunculus Acer	Piciorul cocoşului
Hypericum perforatum	Pojarniţa
Cardus nutans	Spini

VEGETAŢIE LEMNOASĂ

Rosa Canina	Măceş
Crategus Monogyna	Păducel
Corylus avelana	Alun
Hippophae Rhamnoides	Cătină

Grad de acoperire cu vegetație: 80%

***Poa pratensis* (Firuța)**, este o graminee mezofită, cu o valoare furajeră bună și grad mare de consumabilitate. Tufa este mixtă, cu înălțimea de 40-60 cm, rezistentă la ger, secetă, păscut și călcat. Productivitatea este de 7,5 - 12,5 t/ha și cu valoare pastorală bună.

Poa nemoralis (firuţa de pădure) este o plantă cu înălţimea de 30-60 cm. Tulpina şi paniculul sunt firave. Paniculul este ramificat, conţinând până la 5 flori. Înfloreşte din luna iunie până în august.

Agrostis capillaries **(Iarba câmpului)**, este o graminee valoroasă din punct de vedere furajer, cu grad ridicat de consumabilitate. Este o plantă cu tufe rare, cu înălţimea de 40-60 cm.

Înfloreşte târziu şi otăveşte bine.Valoarea pastorală este bună, cu o producţie de 10-15 t/ha şi o capacitate de păşunat de 1,0 - 1,2 UVM/ha.

Festuca pratensis (păiuşul de livezi), este frecventă în păşuni şi fâneţe revene. Planta este de talie mijlocie, cu tufă rară şi cu frunze late, de 4-6 mm, lucioase pe partea inferioară. Paniculul este mare. Spiculeţele sunt multiflore şi cu paleele nearistate. Este una dintre cele mai preţioase plante de nutreţ.

Festuca pseudovina (păiușul oilor) este o graminee cu tufă deasă, rezistentă la geruri și păsunat.

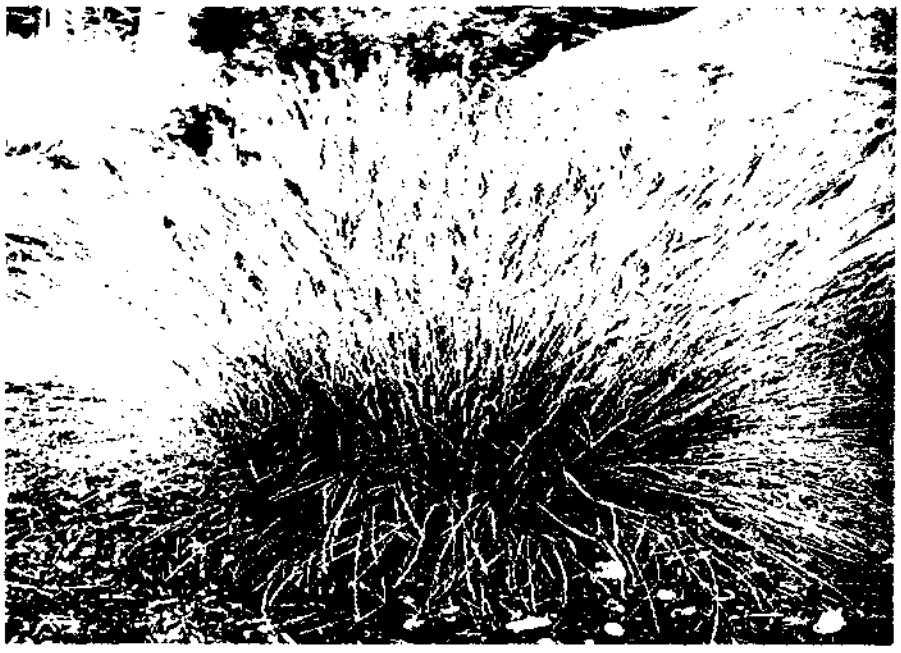

Lolium perene (raigrasul peren), este o graminee cu tufă rară, de 40-60 cm înălțime, sensibilă la uscăciune și ger. Rezistă foarte bine la păsunat și călcare, poductivitatea este mare și valoarea pastorală foarte bună.

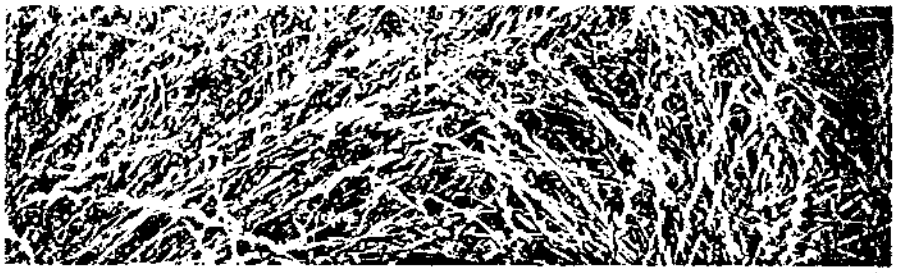

***Dactylis glomerata* (Golomățul)**, este o graminee cu tufă rară și talie mijlocie, pretențioasă la umezeală. Planta otăvește bine, are productivitate mare și valoare pastorală foarte bună.

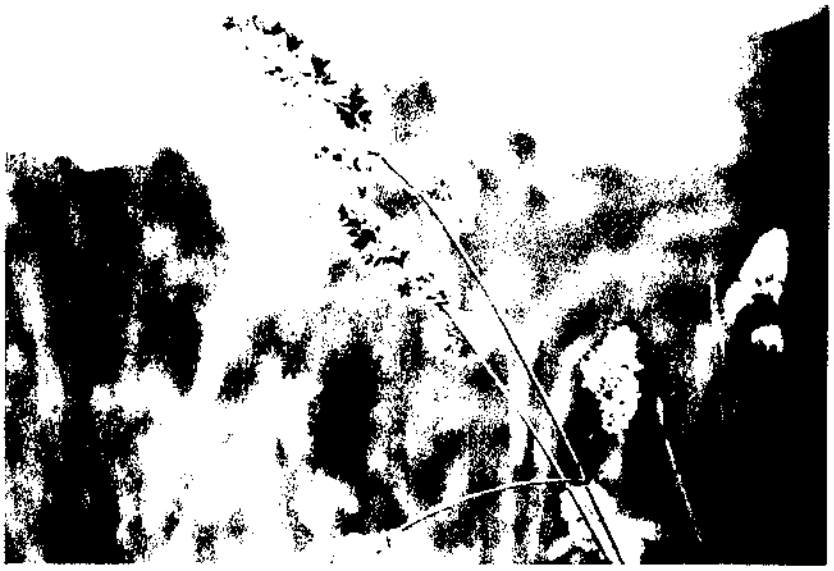

***Agropyron repens* (Pirul târâtor)** este o graminee înaltă, stoloniferă, cu productivitate mare și valoare pastorală mijlocie.

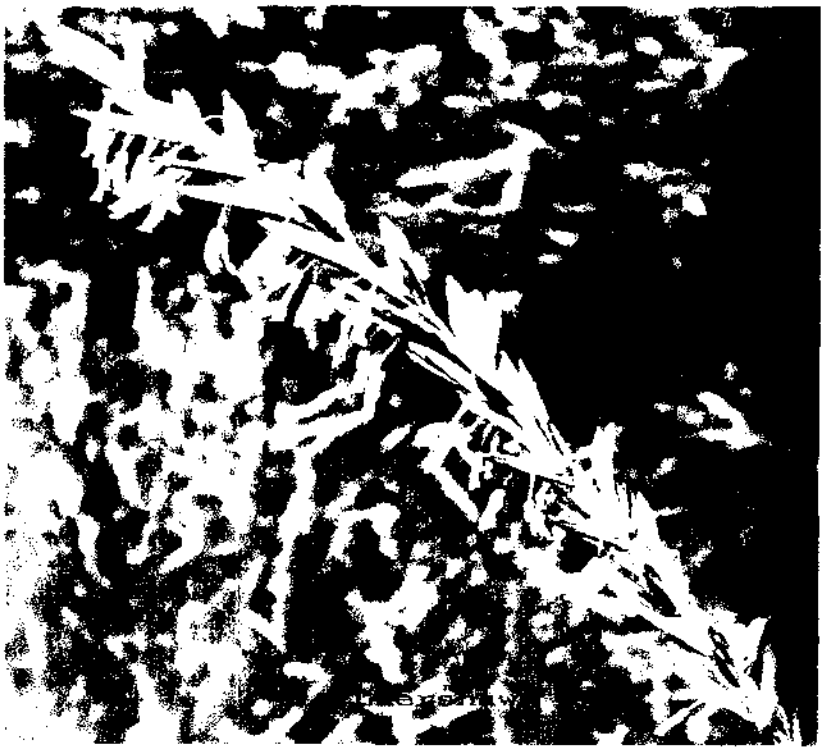

***Cynodon dactylon* (Pir gros)** este o graminee înaltă, stoloniferă, rezistentă la secetă, cu productivitate mare și cu valoare pastorală mijlocie.

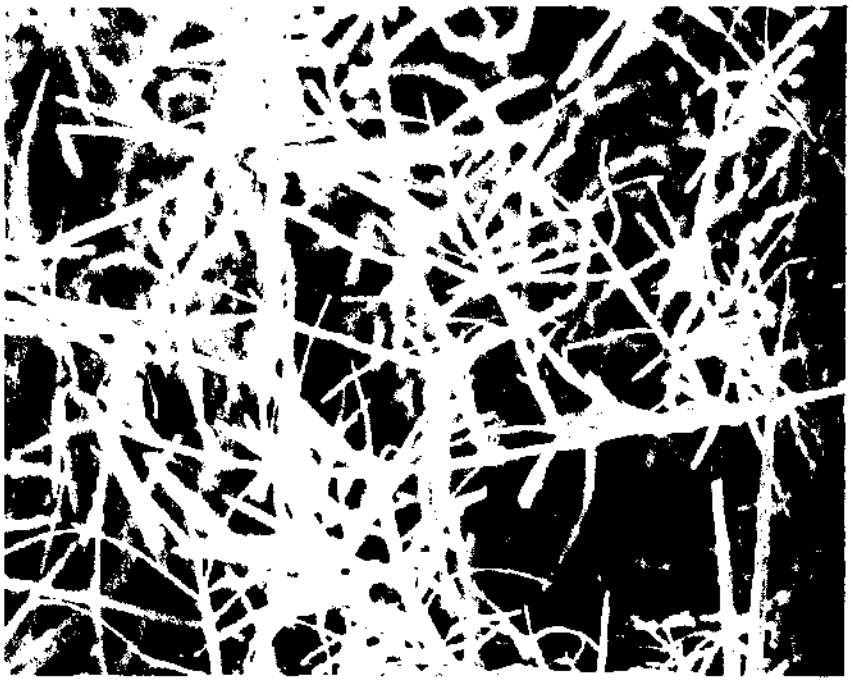

Phleum Pratense (timoftica) creşte spontan şi se cultivă mai ales în regiunile mai bogate în precipitaţii. Inflorescenţa este un panicul spiciform. Spiculeţele sunt uniflore, cu glumele libere, păroase pe carenă. Este plantă perenă, cu tufă rară, valoroasă pentru nutreţ.

Molinia caerulea (iarbă albastră), este o plantă erbacee perenă, cu tulpini ce pot ajunge și la 90 cm înălțime. Frunzele sunt aspre, de culoare verde, conice până la un punct, lungi, plate și, uneori, ușor păroase pe partea de sus. Paniculul are circa 15 cm lungime la maturitate.

Calamagrostis epigeios (trestie de câmp) este o plantă perenă cu rizomi lungi. Tulpinile sunt drepte de 60 –200 centimetri lungime. Frunzele sunt lamelate iar inflorescența este un panicul erect. Înflorescențele sunt mari, de culoare maro. Se întâlnește în locurile cu exces de umiditate având un indice de consum egal cu 0.

Botriochloa ischaemum **(bărboasă)**, este o plantă de talie mijlocie (40-50cm), foarte rezistentă la secetă. Planta este de talie mică, cu poductivitate mică şi valoare pastorală slabă.

Trifolium repens **(Trifoiul alb)**, este o leguminoasă cu tulpini târâtoare. Otăveşte foarte repede după cosit şi păşunat. Productivitatea este mare iar valoarea pastorală foarte bună

Trifolium pratense **(Trifoiul roşu)**, este o leguminoasă cu talia de 50 - 60 cm, foarte sensibilă la ger şi secetă. Otăveşte puternic după coasă, productivitatea fiind foarte mare iar valoarea pastorală foarte bună.

Trifolium montanum (trifoi montan), este o specie perenă cu tulpina erectă, simplă sau ramificată mai ales la bază, glabră, numai pe internodiile superioare alipit păroasă.

Este răspândită pe soluri foarte slab sau slab aprovizionate cu azot.

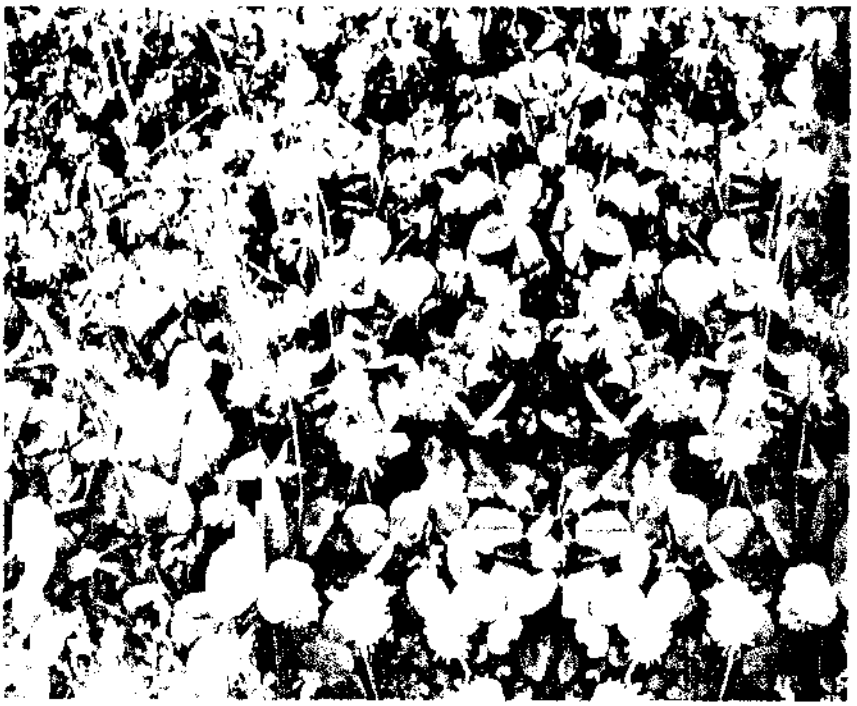

MUNICIPIUL CÂMPINA

Lotus Corniculatus (ghizdeiul), este o plantă perenă, cu sistem raticular bine dezvoltat şi profund, tulpini fistuoase, de 15- 40 cm înălţime. Frunzele sunt pentafoliate, cu foliole scurt peţiolate, obovate sau lanceolate, glabre sau slab păroase. Florile sunt galbene, portocalii sau roşiatice, dispuse în umbele lung pedunculate. Fructul este o păstaie cilindrică, polispermă, cu seminţe mici, globuloase, de culoare brun-roşcată.

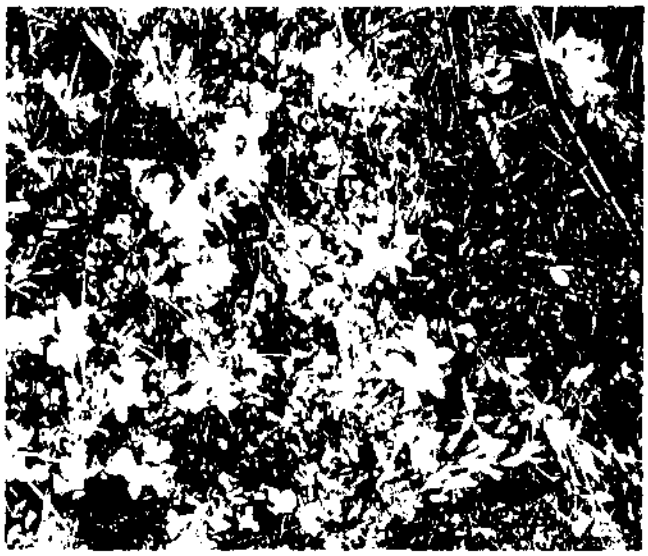

Melilotus officinalis (sulfina), este o plantă ierboasă din familia leguminoaselor, cu flori galbene, plăcut mirositoare, înşirate la vârful tulpinilor, înalte de până la un metru. Creşte în toate regiunile ţării, din câmpie până în zonele de munte.

Achillea millefolium **(Coada şoricelului)** este o plantă foarte răspândită, perenă, cu rizom aromată. Se consumă verde şi sub formă de fân.

Plantago lanceolata **(patlagina îngustă)** bine consumată de bovine şi ovine, având un conţinut ridicat în substanţe nutritive şi, mai ales, de proteine.

Tymus motanus (cimbrişor) este o plantă perenă, nativă din zona Mării Mediterane. Creşte pe dealuri, coline, pajişti, în locuri mai greu accesibile precum stâncăriile. Tulpina nu

depășește 10-30 cm înălțime. Are tendința să formeze covoare. Frunzele sale sunt mici, unitare, eliptic-ovate sau rotunjite, nedințate.

Prunella vulgaris (busuioc sălbatic), este răspândit în fânețe, pășuni, poieni, tufărișuri, păduri, livezi, pe malul apelor, de la câmpie până în zona subalpină.

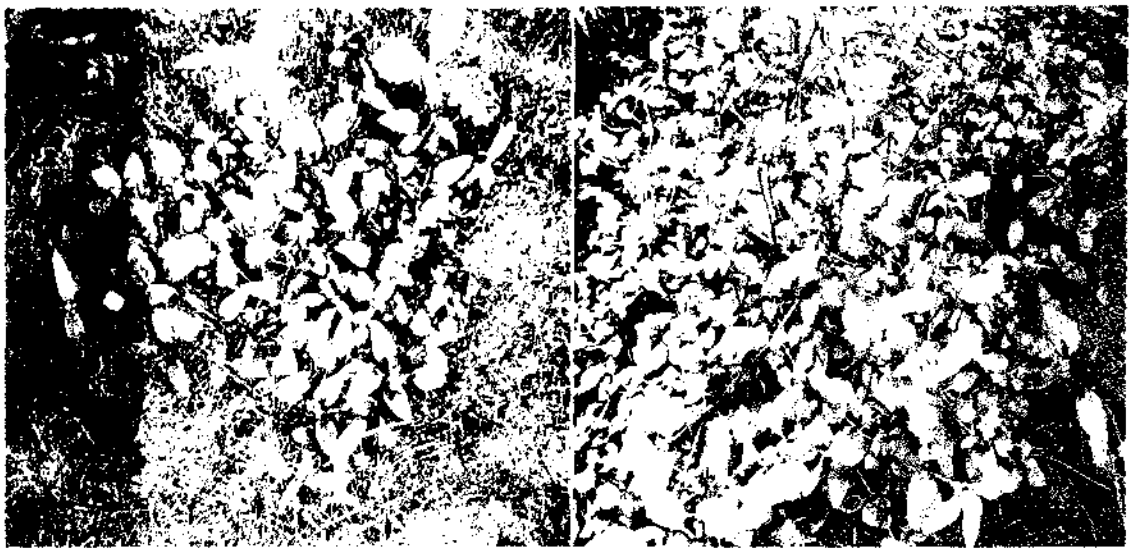

Daucus carotta (morcovul sălbatic) este o plantă cu dezvoltare anuală, remarcânduse prin rădăcina sa pivotantă, suculentă, de culoare galbenă. Uneori, această

specie de morcov are o dezvoltare perenă. Tulpina – cu o înălțime de până la 80 cm – este rezistentă, ramificată și acoperită de perișori. Ramificațiile apar în partea superioară a tulpinii. Frunzele au un contur triunghiular sau ovoid. Morcovul sălbatic înflorește din iunie și până în septembrie. Inflorescența este sub formă de umbelă. Acest morcov crește în toate zonele țării noastre. Face parte din familia umbeliferelor.

Leucanthemum vulgare (margareta sălbatică,) este o plantă perenă, răspândită pe pajiște, cu tulpina ierboasă, care poate atinge o înălțime între 30 – 60 cm. Are o tulpină neramificată, care prezintă pe secțiunea transversală muchii. Frunzele sunt lobate dințat, și nu sunt așezate perechi pe tulpină. Petalele sunt albe, așezate pe un singur rând. Florile, mai ales când încep să vestejească, au un miros neplăcut.

Salvia officinalis (jaleș), este o plantă de origine mediteraneană, ce se găsește pe pășuni și fânețe. Are frunzele pețiolate, ovate, fin albicios păroase, iar florile violete. Planta conține uleiuri eterice.

Echium vulgare (larba-șarpelui), este o plantă ierbacee, bianuală, care crește până la înălțimea de 1 m și este originară din Europa. Face parte din familia Boraginaceae și este întâlnită mai mult în locuri părăsite, pe terasamente de căi ferate, pe marginea drumurilor, în pârloage ți fânețe. Această plantă melifera are rădăcina neagră și pivotantă, iar tulpina de culoare cenușie, rigidă și acoperită cu perișori deși, simplă și de la bază ramificată. Frunzele sunt alungite și acoperite cu perișori, cele de la baza plantei sunt pețiolate și așezate în formă de rozetă. Florile sunt de culoare albastră, violacee, roșie, roz sau albă-roz, au stamine roșii și înfloresc în perioada lunilor iunie-septembrie. Fructele acestei plante au forma unor nuci nminiatura.

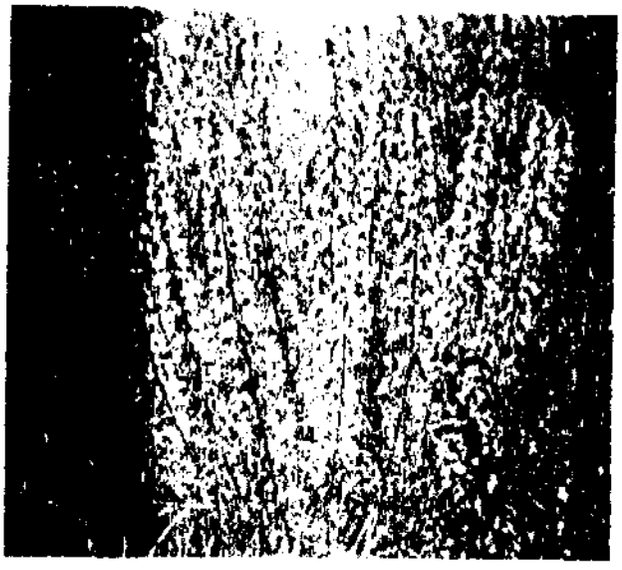

Cichorium inthybus **(Cicoare)**, este o plantă perenă cu tulpina de 30 -70 cm. Se consumă în stare verde.

Euphorbia cyparissias **(Laptele câinelui)**, este o plantă care se întâlneşte pe pajiştile de deal uscate. Planta poate produce dereglări ale sistemului nervos şi aparatului digestiv, la toate speciile de animale.

Equisetum arvense **(Coada calului)** se întâlneşte în locurile cu exces de umiditate. Este toxică pentru bovine şi cabaline, datorită problemelor produse asupra sistemului nervos, ficat şi rinichi.

Xanthium strumarium **(Scaietele),** este o plantă anuală dicotiledonată, cu o tulpină viguroasă, ramificată şi o înălţime cuprinsă între 50-100 cm. Planta este toxică, fructele au o formă de arici ce se agaţă foarte uşor de blana oilor.

ROMÂNIA
PRIMĂRIA
Municipiul Câmpina

***Cardus nutans* (Ciulinul)**, este o plantă bienală dicotiledonată. Tulpina este prevăzută cu țepi, având înălțimea de 1,5 m. Planta trebuie eliminată, înainte de a emite tulpini.

Onopordium Acanthium (scaiul măgăresc) crește înalt de cel mult 2,5 m, are tulpina puternic ramificată cu frunzele mari, ondulate și foarte spinoase, acoperite de perișori fini. Planta crește atât în înălțime cât și în lățime, astfel încât ajunge la un moment dat să semene cu un arbust pitic. În timpul iernii planta își păstrează frunzele, în aer liber, toamna, acestea își schimbă

CONSILIUL JUDEȚEAN PRAHOVA
ROMÂNIA PRAHOVA

doar coloritul. Florile sunt solitare, apar în capatul ramificatiilor tulpinei, au culoare mov-roz-violet, sunt ca niște inflorescențe într-un coșulet mare si sferic, apar primavara, vara si toamna, sunt polenzate de insecte, dar mai ales de fluturi si albine. Fructele au formă de achene și culoarea gri-maroniu. Pentru a se dezvolta bine, scaiul-măgăresc are nevoie în fiecare zi de lumina directă a soarelui.

***Eryngium campestre* (scaiul dracului, rostogol).** Această buruiană nu este consumată de către animale. Mai mult, datorită țepilor, animalele nu pot paște nici iarba din apropiere. Planta trebuie distrusă cu sapa sau prin stropire cu erbicide. Dacă plantele au ajuns la maturitate, trebuie arse, în acest fel distrugându-se și semințele. Planta trebuie distrusă în faza de rozetă, înainte de a emite tulpini, prin stropire cu erbicide, sau cu sapa, prin tăiere sub colet pentru a nu regenera.

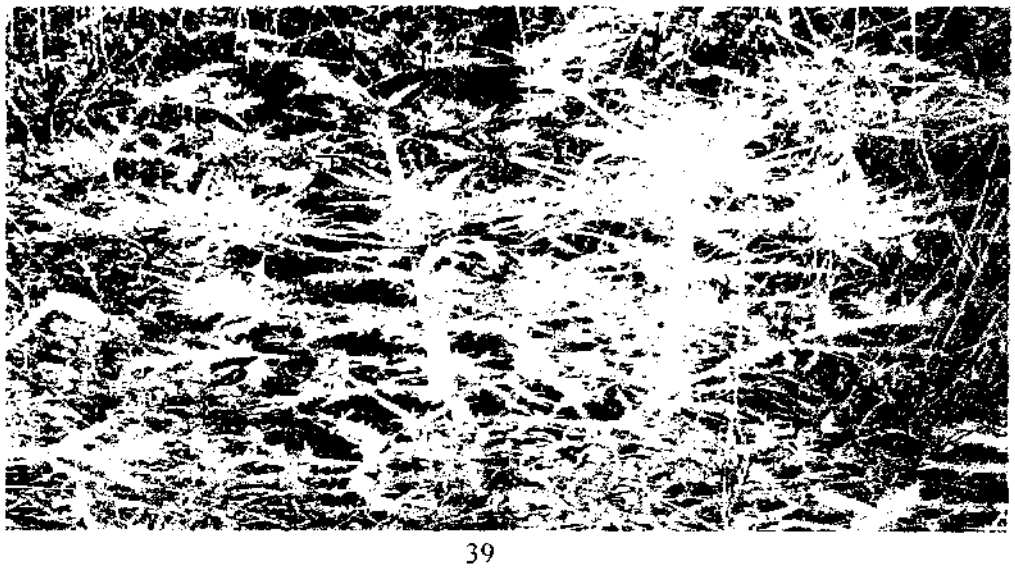

Ranunculus acer (piciorul cocoşului) este o specie erbacee, anuală sau bienală, foarte comună în zonele umede din pajiştile montane, în locurile mlăştinoase şi pe malurile apelor. Planta are o tulpină erectă de 20 – 25 cm. Tulpina are la bază stoloni culcaţi. Înrădăcinarea se face la noduri. Frunzele, mai ales cele de la baza plantei, sunt trifidate cu un peţiol lung. Florile sunt galbene (sepale răsfirate, întinse, lânoase), pe pedunculi brăzdaţi şi înfloresc primăvara - toamna.

Colchicum autumnale (Brânduşa de toamnă) este o plantă medicinală care creşte pe păşuni, fâneţe umede în zona de deal sau munte, ce poate atinge chiar şi înălţimea de 50 cm. Florile au culoare violet-purpurie. Brânduşa înfloreşte în luna septembrie, iar fructele se formează în al doilea an.

Taraxacum officinale (păpădia), este o plantă erbacee din familia compozitelor, cu frunze lungi, crestate şi cu flori galbene grupate în capitule. Păpădia este găsită pretutindeni, unde se află vegetaţie, de la câmpie până în zona subalpină, prin locuri necultivate şi pe marginile

drumurilor. Ea are anumite locuri în care creşte, ca de exemplu: nu creşte în loc umbros ci în loc cu soare, creşte în calea unui izvor subteran, etc.

Symphytum officinale (tătăneasă), este o plantă erbacee care creşte în locuri umede, la marginea păraielor, văile raurilor, zăvoaie, şanţuri. Preferă solurile argiloase, pe care băltеşte apa, răspândindu-se din zona de câmpie până la deal. Tulpina este păroasă, înaltă de 100–120 cm. Sub pământ are un rizom gros de pe care cresc rădăcini cărnoase - fusiforme.

Frunzele sunt lungi (maxim 25 cm), alterne, cu lăţimea de 1–2 cm. În partea inferioară a tulpinii frunzele sunt oval-lanceolate. Florile sunt de culoare roşie-violacee, uneori roz-albă şi sunt dispuse în cime unipare. Tătăneasa înfloreşte în lunile mai-august.

Hypericum perforatum (pojarniță), este o plantă perenă ce atinge înălțimea de 50-80 cm. Din rădăcini, în fiecare an, pornesc noi lăstari. Tulpina are două muchii longitudinale și se ramifică multiplu în sus. Frunzele sunt ovale, opuse câte două, cu marginea întreagă, avand circa 2 cm lungime. Florile de culoare galbenă, sunt grupate în inflorescențe bogate, umbeliforme. Înflorește din iunie pînă în septembrie. Preferă soluri calcaroase, zonele muntoase uscate, pădurile nu prea dese și înflorite, câmpurile, tufărișurile.

Rosa canina (măceșul), este o specie de plantă nativă în Europa, nord-vestul Africii și în vestul Asiei. Este un arbust cu frunze căzătoare, cu o înălțime care variază între 1 și 5 metri. Tulpina este acoperită de țepi mici, ascuțiți, sub formă de cârlig. Frunzele sunt penate, cu 5-7 frunzulițe. Florile sunt de obicei roz pal, dar există și plante cu flori albe sau roz închis. Au un diametru de 4–6 cm și sunt formate din cinci petale. Fructul, numit **măceașă,** are o formă elipsoidă și este roșu sau portocaliu închis.

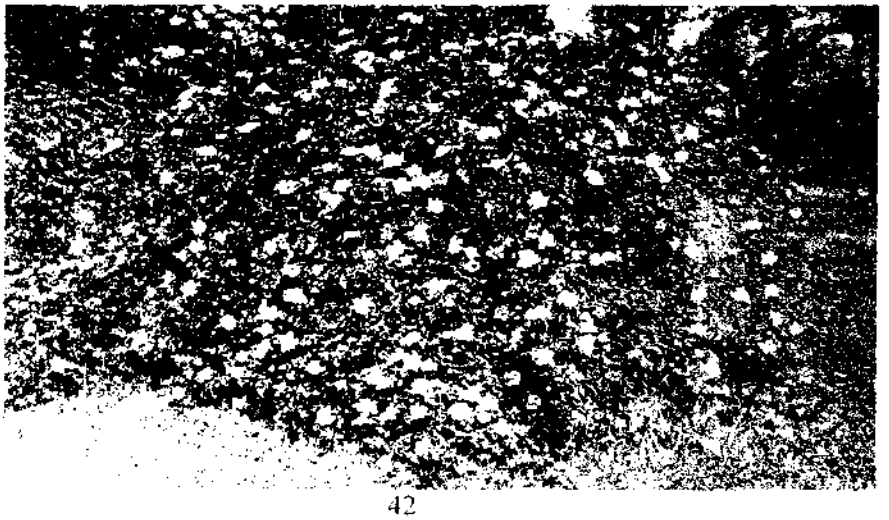

Crataegus monogyna (păducel) , este un arbust (2 – 6 m) din familia Rosaceae, are florile albe şi fructele roşii, ce au un miros caracteristic şi un gust amărui. El creşte pe solurile calcaroase sub formă de tufişuri la liziera pădurilor.

Corylus avellana (alun), este un arbust, care face parte din familia Betulaceae. El are o înălţime de 5 m şi frunze care cad toamna. Fructele sale fiind cunoscute de mii de ani ca fructe comestibile. Alunul creşte în pădurile luminoase de stejar, la liziera pădurilor, sau tufe, pe marginea drumurilor agricole. Alunul este un arbust care trăieşte în luminişuri, sau zone puţin umbrite, care sunt umede, fiind puţin pretenţios în ce priveşte compoziţia solului. Nu creşte pe soluri nisipoase sau acide.

MUNICIPIUL CÂMPINA

***Ligustrum vulgare* (lemn câinesc)** este un arbust indigen, răspândit în Europa şi regiuni din Asia vestică. Înrudit cu frasinul (*Fraxinus excelsior* L.) şi liliacul (*Syringa vulgaris* L.), lemnul câinesc este o specie ce dovedeşte o mare capacitate de adaptare faţă de condiţiile de mediu, fiind întâlnit la noi frecvent în pădurile din zona de câmpie şi de deal. Poate atinge înălţimi de 3-4 metri. Lemnul câinesc are lujeri verzui, brun-verzui, care degajă un miros neplăcut prin rupere sau zdrelire (de aici şi numele popular al speciei). Frunzele sunt alungite, de 2–7 cm lungime şi până la cca. 1 cm lăţime, acestea putând rămâne uneori verzi şi peste iarnă. Fructele sunt mici, negricioase, moi, sferice, de 5–9 mm în diametru. Lemnul câinesc contribuie, în cadrul ecosistemelor forestiere, la ameliorarea proprietăţilor fizice şi chimice ale solului. De asemenea acoperă solul micşorând riscul declanşării proceselor erozionale.

Carpinus orientalis (carpiniţa) este un arbust indigen ce rar depăşeşte 5 m, asemănător cu carpenul dar de dimensiuni mult mai mici.

Cărpiniţa are un areal submediteranean, mai sudic decât al carpenului, din Italia, Peninsula Balcanică şi până în Asia Mică şi Caucaz. La noi apare spontan, la câmpie şi coline în staţiuni calde şi relativ uscate din zona forestieră sau silvostepă.

Formează tufărişuri pe coastele însorite împreună cu stejarul pufos, vişinul turcesc, mojdreanul, , liliacul. Este o specie termofilă, pronunţat xerofită, nepretenţioasă faţă de sol, putând vegeta pe soluri uscate, stâncării calcaroase.

PĂŞUNEA CĂPRĂREŢE VEST

GRAMINEE

Agrostis capillaries	Iarba câmpului
Poa nemoralis	Firuţa de pădure
Poa pratensis	Firuţa
Festuca arundinacea	Păiuş înalt
Arenatherum elatius	Ovăscior

LEGUMINOASE

Trifolium montanum	Trifoi montan
Trifolium pratense	Trifoi roşu
Lotus corniculatus	Ghizdei

ALTE FAMILII BOTANICE

Plantago lanceolata	Pătlagina
Achilea Millefolium	Coada şoricelului
Tymus montanus	Cimbrişor
Prunella vulgaris	Busuioc sălbatic
Taraxacum officinale	Păpădie
Daucus carota	Morcov
Cichorium intybus	Cicoare
Symphtium officinale	Tătăneasă
Echium vulgare	Iarba şarpelui

PLANTE TOXICE SI DAUNATOARE

Equisetum arvense	Coada calului
Carduus nutans	Spini
Rumex Alpinus	Stevia stânelor
Verbena Officinalis	Urzici
Onopordun Acanthium	Scaiul Măgăresc

VEGETATIE LEMNOASA

Rosa Canina	Măces
Crategus Monogyna	Păducel
Corylus avelana	Alun

Arenatherum elatius (ovăscior) este o plantă asemănătoare ovăzului, cu rizomi noduroşi şi stoloni scurti. Tulpina este erectă sau ascendentă, inaltă de 50-180 cm, netedă lucioasă. Inflorescenţa este un panicul lax, cu numeroase spiculeţe lucioase, verzui sau usor violet. Este o specie nitrofila, răspândită prin livezi, paşuni, poieni şi fâneţe din zona nemorala(stejar), până in etajul boreal.

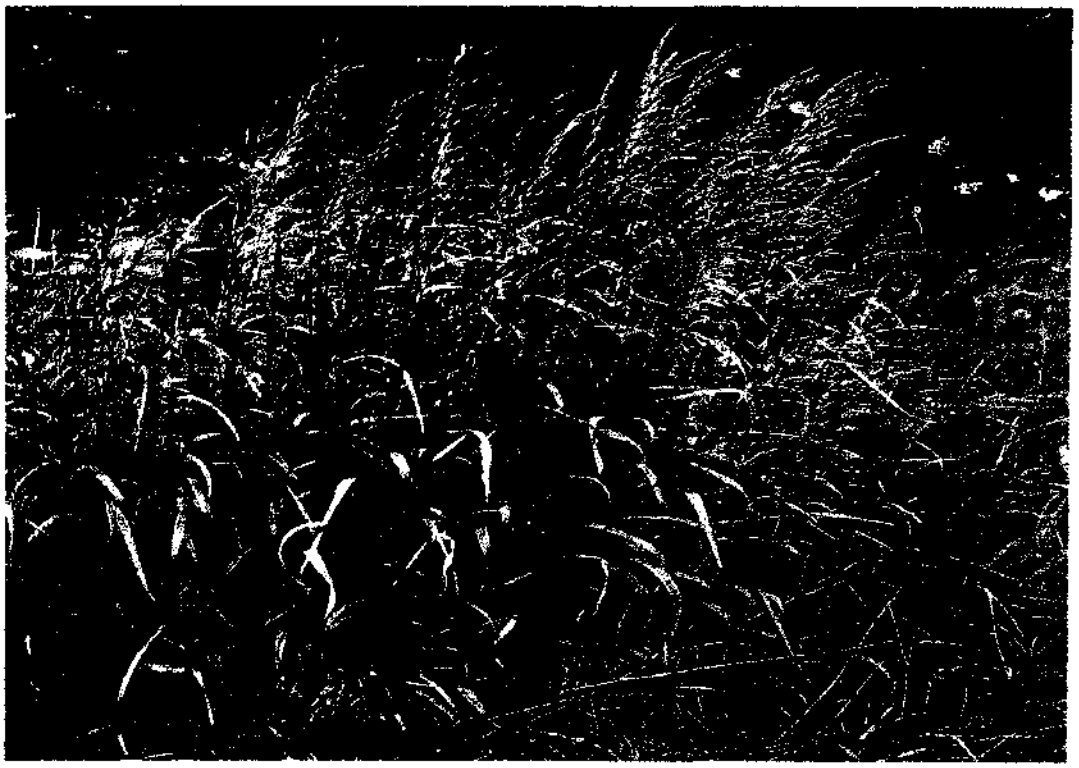

Rumex alpinus (stevia stânelor), este o plantă perenă, având în pământ un rizom gros, târâtor, cu multe capete, terminat la vârf cu o coroană de peri negricioşi. Tulpina aeriana este înaltă de 1-2 m, dreaptă, prezentând dungi în lungime. La baza tulpinii se afla frunze mari, având un peţiol lung si caniculat. Limbul frunzei este lung de 35-50 cm şi lat de 20-24 cm, la baza cordat (în forma de inima). Inflorescenţa este de culoare verde şi se află dispusă la vârful tulpinii. Înfloreşte în lunile iulie-august. Creşte în jurul stânelor, păşunilor de munte.

Verbena Officinalis (urzici), este o plantă perenă, originară din Europa. Tulpina poate ajunge şi la 100 cm. Frunzele sunt dințate iar florile sunt alungite de culoare mov.

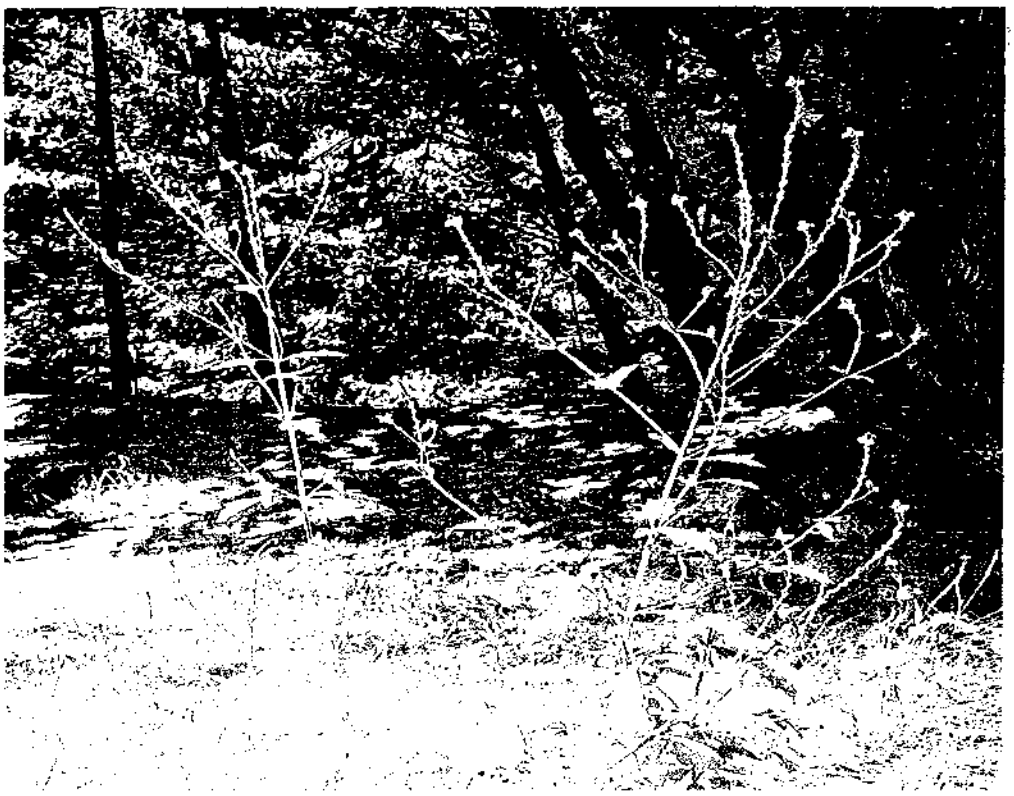

MUNICIPIUL CÂMPINA

Grad de acoperire cu vegetatie: 80%

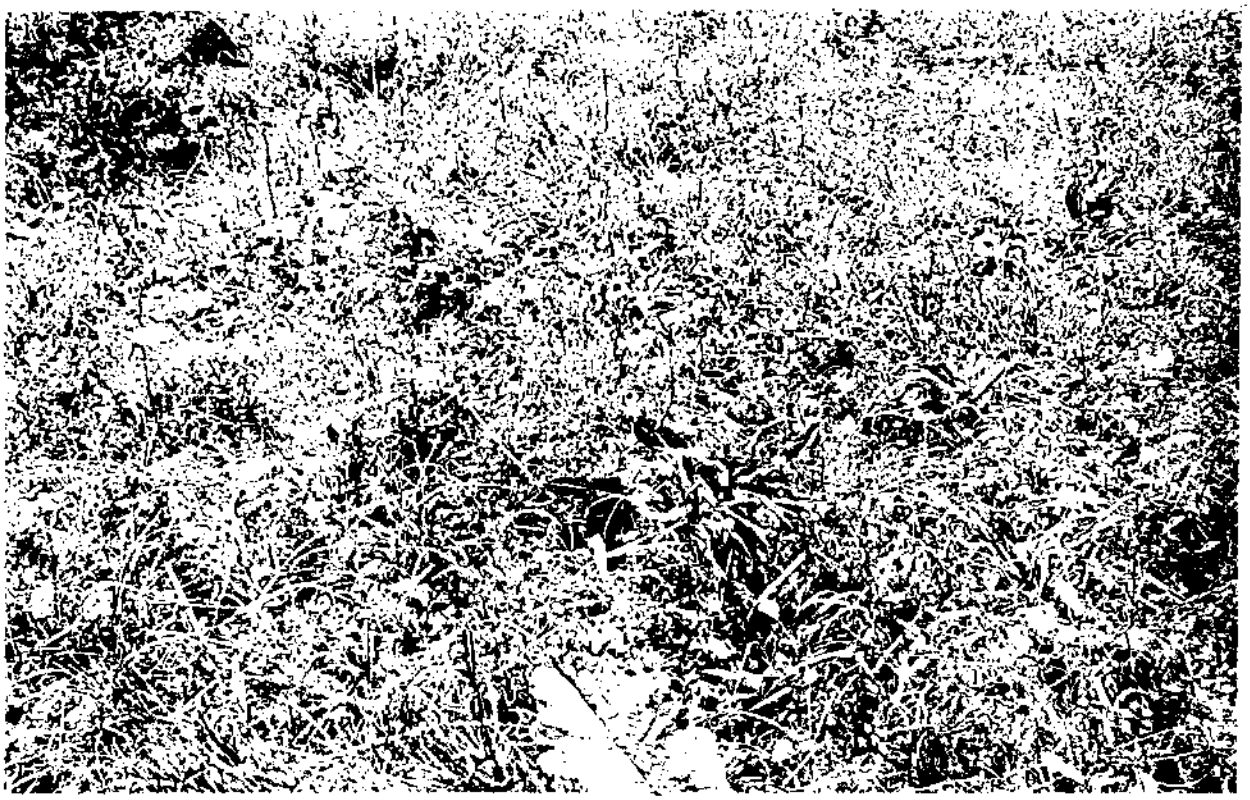

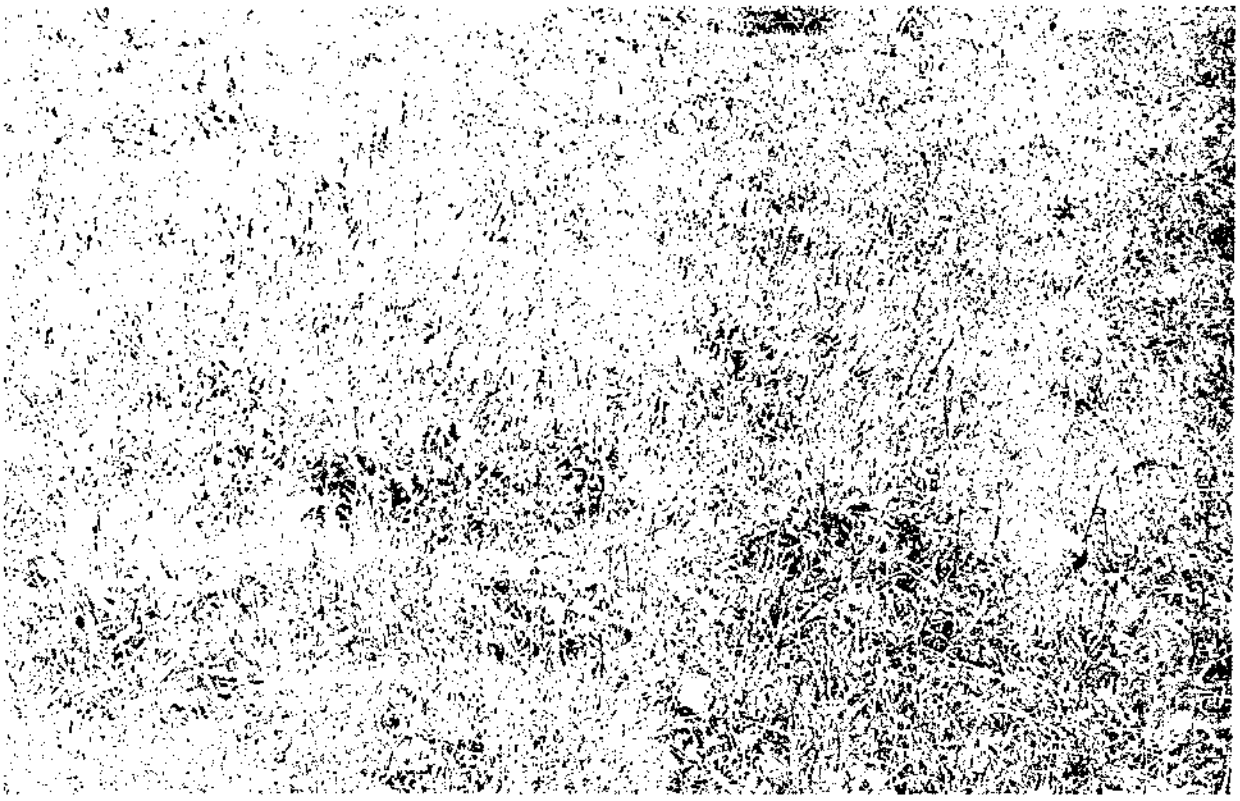

VEGETAŢIE DISTRUSĂ ÎN URMA TÂRLIRII EXCESIVE

PĂŞUNEA IZLAZ PUNCT CĂPRĂREŢE

GRAMINEE

Poa nemoralis	Firuţa de pădure
Agrostis capillaries	Iarba câmpului
Festuca pratensis	Păius de livezi
Festuca arundinacea	Păius înalt

LEGUMINOASE

Trifolium repens	Trifoi alb
Trifolium montanum	Trifoi montan
Trifolium pratense	Trifoi roşu

ALTE FAMILII BOTANICE

Tymus montanus	Cimbrişor
Plantago lanceolata	Pătlagina
Taraxacum officinale	Păpădie
Prunella vulgaris	Busuioc sălbatic

PLANTE TOXICE ŞI DĂUNATOARE

Euphorbia cyparissias	Laptele câinelui
Carduus nutans	Spini

VEGETATIE LEMNOASĂ

Hyppophae Rhamnoides	Cătina
Corylus avelana	Alun
Rosa Canina	Măceş

Hyppophae Rhamnoides (cătina), este un arbust foarte ramificat şi spinos care creşte în România începând din nisipurile şi pietrişurile litorale până în regiunile muntoase, alcătuind uneori crânguri şi tufişuri destul de întinse.

Planta creşte până la 2–5 m, are scoarţa brun-închis care se transformă în ritidon brăzdat. Face lujeri anuali solzoşi, cenuşu-argentii, ramuri laterale cu spini numeroşi şi puternici, cu muguri mici, păroşi, cu gust amărui. Frunzele sunt lanceolate, de până la 6 cm lungime, cu nervură mediană evidentă. Face flori unisexuat-dioice, galben-ruginii, cele masculine grupate în fluorescenţe globulare, iar cele feminine în raceme. Face fructe "false", drupe de 6–8 mm, ovoide, cărnoase, portocalii cu un sâmbure foarte tare. Fructele pot rămâne peste iarnă pe ramuri. Arbustul fructifică 20-25 ani şi lăstăreşte în fiecare an foarte puternic.

Grad de acoperire cu vegetație: 80%

PĂȘUNEA IZLAZ BELCIU

GRAMINEE

Agrostis capillaries	Iarba câmpului
Poa pratensis	Firuța
Lolium Perene	Raigras peren
Festuca pseudovina	Păiușul oilor
Festuca pratensis	Păiușul de livezi
Dactylis glomerata	Golomăț
Phelum pretense	Timoftica
Molinia caerulea	Iarba albastră
Calamagrostis epigeios	Trestie
Botriochloa ischaemum	Bărboasă

LEGUMINOASE

Trifolium repens	Trifoi alb
Trifolium pratense	Trifoi roșu
Lotus corniculatus	Ghizdei
Molilotus officinalis	Sulfina

ALTE FAMILII BOTANICE

Achilea Millefolium	Coada șoricelului
Plantago lanceolata	Pătlagina
Tymus montanus	Cimbrișor
Prunella vulgaris	Busuioc sălbatic
Daucus carota ssp.	Morcov sălbatic
Colchicum autumnale	Brânduşa de toamnă
Salvia oficinalis	Jaleș
Echium Vulgare	Iarba șarpelui

PLANTE TOXICE ȘI DĂUNĂTOARE

Equisetum arvense	Coada Calului
Carduus nutans	Spini
Onopordun Acanthium	Scaiul Măgăresc
Eringium campestre	Scaiul Dracului
Euphorbia cyparissias	Laptele cucului
Ranunculus acer	Piciorul cocoșului
Xantium strumarium	Cornuți
Colchicum autumnale	Brânduşa de toamnă

VEGETAȚIE LEMNOASĂ

Rosa Canina	Măceș
Crategus Monogyna	Păducel
Ligustrum vulgare	Lemn câinesc
Carpinus Orientalis	Carpinița

Grad de acoperire cu vegetatie: 90%

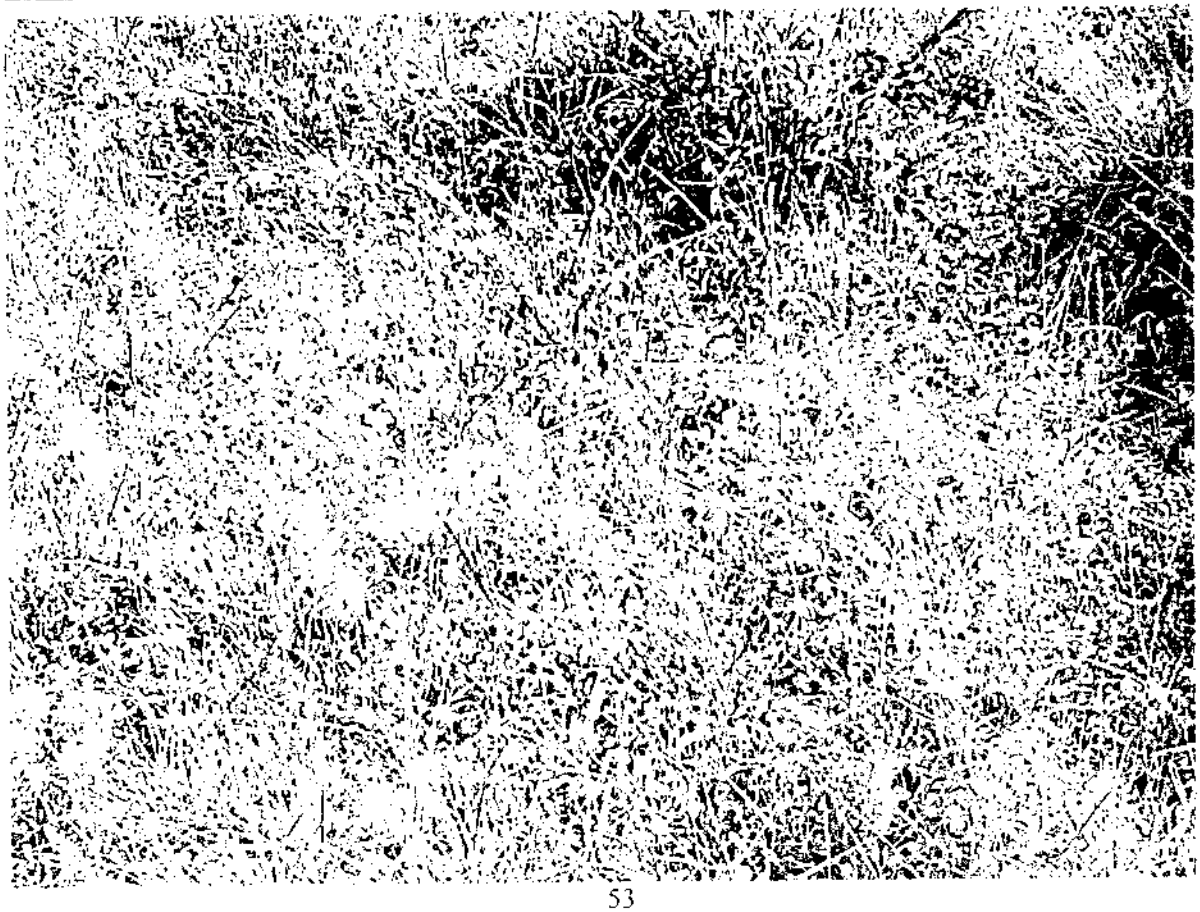

PĂŞUNEA IZLAZ 5

GRAMINEE

Agrostis capillaries	Iarba câmpului
Poa nemoralis	Firuţa de pădure
Poa pratensis	Firuţa
Festuca pseudovina	Păiuşul oilor

LEGUMINOASE

Trifolium montanum	Trifoi montan
Trifolium pratense	Trifoi roşu
Lotus corniculatus	Ghizdei

ALTE FAMILII BOTANICE

Plantago lanceolata	Pătlagina
Tymus montanus	Cimbrişor

PLANTE TOXICE SI DAUNATOARE

Equisetum arvense	Coada Calului
Cardus Nutans	Spini
Euphorbia cyparissias	Laptele cucului

VEGETATIE LEMNOASA

Rosa Canina	Măceş
Crategus Monogyna	Păducel
Corylus avelana	Alun

Grad de acoperire cu vegetatie: 80%

ROMÂNIA PRIMĂRIA Județul Prahova Municipiul Câmpina

Tabelul 4.1

	TRUPUL DE PAJIŞTE DENUMIREA	PARCELE DESPRIPTIVE COMPONENTE	TIPUL DE PAJIŞTE	SUPRAFAŢA (ha)	%
0	1	2	3	4	5
1	BELCIU I	T2 P10, P11, Pp11/3, P11/4	Agrostis Capillaries; Poa Nemoralis	10.47	22.67
2	CĂPRĂREŢE VEST	T3 F39	Agrostis Capillaries;	9.37	20.29
3	IZLAZ PUNCT CĂPRĂREŢE	T3 Pp40	Poa Nemoralis;	3.18	6.88
4	IZLAZ BELCIU	T9 P289, P290, P304	Agrostis Capillaries;	20.62	44.66
5	IZLAZ 5	T1 P6	Agrostis Capillaris;	2.53	5.47
TOTAL SUPRAFATA				**46,17**	

Valoarea pastorală este un indice sintetic de caracterizare a calităţii unei pajişti, determinată prin metode floristice de apreciere. Cea mai folosită metodă pentru calculul valorii pastorale se face prin metoda pratologică (P), care pune accent din start pe aprecierea participării procentuale în biomasă a componentelor botanice pe grupe economice (graminee, leguminoase, cyperacee, juncaceae şi specii lemnoase). Calculul valorii pastorale se face după următoarea formulă:

$$V.P. = \Sigma PC(\%) \times IC/5$$

În care:

V.P.= indicator valoare pastorală (0-100);

P.C. = participarea în covorul ierbos (%);

I.C.= indice de calitate furajeră.

Având la dispoziţie releveul floristic cu participarea procentuală a speciilor, se trece în dreptul fiecăreia, indicele de calitate furajeră (I.C.), cu valori de la 0 (fără valoare) la 5 (valoare excelentă) din tabelele 4.1 şi 4.2 din ghid. În restul tabelelor 4.3, 4.4 şi 4.5 sunt trecute specii de balast, dăunătoare şi toxice din pajişti care nu au valoare furajeră.

După determinarea indicatorului de valoare pastorală prin împarţirea la 5 a punctajului obţinut se apreciază:

-0-5 % pajişte degradată

-5-15% pajişte foarte slabă

-15-25% pajişte slabă

-25-50% pajişte mijlocie

ROMÂNIA PRAHOVA CAMERA CONSILIULUI JUDEŢEAN PRAHOVA

-50-75% pajişte bună

-75-100% pajişte foarte bună

Reprezentare tabelară a calculului valorii pastorale pentru trupurile de pajişte apartinând UAT Câmpina.

PĂŞUNEA BELCIU 1

Specia	%PC	IC	PC x IC
Graminee	**65**		
Agrostis capilaris	20	3	60
Poa nemoralis	20	2	40
Festuca pseudovina	20	1	20
Festuca pratensis	5	4	20
Leguminoase	**12**		
Trifolium Montanum	6	2	12
Trifolium Repens	4	5	20
Trifolium pratense	2	5	10
Cyperaceae şi Juncacae	**2**		
Alte familii botanice	**18**		
Thymus montanus	5	2	10
Prunella vulgaris	4	1	4
Daucus carota	2	0	0
Taraxacum officinale	2	3	6
Cichorium intybus	*	*	
Symphtium officinale	*	*	
Plantago lanceolata	5	1	5
Plante toxice şi dăunătoare	**3**		
Equisetum arvense	1	0	
Euphorbia cyparissias	1	0	
Ranunculus acer	1	0	
Hyperium perforatum	*	0	
Carduus nutans (spini)	*	0	
TOTAL	**100**	*	**207**
Valoare pastorală	*	*	**41,4**
Apreciere VP	**Mijlocie**		

PĂȘUNEA CĂPRĂREȚE VEST

Specia	%PC	IC	PC x IC
Graminee	**62**		
Agrostis capillaries	20	3	60
Poa nemoralis	20	2	40
Poa pratensis	10	4	40
Festuca arundinacea	10	3	30
Arenatherum elatius	2	4	8
Leguminoase	**10**		
Trifolium montanum	4	2	8
Trifolium pratense	3	5	15
Lotus corniculatus	3	4	12
Cyperaceae si Juncacae			
Alte familii botanice	**25**		
Plantago lanceolata	5	2	10
Tymus montanus	3	1	3
Achillea Millefolium	3	2	6
Prunella vulgaris	5	1	5
Taraxacum officinale	3	3	9
Daucus carota	2	0	0
Chicorium intybus	2	1	2
Symphtium officinale	1	0	0
Echium vulgare	1	0	0
Plante toxice și dăunătoare	**3**		
Equisetum arvense	*	0	
Cardus Nutans	*	0	
Rumex Alpinus	*	0	
Verbena Officinalis	*	0	
Onopardon Acanthium	*	0	
TOTAL	**100**	*	**248**
Valoare pastorală			**49,6**
Apreciere VP	**Mijlocie**		

IZLAZ PUNCT CĂPRĂREȚE

Specia	%PC	IC	PC x IC
Graminee	**75**		
Poa nemoralis	40	2	80
Agrostis capillaries	20	3	60
Festuca arundinacea	10	3	30
Festuca pratensis	5	3	15
Leguminoase	**12**		
Trifolium repens	6	2	12
Trifolium montanum	3	2	6
Trifolium pratense	3	4	12
Alte familii botanice	**10**		
Tymus montanus	4	1	4
Plantago lanceolata	3	2	6
Taraxacum officinale	2	3	6
Prunella vulgaris	1	1	5
Plante toxice şi dăunătoare	**3**		
Euphorbia cyparissias	*	0	
Cardus Nutans	*	0	
TOTAL	**100**	*	**236**
Valoare pastorală			**47,2**
Apreciere VP	**Mijlocie**		

IZLAZ BELCIU

Specia	%PC	IC	PC x IC
Graminee	**47**		
Agrostis capillaries	15	3	45
Poa pratensis	10	4	40
Lolium Perene-	6	5	30
Festuca pseudovina	6	1	6
Festuca pratensis	4	5	20
Dactylis glomerata	2	5	10
Phelum pretense	2	5	10
Molinia caerulea	1	0	0
Calamagrostis	1	0	0
Leguminoase	**13**		
Trifolium repens	6	5	30
Trifolium pratense	4	5	20
Lotus corniculatus	2	4	8
Molilotus officinalis	1	0	0
Cyperaceae şi Juncacae	**6**		
Alte familii botanice	**20**		
Achillea Millefolium	2	2	4
Plantago lanceplata	4	2	8
Tymus montanus	4	1	4
Prunella vulgaris	4	1	4
Daucus carota	2	0	0
Chrysantemum leucanthemum	2	0	0
Salvia pratensis	1	0	0
Echium Vulgare	1	0	0
Plante toxice si dăunătoare	**14**		
Equisetum palustre	3	0	
Cardus Acanthoides	3	0	
Onopordon Acanthium	5	0	
Ergium campestris	1	0	
Euphorbia cyparissias	1	0	
Ranunculus acer	1	0	
Xantium Spinosa	*	0	
Colchicum autumnale	*	0	
TOTAL	**100**	*	**239**
Valoare pastorală			**47,8**
Apreciere VP	**Mijlocie**		

IZLAZ 5

Specia	%PC	IC	PC x IC
Graminee	**76**		
Agrostis capillaris	30	3	90
Poa pratensis	6	4	24
Poa nemoralis	20	2	40
Festuca pseudovina	20	1	20
Leguminoase	**14**		
Trifolium montanum	8	2	16
Trifolium pratense	4	5	20
Lotus corniculatus	2	4	8
Cyperaceae şi Juncacae			
Alte familii botanice	**8**		
Plantago lanceolata	3	2	6
Tymus montanus	3	1	3
Chicorium intybus	2	1	2
Plante toxice şi dăunătoare	**2**		
Equisetum palustre		0	
Cardus Acanthoides		0	
Euphorbia cyparissias		0	
TOTAL	**100**		**229**
Valoare pastorală			**45,8**
Apreciere VP	**Mijlocie**		

MUNICIPIUL CÂMPINA

4.4. Descrierea vegetaţiei lemnoase

Trup de pajişte	Vegetatie lemnoasa întalnită:
Belciu 1	Măceş (*Rosa canina*), Păducel (*Crataegus monogyna*), Alun (*Corylius avellana*), Cătină (*Hippophae rhamnoides*).
Căprăreţe Vest	Măceş (*Rosa canina*), Păducel (*Crataegus monogyna*), Alun (*Corylius avellana).*
Izlaz punct Căprăreţe	Cătină (*Hippophae rhamnoides*), Măceş (*Rosa canina*), Alun (*Corylius avellana*).
Izlaz Belciu	Măceş (*Rosa canina*) , Păducel (*Crataegus monogyna*) , Cătină (*Hippophae rhamnoides*), Lemn câinesc (Ligustrum vulgare), Carpiniţă (Carpinus orientalis)
Izlaz 5	Măceş (*Rosa canina*), Păducel (*Crataegus monogyna*), Alun (*Corylius avellana*).

5. Cadrul de amenajare

5.1. Procedee de culegere a datelor din teren

Pentru culegerea datelor din teren am folosit metoda pratologică, ce constă în aprecierea procentuală în biomasă a plantelor pe grupe economice.

Culegerea datelor despre vegetaţie presupune cunoaşterea suprafeţei de păşune, determinarea speciilor de plante, analiza lor şi stabilirea plantelor dominante, procentual, pe fiecare suprafaţă de probă, dupa criteriul botanico-economic şi anume:

- Graminee;
- Leguminoase;
- Cyperacee şi juncacee;
- Plante din alte familii botanice;
- Plante dăunatoare şi toxice;
- Specii lemnoase.

Pentru întocmirea fișelor geobotanice, s-au facut 3 determinări pentru fiecare parcelă cu suprafața mai mică de 100 ha.

Suprafețele de probă au fost alese parcurgând pajiștea pe diagonală și au fost delimitate pe porțiuni cât mai uniforme din punct de vedere floristic. Lucrarea a fost executată în perioada iulie-august când majoritatea plantelor se aflau în fază de înflorire. Conform compoziției botanice, pajiștile de pe teritoriul UAT Câmpina sunt de tip G, bogate în graminee.

Datele despre plantele dăunatoare, arbusti, acoperirea cu vegetație etc., s-au facut prin inspecție vizuală, pe întreaga suprafața a pășunilor. Aceste date au fost corelate cu informațiile preluate din surse ca: planuri și ortofotoplanuri.

5.2. Obiective social-economice și ecologice

La stabilirea lucrărilor de repunere în valoare a suprafețelor de pajiști trebuie să se țină cont de caracteristicile unei agriculturi organice (ecologice) care includ:

- Protecția pe termen lung a fertilității solului, prin menținerea conținutului de materie organică și stimularea activității biologice ale acesteia;
- Asigurarea nutrienților pentru plante, prin stimularea activității microorganismelor din sol;
-Asigurarea cantităților de azot fixat biologic prin folosirea leguminoaselor cât și a gunoiului de grajd;
- Existența gramineelor perene pe pajiști, care au rol de producere a biomasei vegetale, în valorificarea ca furaj, iar prin masa de rădăcini au rolul de restaurare a solului;
- Existența leguminoaselor perene ce au rol în producerea furajelor de calitate, bogate în substanțe proteice, la care se adaugă însușirea de a fixa azotul atmosferic, acestea trăind în simbioză pe rădăcini, cu bacteria Rhizobium;
- Proporția ideală pentru pajiști este de: 50-60% graminee, 35-45% leguminoase, 5-10% specii din alte familii.

5.3. Stabilirea categoriilor de folosință a pajiștilor

Pajiștile ce fac obiectul acestui amenajament, se vor folosi ca pășune, și se vor cosi odată în luna iunie pentru regenerare.

Modul de folosință a pajiștilor:

Nr.crt.	PARCELA DESCRIPTIVĂ	SUPRAFAŢA	
		HA	Categoria de folosinţă
1	BELCIU 1	10.47	Păşune
2	CĂPRĂREŢE VEST	9.37	Fâneaţă
3	IZLAZ PUNCT CĂPRĂREŢE	3.18	Păşune
4	IZLAZ BELCIU	20.62	Păşune
5	IZLAZ 5	2.53	Păşune

5.4. Fundamentarea amenajamentului pastoral

Avantajul utilizării păşunilor în sectorul zoo-economic rezultă din obţinerea unor cantităţi mari de furaje, valorificarea superioară a îngrăşămintelor chimice şi organice, reducerea costurilor de producţie la produsele animaliere, prin practicarea păşunatului raţional, îmbunătăţirea stării de sănătate a animalelor, posibilitatea conservării terenurilor. Amenajamentul pastoral trebuie să respecte codul de bune practici agricole şi să fie în concordanţă cu condiţiile pedoclimatice ale arealului unde se află amplasată pajiştea. Se va ţine cont de animale în ansamblu, se va controla folosirea fondurilor la lucrările de amenajare a păşunilor, se va întocmi un program raţional de păşunat, cu respectarea perioadei de refacere a păşunilor şi a covorului vegetal, după fiecare păşunat. Cu această ocazie, se va stabili data de la care se incepe păşunatul, şi data la care animalele vor fi scoase de la păşunat.

5.4.1. Durata sezonului de păşunat

Păşunile reprezintă cea mai ieftină sursă pentru asigurarea hranei ierbivorelor în timpul perioadei de vegetaţie, având multiple avantaje ce decurg din efectele favorabile, atât asupra animalelor cât şi asupra păşunilor în relaţia sol-plantă-animal.

În Ordinul nr.544/21 iunie 2013, art.6 se prevăd următoarele:

1. Începerea păşunatului se face în funcţie de condiţiile pedoclimatice şi gradul de dezvoltare a covorului ierbos.
2. Se evită începerea păşunatului prea devreme, care poate afecta perioada de regenerare, sănătatea şi supravieţuirea plantelor.
3. Perioada de păşunat se va încheia la o dată stabilită în funcţie de evoluţia temperaturilor şi regimul precipitaţiilor în jurul datei de 1 noiembrie.
4. Data începerii şi încheierii păşunatului, precum şi modul de organizare al păşunatului continuu, în front, etc, se stabilesc prin hotărârea Consiliului Local.

Ţinând cont de caracteristicile climei zonale unde se găseşte situat UAT Câmpina cu altitudini cuprinse între 450-600m, durata sezonului de păşunat este de cca. 180 zile, din prima decadă a lunii mai până la sfarşitul lunii octombrie.

Conform Normelor metodologice pentru aplicarea OUG Nr.34/2013 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor permanente şi pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar Nr. 18/1991; art.10 (1) - introducerea animalelor pe pajişti este permisă doar în perioada de păşunat prevazută în amenajamentul pastoral, iar alin. (2) stipulează interzicerea păşunatului în cazul excesului de umiditate a pajiştii.

În faza tânără de vegetaţie, plantele de pe păşuni au însuşiri organoleptice deosebite (gust, miros) care măresc apetitul animalelor şi ca urmare creşte gradul de consumabilitate a ierbii care poate ajunge la 85-95%.

Dacă păşunatul începe prea devreme, când plantele sunt prea tinere şi solul prea umed, efectele negative asupra vegetaţiei sunt următoarele:

- Se distruge stratul de ţelină, se bătătoreşte solul şi se înrăutăţeşte regimul de aer şi din sol, se formează gropi şi muşuroaie;
- Pe terenurile în pantă se declanseaza eroziunea;
- Se modifică compoziţia floristică, dispărând plantele valoroase, mai pretenţioase din punct de vedere al apei, aerului şi hranei în sol;
- Plantele fiind tinere, au suprafaţa foliară redusă şi vor folosi pentru refacerea lor substanţe de rezervă, acumulate în organele din sol, având ca efect epuizarea acestora;

Efectele negative asupra animalelor sunt:

- Iarba prea tânară conţine multă apă şi, ca atare, are efect laxativ epuizant, ceea ce duce la eliminarea excesivă a sărurilor minerale cu Ca, Mg, Na;
- Conţinând prea puţină celuloză, nu se pretează la salivaţie şi rumegare, animalele fiind predispuse la intoxicaţii şi meteorizaţii;
- Conţinutul mare de azot al ierbii tinere, determină acumularea în stomac a amoniacului şi ca urmare declanşarea unor fermentaţii periculoase.

În aceeaşi măsură, nu recomandam nici folosirea pajiştilor prin păşunat mai târziu de data de 1 noiembrie.

Ultimul păşunat trebuie să se realizeze cel mai târziu cu 20-30 de zile înainte de instalarea îngheţurilor pemanente. Astfel, plantele au posibilitatea să acumuleze glucide, să-şi refacă masa vegetativă, ceea ce determină o mai bună suportare a îngheţurilor, pe de o parte, iar pe de altă parte pornirea timpurie în vegetaţie. Întârzierea păşunatului toamna, până la venirea îngheţurilor, face ca iarba să nu se poată reface corespunzător, astfel dispărând speciile valoroase din pajişti.

5.4.2. Numărul ciclurilor de păşunat

Ciclul de păşunat este intervalul de timp în care iarba de pe aceeaşi parcelă de exploatare, odată păşunată, se regenerează şi devine din nou bună de păşunat.

Numărul ciclurilor de păşunat, este stabilit în funcţie de condiţiile pedoclimatice şi staţionale de sol, de compoziţia floristică şi de capacitatea de regenerare a pajiştilor. Pe păşunile de pe raza UAT Câmpina se realizează, în general, trei cicluri de păşunat.

5.4.3. Fâneţele

Suprafeţele de pajişti folosite ca fâneţe pe raza UAT Câmpina, sunt utilizate pentru a asigura cantitatea necesară de furaje pentru perioada de stabulaţie. Aceste suprafeţe se folosesc de obicei în prima perioadă de vegetaţie ca păşuni, păşunatul fiind oprit o data cu plecarea oilor la munte, urmând ca aceste suprafeţe să fie cosite în momentul optim, pentru a asigura cantitatea maximă de nutrienţi. Sunt exceptate de la cosit, la momentul optim, fâneţele care sunt sub angajamente APIA, acestea fiind cosite la data prevazută în contractele de agro-mediu.

Recomadăm utilizarea acestor suprafeţe ca fâneţe în prima perioadă de vegetaţie, iar după cosire să fie folosite ca păşuni.

5.4.4. Capacitatea de păşunat

Stabilirea cât mai exactă a capacităţii de păşunat prezintă o deosebită importanţă pentru exploatarea raţională a pajistii, deoarece, printr-o încărcare prea mare, prin suprapăşunat, se degradează covorul ierbos, iar pe o pajişte neîncarcată corespunzator rămâne iarbă nepăşunată, putându-se instala specii invazive, cu o valoare furajeră mai scăzută, conducând în final la degradarea pajiştii.

Capacitatea de păşunat a pajiştii se va determina în fiecare sezon de păşunat.

Încărcătura de animale pe o pajişte, este un instrument util de folosire pentru crescătorul de animale, deoarece îi permite să ajusteze încărcătura optimă, în funcţie de cantitatea de iarbă

disponibilă. Pentru aceasta, se calculează capacitatea de păşunat, respectiv numărul de animale care pot păşuna pe unitatea de suprafată. Capacitatea de păşunat şi încărcătura optimă, se calculează pentru fiecare pajişte în parte, conform metodologiei prevăzute în Ordin nr. 544 din 21 iunie 2013, conform căruia (art. 8, alineat 1), capacitatea de păşunat, se estimează pe baza producţiei medii de masă verde din anii anteriori, ţinând cont de compoziţia floristică a covorului vegetal, iar articolul 8, alin. 2 prevede că numărul de animale (UVM pe hectar) trebuie să fie suficient, pentru a asigura utilizarea maximă a producţiei de masă verde, mentinând în acelaşi timp sustenabilitatea pe termen lung a pajiştii.

Stabilirea capacitaţii de păşunat se va face prin împărţirea producţiei totale de masă verde cu raţia necesară unei unităţi vita mare (UVM).

Se recomandă 65 kg masă verde/zi/cap pentru 1 UVM (din care consumate efectiv 50 kg/cap/zi). Conversia în UVM a speciilor de animale domestice este redată în tabelul de mai jos, întocmit conform legislaţiei în vigoare.

Coeficientul de transformare a diferitelor specii şi categorii de animale în UVM

SPECIFICARE	COEFICIENT DE TRANSFORMARE ÎN UVM	NR. CAPETE PENTRU 1 UVM
Tauri şi boi de muncă	1.0-1.2	0.8-1.0
Vaci de lapte	1	1
Bovine de toate vârstele (în medie)	0.7-0.8	1.3-1.4
Tineret bovin peste 1 an	0.5-0.7	1.4-2.0
Tineret bovin sub 1an	0.2-0.3	3.3-5.0
Oi şi capre de toate vârstele	0.14	7.1
Oi şi capre mature	0.15-0.16	6.3-6.7
Cai de toate vârstele	0.8	1.3
Cai de tracţiune	1.0-1.1	0.9-1.0
Tineret cabalin peste 1 an	0.5-0.7	1.4-2.0
Tineret cabalin sub 1 an	0.2-0.3	3.3-5.0

Producția totală de iarbă (Pt) se determină prin cosire și cântărire pe 6 - 10 [illegible] suprafețele de probă, aflate în parcela de exploatare ce urmează să fie pășunată.

Pentru delimitarea suprafețelor de probă, se folosesc îngrădituri sau cuști metalice care să nu permită consumul de către animale a vegetației din interior, amplasate pe suprafețe omogene din punct de vedere al compoziției floristice și al producției. Aceste suprafețe se cosesc la începutul fiecărui ciclu de pășunat, respectând restricția ca pe plante să nu se regăsească apa de adiție (plantele nu sunt umede de la rouă, ploaie, irigație, etc.).

Capacitatea de pășunat (Cp) se va determina în fiecare sezon de pășunat utilizând formula:

$$Cp(UVM/ha) = \frac{Pt(kg/ha) \times Cf\%}{Nz \times DZP \times 100},$$

în care: Nz = necesarul zilnic de iarba pe cap de animal, în Kg/zi;

DZP = numărul zilelor sezonului de pășunat;

Cf = coeficient de folosire a pajiștii, în %.

Coeficientul de folosire exprimat în procente se stabilește prin cosirea și cântărirea resturilor neconsumate (Rn) pe 5 – 10 m^2, după scoaterea animalelor din tarla și raportarea ei la producția totală după formula:

$$Cf = \frac{Pt(kg/ha) - Rn(kg/ha)}{Pt\ (kg/ha)} \times 100, \text{ în procente}$$

Tabelul de mai jos prezintă capacitatea de pășunat actuală a pajiștilor de pe teritoriul Municipiului Câmpina în funcție de producția de masa verde utilă și numărul zilelor sezonului de pășunat.

TRUP DE [illegible]IȘTE	SUPRAFAȚA PARCELEI DE EXPLOATARE (ha)	PRODUCTIA DE MASA VERDE (t/ha)	COEFICIENT DE FOLOSIRE A PĂȘUNII (%)	PRODUCȚIA DE MASĂ VERDE UTILĂ(t/h)	NUMAR ZILE DE PĂȘUNAT/ SEZON	CONSUM ZILNIC DE IARBĂ KG/UVM
0	1	2	3	4 (col.2xcol.3)	5	6
ELCIU 1	10.47	2	80	1,6	180	50
ĂPRĂREȚE VEST	9.37	4	80	3,2	180	50
IZLAZ UNCT ĂPRĂREȚE	3.18	1,5	80	1,2	180	50
IZLAZ ELCIU	20.62	2	85	1,7	180	50
ZLAZ 5	2.53	2	90	1,8	180	50

MUNICIPIUL CÂMPINA

La toate pajiştile analizate producţia de masă verde utilă obţinută este sub potenţialul natural al pajiştilor. Utilizatorii de pajişti au obligaţia să respecte încărcătura minima de animale/ha (0.3 UVM/ha). Pe pajiştile aflate sub contract APIA, păşunatul se efectueaza cu maxim 1 UVM/ha.

6. Organizarea, îmbunătăţirea, dotarea şi folosirea pajiştilor

6.1. Lucrări de repunere în valoare a suprafeţelor de pajişti

LUCRĂRI DE REPUNERE ÎN VALOARE A SUPRAFEŢELOR DE PAJIŞTI (FACTORI LIMITATIVI. MĂSURI AMELIORATIVE ALE SOLURILOR-TERENURILOR)

Cunoaşterea naturii şi intensităţii factorilor limitativi ai producţiei agricole este absolut oportună în situaţia în care se ia decizia diminuării ori eliminăririi efectelor negative ale acestora, în scopul asigurării necesarului de furaje pentru ovine şi bovine, a activităţilor conexe (prelucrat produse animaliere, colectare plante medicinale, apicultura, etc.).

Prezentăm natura factorilor limitativi ai productiei pe pajişti şi măsurile importante pentru corectarea sau ameliorarea acestora pentru fiecare unitate de sol (US) în parte.

Nr. crt.	US	Tip de sol	Factori limitativi	Masuri ameliorative
1	4	EUTICAMBOSOL tipic LL/LL pe gresii alterate, erodat puternic prin apă	-adâncimea apei freatice mare şi izvoare de coastă -eroziunea de suprafaţă puternică -eroziune de adâncime -alunecări de teren şi prăbuşiri de mal -arbori groşi -arbori subţiri -muşuroie -cărări de vite -plante dăunătoare -pietre şi bolovani	-combatere eroziune de suprafaţă -combatere eroziune de adâncime şi alunecări -captare izvoare de coastă -distrugere muşuraie/cărări de vite, nivelare, curăţare pajişti -combatere plante dăunătoare -curăţare vegetaţie lemnoasă nevaloroasă şi arbori subţiri -îndepărtare material lemnos, cioate şi pietre -completare goluri -fertilizare pajişte -lucrări de întreţinere
2	11	REGOSOL calcaric gleic, epicalcaric moderat	-adâncimea apei freatice mare şi izvoare de	-combatere eroziune de suprafaţă

		gleizat LL/LL pe gresii alterate, erodat moderat prin apă, cu alunecări active în trepte	coastă -eroziunea de suprafaţă moderată -eroziune de adâncime -alunecări de teren -arbori groşi -arbori subţiri -muşuroie -cărări de vite -plante dăunătoare -pietre şi bolovani	-combatere eroziune de adâncime şi alunecări -captare izvoare de coastă -distrugere muşuroaie/cărări de vite, nivelare, curăţare pajişti -combatere plante dăunătoare -curăţare vegetaţie lemnoasă nevaloroasă şi arbori subţiri -îndepărtare material lemnos, cioate şi pietre -completare goluri -fertilizare pajişte -lucrări de întreţinere

Principalele măsuri de creştere cantitativă şi calitativă a producţiei pajiştilor se bazează pe înlăturarea sau diminuarea efectului factorilor limitativi ai productivităţii acestora.

"Pentru determinarea măsurilor şi tehnologiilor de îmbunătăţire adecvate trebuie să se stabilească în prealabil, cu exactitate, cauzele degradării pajiştii respective, deoarece aplicarea oricărei măsuri de îmbunătăţire a covorului vegetal fără a se îndepărta cauzele degradării lui, conduc la unele rezultate bune, valabile doar pe termen scurt.

Principalele acţiuni tehnico-organizatorice menite să ducă la creşterea cantitativă şi calitativă a producţiei de furaje de pe pajişti sunt:

- măsuri ameliorative generale, care se aplică pe toate pajiştile afectate de factori limitativi ai producţiei;

- măsuri de îmbunătăţire fără înlocuirea totală a vechiului covor vegetal, numite măsuri de suprafaţă;

- măsuri de refacere radicală a covorului ierbos prin înlocuirea totală a vechiului covor vegetal cu amestecuri valoroase de graminee şi leguminoase perene de pajişti;

- valorificarea superioară a producţiei pajiştilor prin păşunat;

- valorificarea superioară prin recoltarea şi conservarea furajelor de pe pajişti.

***Măsurile ameliorative generale** care se aplică pe toate pajiştile afectate de diferiţi factori limitativi ai producţiei sunt:*

- eliminarea excesului de umiditate;

- combaterea eroziunii de adâncime şi alunecărilor solului;

- corectarea reacţiei solului (aciditătii, respectiv alcalinitătii) prin lucrări de amendare.

***Măsurile de suprafaţă** de îmbunătăţire a pajiştilor cuprind:*

- lucrările de întreţinere a pajiştilor ce constau în curăţirea de muşuroaie de orice proveniență, de vegetaţia ierboasă şi lemnoasă nevaloroasă şi de pietre, nivelarea nanoreliefului, împrăştierea dejecţiilor (rămase în urma păşunatului sau după fertilizarea organică), aerarea covorului vegetal;

- îmbunătăţirea regimului de nutriţie a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;

- supraînsămânţarea pajiştilor.

***Măsurile de refacere radicală a covorului ierbos** constau din:*

- curăţirea de muşuroaie, de vegetaţia ierboasă şi lemnoasă nevaloroasă şi de pietre;

- distrugerea vechiului covor vegetal degradat;

- îmbunătăţirea regimului de nutriţie a plantelor printr-o fertilizare corespunzătoare;

- pregătirea patului germinativ;

- reînsămânţarea cu amestecuri de plante furajere productive şi cu valoare furajeră ridicată;

- întreţinerea pajiştii nou înfiinţate." – Hotărârea 78/2015

Pentru ameliorarea şi îmbunătăţirea pajiştilor, METODOLOGIA ELABORARII STUDIILOR PEDOLOGICE, 1987 recomandă următoarele tehnologii:

- LUCRĂRI DE SUPRAFAŢĂ

-scoaterea cioatelor

-adunarea pietrelor

-nivelarea muşuroaielor

-îndepărtarea vegetaţiei lemnoase

-grăpatul pajiştilor (în luncile râurilor dominate de graminee stolonifere şi pe toate pajiştile după autoînsămânţare şi supraînsămânţare)

-combaterea bolilor (prin cosiri repetate şi pe cale chimică)

-fertilizarea şi amendarea pajiştilor (numai după cartarea agrochimică, respectând legislaţia în vigoare – vezi DECIZIA nr. 221.983/GC/12.06.2013 PENTRU PROTECTIA APELOR

IMPOTRIVA POLUARII CU NITRATI DIN SURSE AGRICOLE – şi normele corespunzătoare)

-autoînsămânţarea

-supraînsămânţarea

- LUCRĂRI RADICALE

-pregătirea terenului

-aplicarea îngrăşămintelor

-culturi premergătoare

-alegerea speciilor şi formarea amestecurilor

-semănatul

- ÎMBUNĂTĂŢIREA REGIMULUI DE APĂ

-înlăturarea excesului de apă (freatic, stagnant, captare izvoare de coastă)

-regularizarea cursurilor de văi

-completarea deficitului de apă (irigarea)

- FOLOSIREA RAŢIONALĂ A PAJIŞTILOR

-pajişti permanente

-păşunat limitat

-păşunat raţional

-folosirea mixtă (alternativ păşune-fâneaţă sau fâneaţă - păşune)

-pajişti temporare

-păşunat raţional

-folosirea mixtă (alternativ păşune-fâneaţă sau fâneaţă - păşune)

- COMBATEREA EROZIUNII SOLULUI

-prin metode specifice antierozionale

-prin împăduriri

- COMBATEREA ALUNECĂRILOR

-prin metode specifice (nivelări)

-prin însămânţări

-prin împăduriri

- COMBATEREA SALINIZĂRII

- SELECŢIONAREA TERENURILOR PENTRU LOTURI SEMINCERE

- alte lucrări care pot îmbunătăţii factorii restrictivi (impun procedee dificile cu costuri mari)

-omogenizarea profilului de sol

-aport de material pământos

-crearea sau stabilizarea structurii folosind condiţionatori sintetici

Pentru aplicarea măsurilor de ameliorare şi îmbunătăţire a pajiştilor trebuie să se ţină cont de bunele condiţii agricole şi de mediu în conformitate cu prevederile legale în vigoare, de particularităţile terenului, de impactul social şi economic, fiecare măsură aplicabilă pe o parcelă fiind tratată diferenţiat. Introducerea animalelor pe pajişti este permisă doar în perioada de păşunat prevăzută în amenajamentul pastoral. (Art. 10 - HOTĂRÂREA GUVERNULUI 1064/2013).

Înainte de alegerea metodelor, mijloacelor şi materialelor necesare îmbunătăţirii covorului ierbos al unei pajişti, trebuie să se cunoască:

- *zona biogeografică şi climatică*, substratul geologic în care se găseşte pajiştea

- *condiţii orografice* (pantă, înclinaţie, expoziţie) şi *hidrologice* (pâraie, râuri, lacuri, izvoare, etc.)

- *grosimea stratului de sol* cu prezenţa sau absenţa rocilor dure la suprafaţă sau pe profil, până la 25 – 30 cm

- *tipul de pajişte dominant*, stadiul de degradare al covorului ierbos, invazia cu vegetaţie dăunătoare ierboasă şi lemnoasă, muşuroaie dacă există, etc.

1. Defrişare vegetaţiei lemnoase se face pe bază de studii şi documentaţii în care se prevăd toate detaliile privind organizarea, execuţia lucrării şi valorificarea materialului lemnos, conform normativelor. Până la o anumită limită, vegetaţia forestieră are efect benefic prin dublul rol de protecţie a solului, a pajiştii, a animalelor în caz de intemperii şi de a satisface nevoia de material lemnos.

Nu se defrişează vegetaţia lemnoasă de pe următoarele porţiuni:

- suprafeţe cu pante mai mari de 30°, pe cât posibil acestea fiind predate sectorului forestier cu destinaţia păduri, preluând în schimb alte suprafeţe apte pentru a fi exploatate ca pajişti

- pe ambele maluri ale pâraielor şi izvoarelor acestora, în lăţimi variabile în raport cu înclinarea şi lăţimea pantei

- pe suprafeţele degradate, în curs de degradare, pe grohotişuri, stâncării

- în jurul adăpătoarelor, stânelor, adăposturilor, saivanelor

- pe suprafeţele de coastă de lângă drumuri

- pe terenurile cu pante între 20° - 30°, unde se lasă benzi transversale de diferite lăţimi, în raport cu panta şi solul sau sub formă de buchete.

Pe suprafeţele de arborete cu rol de protecţie, nu se păşunează şi nu se fac nici un fel de lucrări, decât numai operaţiuni de igienă,

În partea cea mai joasă sau în interiorul păşunii se lasă o suprafaţă de maxim 10% din suprafaţa totală a trupului de pajişte cu arbori pentru adăpostul animalelor în caz de intemperii, pe care se practică operaţiuni de igienă şi tăierea crengilor până la înălţimea de 2 m.

Tăierea şi valorificarea materialului lemnos se face de către organele de specialitate (inspectorate silvice sau întreprinderi forestiere) pe baza planurilor şi normativelor existente sau pe baza prevederilor amenajamentului pastoral, cu atenţie deosebită pentru speciile protejate sau arealele cu destinaţie specială.

2. Combatere vegetaţiei fără valoare furajeră sau dăunătoare se face pe cale mecanică prin cosiri repetate sau pe cale chimică prin folosirea erbicidelor. Aceste operaţiuni trebuie făcute cu atenţie pentru speciile protejate, pentru biologia fiecărei plante nedorite şi pentru efectul selectiv al pesticidului.

3. Pietrele mobile şi cele semiîngropate se strâng manual şi se depoziteză pe firul ogaşelor sau ravenelor, pe porţiunile de pajişte erodate sau ca gard de delimitare a parcelelor

4. Distrugerea muşuroaielor de origine vegetală, animală sau marghilelor, nivelarea şi curăţirea pajiştilor se face primăvara sau toamna prin lucrări obişnuite de grăpare, cu maşini de curăţat pajişti sau manual cu diverse unelte. Şi în acest caz se acordă atenţie speciilor şi siturilor protejate. În cele mai multe cazuri operaţiunile enumerate anterior sunt urmate de supraînsămânţare saun reînsămânţare cu amestecuri adecvate.

5. Supraînsămânţarea pajiştilor se realizează numai cu seminţe de plante erbacee furajere perene din familiile de graminee şi leguminoase sau amestecuri ale acestora, în funcţie de condiţiile naturale, modul de folosire şi nivelul de intensivizare a producţiei pajiştilor.

Supraînsămânţarea pajiştilor cuprinse în ariile protejate se realizează numai cu seminţe din specii adaptate specificului climatic din respectivele arii protejate. Nu se recomandă recomandă reînsămânţarea datorită condiţiilor geografice şi edafice dificile.

*6. **Combatera eroziunii de suprafaţă*** se face preventiv prin respectare cerinţelor din amenajamentul pastoral privind durata sezonului de păşunat, evitarea păşunatului pe pante, pe timp ploios, pe sol umed, respectarea încărcăturii cu animale, fertilizarea optimă, supraînsămânţarea, stoparea râmăturilor de porci mistreţi prin limitarea prezenţei lor pe pante şi alte măsuri. Ca măsuri curative amintim mobilizare superficială a solului pe curba de nivel cu semănarea la 1,5 cm a unui amestec adecvat în primul an fiind folosit ca fâneţă (doar pe zonele unde poate fi făcută fără pericole ulterioare), realizarea cu pluguri speciale a unor valuri de pământ care se înierbează cu rol de colectori spre un emisar pe pante până la 18°, perdele de protecţie pe curbele de nivel.

*7. **Eroziunea de adâncime şi alunecările de teren*** se combat preventiv prin lucrările amintite la eroziunea de suprafaţă sau curativ prin nivelare, pregătire pat germinativ, fertilizare organică şi/sau chimică, semănare amestec de ierburi şi folosire ca fâneţă în primul an – pentru stadiul de şiroir şi rigole. Dacă eroziunea de adâncime a ajuns la stadiul de ogaş sau ravenă sunt necesare lucrări mai ample de artă proiectate de specialiştii autorizaţi în domeniu şi executate de firme de prestări servicii pentru îmbunătăţiri funciare. Lucrările se axează pe două aspecte – cele executate în bazinul hidrografic al ravenei şi cele executate pe firul albiei ravenei. Aceleaşi considerente sunt valabile şi pentru alunecările de teren.

*8. **Excesul de umiditate freatică şi/sau stagnantă*** se elimină prin acţiuni care constau în realizarea canalelor de desecare, drenuri din diverse materiale, drenaj cârtiţă, păţunat raţional, captare izvoare de coastă, cultivare specii ierboase şi lemnoase iubitoare de umezeală.

*9. **Amendarea şi fertilizarea*** se face prin stabilirea suprafeţelor care necesită aceste intervenţii, pe baza Situaţiei sintetice a datelor analitice pentru teritoriul studiat.

După aprecierea reacţiei solului (pH) şi a gradului de asigurare cu elemente nutritive (N, P, K), situaţia sintetică a pajiştilor se prezintă astfel:

ROMÂNIA
PRIMĂRIA
Județul Prahova * Municipiul Câmpina

Nr. Crt.	US	Trup	Nr. tarla, parcela	Suprafaţa trup (Ha)	Suprafaţa/US (Ha)	Proprietăţi : reacţia solului, aprovizionare NPK
1	4	1	T2, P10	10,47	25,55	Reacţie moderat acidă, aprovizionare slabă cu humus, foarte slabă cu fosfor, foarte bună cu potasiu
2			T2, P11			
3			T2, Pp11/3			
4			T2, P11/4			
5		2	T3, F39	9,37		
6		3	T3, Pp 40	3,18		
7		5	T1, P6	2,53		
8	11	4	T9, P289	20,62	20,62	Reacţie slab acidă, aprovizionare slabă cu humus, foarte slabă cu fosfor, bună cu potasiu
9			T9, P290			
10			T9, P304			
TOTAL				46,17	46,17	

pH		
Interval pH	Suprafaţa	
	Ha	%
Moderat acide	25,55	55,34
Slab acide	20,62	44,66
TOTAL	46,17	100,00

Azot (N)			Fosfor (P_2O_5)			Potasiu (K_2O)		
Grad de aprovizionare	Suprafaţa		Grad de aprovizionare	Suprafaţa		Grad de aprovizionare	Suprafaţa	
	Ha	%		Ha	%		Ha	%
-	-	-	Foarte slab	46,17	100	-	-	-
Slab	46,17	100	-	-	-	-	-	-
-	-	-	-	-	-	Bun	25,55	55,34
-	-	-	-	-	-	Foarte bun	20,62	44,66
TOTAL	46,17	100	TOTAL	46,17	100	TOTAL	46,17	100

Aplicarea corectă a amendamentelor şi a cantităţilor de îngrăşăminte chimice şi organice se execută în corelaţie cu morfologia terenului şi etapele de dezvoltare a vegetaţiei (fenofaze).

Analizând situaţia reacţiei solului se constată că sunt înregistrate valori situate în domeniul slab-moderat acid.

ROMÂNIA
CAMERA AGRICOLĂ JUDEȚEANĂ PRAHOVA
CONSILIUL

Pentru corectarea reacţiei acide (după Budoi, 2001) este necesară amendarea calcaroasă cu carbonat de calciu ($CaCO_3$) pentru solurile cu pH < 5,3, VAhi sub 55% (în cazul pajiştilor naturale) şi pentru solurile cu pH < 5,6, VAhi sub 75% (în cazul pajiştilor temporare - semănate). Amendamentele calcaroase folosite pot fi şi piatra de var (agrocalcarul), varul nestins CaO (pentru efecte ameliorative rapide), varul stins $Ca(OH)_2$, nămolul de defecaţie, dolomitul, etc, cazuri in care doza de amendare se va modifica in functie de puterea de neutralizare a amendamentului (PNA), după ecuaţia amendării calcaroase:

- pajişti naturale

$DAC, tone CaCO_3 (amendament) / hectar$ = SBi*(70/Vi-1)*0.6*100/PNA.

- pajişti temporare(semănate)

$DAC, tone CaCO_3 (amendament) / hectar$ = SBi*(80/Vi-1)*1.5*100/PNA.

Aplicarea amendamentelor calcaroase se poate face în special toamna târziu, după sezonul de păşunat şi uneori în ferestrele iernii, cât şi primăvara devreme, amendarea făcându-se la suprafaţă, excepţie cazurile când se înfiinţează o pajişte iar amendamentele se pot încorpora în sol, cu mijloace mecanizate cum este maşina de împrăştiat amemdamente MA 3,5 şi altele sau în cazuri extreme cu mijloace manuale. Atenţie la aplicarea prafului de var, care necesită ochelari şi echipament de protecţie.

Din punct de vedere al nevoii de amendare solurile acide au fost împărţite în 3 urgenţe:

I – soluri cu pH în H2O sub 5 şi V % < 50

II – soluri cu pH în H2O între 5,0-5,6 şi V% = 50-70 pe soluri luto-nisipoase şi V%=75 pentru soluri argiloase şi luto-argiloase

III – soluri cu pH între 5,6-5,8 şi V% de 75 la 85.

Amendarea solurilor acide sau alcaline este o condiţie obligatorie după unii autori pentru refacerea radicală a pajiştilor degradate şi înfiinţarea unor pajişti semănate de înaltă productivitate sau în cazul pajiştilor naturale la supraînsămânţarea lor cu specii de ierburi perene mai valoroase, în special leguminoase (Hera şi Borlan, 1980). Cele mai bune rezultate se obţin atunci când doza de amendament este echivalentă la 3/4 din aciditatea hidrolitică sau doza de amendament (To/Ha) este de 65*Ah/100. Funcţie de anumiţi factori (doza de amendamente, conditii climatice, cantitatea de furaj obţinută etc...), efectul amendării poate fi de la câţiva ani la 8-10 (12) ani.

Pentru pajiştile de pe teritoriul Oraşului Câmpina nu recomandăm amendarea, mai ales că majoritatea suprafeţelor de sol acide sunt împădurite. Se recomandă doar în cazul folosirii îngrăşămintelor chimice să nu se utilizeze cele cu reacţie fiziologică acidă (azotat de amoniu, sulfat de amoniu, etc).

Prin aplicarea îngrăşămintelor se realizează sporirea producţiei şi creşterea calităţii pajiştilor. Pentru a obţine eficienţă maximă în utilizarea îngrăşămintelor este necesar să se parcurgă etapele:

a) <u>stabilirea suprafeţelor ce se pot îngrăşa prin târlire</u>

"Târlirea se face cu oile şi anume 2 – 3 nopţi 1 oaie adultă / mp pe păşuni cu covor ierbos corespunzător şi 4 – 6 nopţi 1 oaie / mp pe păşunile degradate, care în zona montană sunt invadate de *Nardus stricta* (părul porcului, ţăpoşică). Depăşirea acestui prag de 6 nopţi, în toate situaţiile, duce la supratârlire, cu întreg cortegiul de dezechilibre grave ale covorului ierbos şi ale celorlalţi factori de mediu.

Târlirea cu bovinele, se face respectând aceeaşi intensitate, în funcţie de starea covorului ierbos de 2 – 3 nopţi şi 4 – 6 nopţi 1 vacă /6 mp sau alte durate cu încărcări echivalente cum ar fi 4 – 6 nopţi sau 8 – 12 nopţi 1 vacă / 12 mp.

Prin aceste metode de târlire, o păşune de munte, într-o perioadă de 90 – 120 zile poate fi ameliorată abia pe 10-20 % din suprafaţa totală, o dată pentru cca 5 ani, cât durează efectul târlirii, dată fiind încărcarea mică cu animale de 1 – 2 unităţi vită mare (UVM) la hectar şi durata scurtă a sezonului de păşunat.

După alţi autori, pentru a calcula suprafaţa luăm spre exemplificare o pajişte de *Nardus stricta* – Ţepoşica, *Festuca rubra* – Păiuşul roşu şi una de *Agrostis capillaris* – Iarba vântului:

Tipul de pajişte	Perioada de păşunat (zile)	Numărul nopţilor de târlire	Suprafaţa repartizată pe cap de animal pentru târlire (mp)		
			ovine	tineret taurin	bovine adulte
Nardus stricta	90 – 100	5 – 6	1 – 1.5	2 – 3	3 – 4
Festuca rubra	120 – 130	3 – 4			
Agrostis capillaris	140 – 150	1 – 2			

Hera (1980) susţine că o turmă de 100 capete bovine sau 2000 ovine poate îngrăşa în cursul unei perioade de păşunat o suprafaţă de 12 – 15 Ha, pe această suprafaţă putându-se reveni cu o nouă îngrăşare după aproximativ 6 ani.

Pentru completarea necesaruluil de elemente nutritive se vor folosi fertilizanţi organici şi chimici.

b) ***stabilirea sistemului de fertilizare cu îngrăşăminte organice şi chimice în funcţie de tipul de pajiste, modul de folosire a pajiştii, sortimentul de îngrăşăminte***

Acest sistem se va referi la tipul de îngrăşământ, raportul dintre principalele elemente chimice (NPK), dozele în *substanţă activă (sa)*, epoca, modul de aplicare şi periodicitatea.

Fertilizarea pajiştilor cu gunoi de grajd şi alte îngrăşăminte organice

Se poate folosi gunoiul de grajd, compostul, tulbureala de grajd (gülle), urina şi mustul de grajd, etc, doar după ce în prealabil a fost făcut "Studiu pedologic special privind impactul azotului provenit din dejecţiile animale utilizate la fertilizarea organică asupra solului şi apelor freatice".

Fertilizarea pajiştilor cu îngrăşăminte minerale

PAJIŞTI SEMĂNATE

Îngrăşămintele cu azot

I Epoci şi metode de aplicare:

a) la înfiinţare şi în primul an de exploatare

- 0 – 1/3 din doza de N în preajma semănatului prin împrăştiere uniformă
- 0 – 1/3 din doza de N la desprimăvărare prin împrăştiere uniformă
- 1/3 – 1/2 din doza de N după prima coasă prin împrăştiere uniformă
- 1/3 – 1/2 din doza de N după a doua coasă prin împrăştiere uniformă

b) pentru anul II şi următorii de exploatare

- 0 – 1/2 din doza de N în toamna precedentă după încetarea vegetaţiei prin împrăştiere uniformă
- 1/3 – 1/2 din doza de N la desprimăvărare prin împrăştiere uniformă
- 1/4 – 1/2 din doza de N după prima coasă prin împrăştiere uniformă
- 1/4 – 1/2 din doza de N după a doua coasă prin împrăştiere uniformă

II Corectarea dozelor medii optime economic de N la înfiinţare, în funcţie de:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice şi resturi vegetale

- aplicare de gunoi pentru pajişte.....– 1,5 Kg N/t gunoi

- aplicare de gunoi pentru cultura premergătoare.....– 1 Kg N/t gunoi

- introducerea de coceni de porumb şi tulpini de floarea soarelui.....+ 7KgN/t coceni sau tulpini introduse în sol

- introducerea de paie de grâu.....+ 8Kg N/t de paie

b) asigurarea cu apă

- naturală din precipitaţii la nivelul mediei multianuale.....0 Kg N/Ha

- naturală din precipitaţii + aport freatic în profil.....+ 20 Kg N/Ha

- precipitaţii sub media multianuală.....– 5 Kg N/Ha pentru fiecare 10 mm deficit de precipitatii

- precipitaţii peste media multianuală.....+ 5 Kg N/Ha pentru fiecare 10 mm de precipitatii în plus

- naturală din precipitaţii + irigare la nivel optim.....+ 40 Kg N/Ha

Corectarea dozelor medii optime economic de N, pentru anul II şi următorii de exploatare a pajiştilor semănate, în funcţie de:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice şi resturi vegetale

- aplicare de gunoi la înfiinţarea pajiştii.....– 1,0 Kg N/t gunoi

b) compoziţia botanică a pajiştii

- echilibrată cu graminee şi leguminoase.....0 Kg N/Ha

- predomină leguminoasele perene.....– 40 - 50Kg N/Ha

- predomină gramineele perene.....+ 20 - 30Kg N/Ha

- pajişte de graminee perene.....+ 40Kg N/Ha

c) asigurarea cu apă

- naturală din precipitaţi la nivelul mediei multianuale.....0 Kg N/Ha

- naturală din precipitaţii + aport freatic în profil.....+ 50 – 100 Kg N/Ha

- precipitaţii sub media multianuală.....– 5 Kg N/Ha pentru fiecare 10 mm deficit de precipitatii

- precipitaţii peste media multianuală.....+ 5 Kg N/Ha pentru fiecare 10 mm de precipitatii în plus

III Tipurile de îngrăşăminte cu N folosite:

a) pentru aplicarea la înfiinţare

- îngrăşăminte complexe 22:22:0, 16:48:0, 13:26:13
- uree
- azotat de amoniu
- nitrocalcar;

b) pentru aplicarea în primul an şi următorii de exploatare

- azotat de amoniu
- sulfat de amoniu
- nitrocalcar
- uree

Îngrăşămintele cu fosfor

I Epoci şi metode de aplicare:

a) la înfiinţare şi în primul an de exploatare

- întreaga doză se dă vara sau toamna prin împrăştiere uniformă şi încorporare în sol cu plugul la arătura de bază

b) pentru anul II şi următorii de exploatare

- întreaga doză se poate da fie în toamna anului precedent, fie la desprimăvărare în anul curent prin împrăştiere

II Corectarea dozelor medii optime economic de P la înfiinţare, în funcţie de:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice

- aplicare de gunoi la înfiinţare pajişte.....– 1,5 Kg P_2O_5/ t gunoi
- aplicare de gunoi pentru cultura premergătoare.....– 0,75 Kg P_2O_5/ t gunoi

Corectarea dozelor medii optime economic de P, pentru anul II şi următorii:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice

- aplicare de gunoi la înfiinţare pajişte.....– 0,75 Kg P_2O_5/ t gunoi

III Tipurile de îngrăşăminte cu P folosite:

a) pentru aplicarea la înfiinţare

- îngrăşămintele complexe 15:15:15, 16:48:0, 0:15:10, 10:25:10, 10:22:10, 13:26:13
- superfosfat simplu granulat
- superfosfat concentrat granulat

b) pentru aplicarea în anul II şi următorii de exploatare

- îngrăşămintele complexe 0:15:10
- superfosfat simplu praf
- superfosfat simplu granulat
- superfosfat concentrat praf
- superfosfat concentrat granulat

Îngrăşămintele cu potasiu

I Epoci şi metode de aplicare:

a) la înfiinţare şi în primul an de exploatare

- întreaga doză se dă vara sau toamna prin împrăştiere uniformă şi încorporare în sol cu plugul la arătura de bază

b) pentru anul II şi următorii de exploatare

- întreaga doză se poate da fie în toamna anului precedent, fie la desprimăvărare în anul curent prin împrăştiere

II Corectarea dozelor medii optime economic de K la înfiinţare, în funcţie de:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice şi resturi vegetale

- aplicare de gunoi pentru pajişte.....– 3 Kg K_2O/t gunoi
- aplicare de gunoi pentru cultura premergătoare.....– 1 Kg K_2O /t gunoi
- introducerea de coceni de porumb.....– 8 Kg K_2O /t coceni introdusă în sol
- introducerea de tulpini de floarea soarelui.....– 15 Kg K_2O /t tulpini introduse în sol

b) gradul de carbonatare a solului

- carbonaţi în stratul arat.....+ 30 - 40 Kg K_2O/Ha
- carbonaţi imediat sub stratul arat.....+ 20 - 30 Kg K_2O/Ha

Corectarea dozelor medii optime economic de K pentru anul II şi următorii:

a) aplicarea de îngrăşăminte organice

- aplicare de gunoi la înfiinţare.....– 1 Kg K_2O/t gunoi

b) gradul de carbonatare a solului

- carbonaţi în stratul arat.....+ 30 - 40 Kg K_2O/Ha
- carbonaţi imediat sub stratul arat.....+ 20 - 30 Kg K_2O/Ha

III Tipurile de îngrăşăminte cu K folosite:

a) pentru aplicarea la înfiinţare

b) pentru aplicarea în anul II şi următorii de exploatare

- îngrăşămintele complexe 15:15:15, 0:15:10, 10:18:10, 13:26:13

- sare potasică 40%, K_2O

- săruri potasice brute 10% K_2O

PAJIŞTI NATURALE

Îngrăşămintele cu azot

I Epoci şi metode de aplicare:

- toamna sau la desprimăvărare, recomandată fiind varianta a doua pentru reducerea poluării solului şi pentru o mai bună valorificare mai ales pe solurile slab evoluate sau cu pantă peste 5%, prin împrăştiere uniformă, urmată sau nu de grăpare

- când doza este mare se poate da în două reprize, la desprimăvărare (2/3) şi după prima coasă sau după prima fază a păşunatului (1/3) sau în cantităţi egale. În regim de păşunat se pot aplica mai multe doze egale în funcţie de numărul ciclurilor de recoltă, la desprimăvărare şi după cicluri, excepţie ultimul.

II Corectarea dozelor medii optime economic de N, în funcţie de:

- aplicarea mustului de bălegar şi a urinei.....– 3 Kg N/t must sau urină

III Tipurile de îngrăşăminte cu N folosite:

- îngrăşăminte complexe 22:22:0, 27:13:0

- azotat de amoniu

- uree

Îngrăşămintele cu fosfor

I Epoci şi metode de aplicare:

- întreaga doză se dă toamna sau la desprimăvărare (dacă se folosesc complexe de NPK) prin împrăştiere uniformă şi urmată sau nu de încorporare în sol prin grăpare

II Corectarea dozelor medii optime economic de P, în funcţie de:

a) aplicarea de îngrăşăminte cu N

- aplicare de N în optim.....0 Kg P_2O_5

- dacă îngrăşămintele cu N nu s-au putut aplica.....nu se aplică nici P_2O_5

III Tipurile de îngrăşăminte cu P folosite:

- îngrăşămintele complexe 16:48:0, 22:22:0, 10:25:10, 13:26:13
- superfosfat concentrat praf
- superfosfat concentrat granulat
- superfosfat simplu praf
- superfosfat simplu granulat

Îngrăşămintele cu potasiu

I Epoci şi metode de aplicare:

- întreaga doză se dă toamna sau la desprimăvărare (dacă se folosesc complexe de NPK) împreună cu celelalte îngrăşăminte minerale, prin împrăştiere uniformă şi urmată sau nu de încorporare în sol prin grăpare

II Corectarea dozelor medii optime economic de K, în funcţie de:

a) aplicarea mustului de bălegar şi a urinei..... .– 4 Kg K_2O /t must sau urină

b) gradul de carbonatare a solului

- carbonaţi în stratul arat.....+ 40 - 50 Kg K_2O/Ha
- carbonaţi imediat sub stratul arat.....+ 30 - 40 Kg K_2O/Ha

c) aplicarea de îngrăşăminte cu N

- aplicare de N în optim.....0 Kg K_2O
- dacă îngrăşămintele cu N nu s-au putut aplica.....nu se aplică nici K_2O

III Tipurile de îngrăşăminte cu K folosite:

- îngrăşămintele complexe 15:15:15, 13:26:13, 10:18:10
- clorură de potasiu 60% K_2O
- sare potasică 40%, K_2O

c) stabilirea schemelor de aplicare a îngrăţămintelor organice şi chimice (substanţă activă – sa) în cadrul sistemului de fertilizare ales.

Aplicarea se face diferenţiat pe parcele de fertilizare omogene, alcătuindu-se schemele de fertilizare pe ani şi parcele agrochimice de recoltare. Dozele de îngrăşăminte recomandate sunt dozele optim economice (DOE) şi corespund unui profit maxim la hectar raportat la costurile cu îngrăşămintele minime pentru obţinerea recoltei scontate. Recomandările de fertilizare pentru pajiştile de pe teritoriul Câmpina au un caracter general, urmând a fi detaliate pe tarla şi parcelă după urmatoarea cartare agrochimică. Data realizării cartărilor agrochimice va fi stabilită de

OSPA Prahova conform unui calendar întocmit pentru toate localităţile din judeţ şi va fi comunicată instituţiilor implicate în Amenajamentul Pastoral. Ulterior, aplicarea îngrăşămintelor organice şi chimice se va face ţinând cont de aprovizionarea solului cu elemente nutritive, necesarul culturii, tipul de pajişte, compoziţia covorului floristic, ***conform planului de fertilizare întocmit anual de OSPA Prahova , pe baza cartărilor agrochimice care se vor realiza o dată la cel mult 4 ani, conform Legii 7/1996 şi Legii 444/2002.***

O schemă generală şi simplificată de utilizare a îngrăşămintelor chimice şi fracţionarea lor aplicabilă doar pe parcelele cu vegetaţie valoroasă şi cu factori edafici optimi, după ce în prealbil au fost aplicate celelalte lucrări de repunere în valoare a suprafeţelor pajiştilor, este prezentată în continuare.

Îngrăşămintele azotate se aplică fracţionat în funcţie de modul de folosinţă. În regim de fâneaţă pe pajiştile permanente dozele de N se aplică în două fracţii, de regulă prima de 2/3 primăvara şi a doua de 1/3 din total după primul ciclu de recoltă în zone mai secetoase şi munţi mijlocii, respectiv în două părţi egale în zone mai favorabile din zona de dealuri umede şi premontană. În regim de păşunat pe pajiştile permanente şi temporare pentru eşalonarea producţiei dozele se aplică în mai multe fracţii egale în funcţie de numărul ciclurilor de recoltă, în doze de câte 30 N până la 50 N kg/ha primăvara devreme şi după fiecare ciclu, exceptând ultimul.

Raportul optim între elementele fertilizante (nutritive) NPK pentru condiţiile din ţara noastră în cazul pajiştilor permanente este de 2 – 1 – 1, adică la două părţi azot (N) revine o parte fosfor sub formă de P_2O_5 şi o parte de potasiu sub formă de K_2O.

Ingrăşămintele fosfatice şi potasice se aplică pe pajişti de regulă toamna, cu excepţia situaţiilor când folosim îngrăşăminte chimice complexe NPK cand PK se aplică concomitent cu N primăvara. Aplicarea unilaterală a N a dus la scăderea rezervei de P şi K din sol, de aceea aplicarea acestor elemente deficitare care produc carenţe în furaje, este în prezent obligatorie.

Doza recomandată, fără întocmirea studiului agrochimic, este în raport de ***100 kg s.a. N :50 kg sa P_2O_5 : 50 kg sa K_2O.*** La fertilizarea cu azot se foloseşte nitrocalcar – pe solurile acide şi sulfat sau azotat de amoniu – pe solurile alcaline, îngrăşămintele cu fosfor (superfosfat simplu sau concentrat) şi potasiu (sare potasică – pe solurile acide şi sulfat de potasiu – pe solurile alcaline) folosinduse doar dacă în prealabil solul a fost ameliorat prin măsurile specificate

anterior şi prin amendare.

Tehnologiile moderne recomandă un sistem integrat de amendare, fertilizare chimică şi fertilizare organică, în care un rol important îl au şi crescătorii de animale care utilizează pajiştile, prin contribuţia generată de aplicarea agrotehnicilor corespunzătoare, măsurilor de creştere a calităţii şi respectarea duratelor şi normelor impuse de păşunatul şi utilizarea covorului vegetal raţional.

Fertilizarea cu îngrăşăminte organice şi chimice se va face obligatoriu în urma studiilor pedologice şi agrochimice executate de OSPA, recomandările respectând prevederile din CODUL DE BUNE PRACTICI AGRICOLE. aprobat prin Ordin nr.1270 din 30.11.2005, legislaţia implementării Directivei Nitraţilor în România (HG nr. 964/2000 şi actele normative ulterioare), în special DECIZIA nr. 221983/GC/12.06.2013 a MINISTERULUI MEDIULUI ŞI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE privind "PROGRAMUL DE ACŢIUNE pentru protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi din surse agricole", care identifică perioadele de interdicţie pentru aplicarea pe terenul agricol a îngrăşămintelor, modul şi condiţiile de depozitare, gestionare şi aplicare, restricţiile privind aplicarea, zonele de protecţie, normele privind aplicarea pe terenul agricol, optimizarea rotaţiei culturilor, documentele de evidenţă ale exploataţiei agricole.

-Fertilizarea pajiştilor se va realiza pe baza unui plan de fertilizare întocmit anual de catre specialistii OSPA Prahova, ţinând cont de cartarea agrochimică.

-Dozele de ingrasaminte din Planul de fertilizare pot fi modificate la reinsamantare sau suprainsamantare, functie de speciile de plante recomandate de specialistii Camerei Agricole. Corectiile necesare se vor realiza doar de catre specialistii OSPA Prahova.

-Prezentul Plan de fertilizare respecta SMR4, respectiv DECIZIA nr. 221.983/GC/12.06.2013 a COMISIEI PENTRU APLICAREA PLANULUI DE ACTIUNE PENTRU PROTECTIA APELOR IMPOTRIVA POLUARII CU NITRATI DIN SURSE AGRICOLE.

-Punerea in aplicare a masurilor privind fertilizarea se face tinand cont de Calendarul privind interdictia aplicarii ingrasamintelor pe terenurile agricole, respectiv Anexa 6 din PROGRAMUL DE ACTIUNE LA NIVELUL LOCALITATII PENTRU PROTECTIA APELOR IMPOTRIVA POLUARII CU NITRATI DIN SURSE AGRICOLE, conform DECIZIEI nr. 221.983/GC/12.06.2013.

-Calendarul privind interdictia aplicarii ingrasamintelor pe terenurile agricole, respectiv Anexa 1 este parte integranta a prezentului amenajament.

-Momentul aplicarii ingrasamintelor depinde de compozitia floristica a pajistii.

-Aplicarea gunoiului de grajd se face primavara devreme, cu mult timp inainte de inceperea sezonului de pășunat sau dupa prima coasa/pășunat ori toamna, cu respectarea Calendarului privind interdictia aplicarii ingrasamintelor.

În tabelul 6.1.a şi 6.1.b se prezintă necesarul lucrărilor de îmbunătăţire pentru sporirea producţiei şi conservarea biodiversităţii şi suprafeţele totale ale TEO – urilor care necesită aceste măsuri.

- Tabelul 6.1 a, necesar lucrări de îmbunătăţire pe total TEO

Trupuri de pășune/parcelă descriptivă					**Necesarul lucrărilor de îmbunătăţire pe total US**								**Suprafeţe de protecţie**
Nr. crt	US	Trup	Nr. tarla, parcela	Suprafata ha	Îmlăturarea vegetaţiei arbustive	Tăierea arboretelor, scoaterea cioatelor	Combaterea plantelor dăunătoare şi toxice	Combaterea pietrelor şi resturilor lemnoase	Nivelarea muşuroaielor	Combaterea eroziunii ssolului	Drenări, desecări	Total	
[redacted]													
1	4	1	T2, P10	10,47	-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
2			T2, P11		-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
3			T2,		Pădure	-	-	-	-	DA	-	-	-
4			T2, P11/4		-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
5		2	T3, F39	9,37	-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
6		3	T3, Pp 40	3,18	Pădure	-	-	-	-	DA	-	-	-
7	11	4	T9, P289	20,62	-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
8			T9, P290		-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
9			T9, P304			DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
10	4	5	T1, P6	2,53	-	DA	DA	DA	DA	DA	-	-	-
TOTAL				46,17									

- Tabelul 6.1 b, necesar lucrări de îmbunătăţire pe total TEO

Trupuri de păşune/parcelă descriptivă					Necesarul lucrărilor de îmbunătăţire pe total US			
Nr. crt	US	Trup	Nr. tarla, parcela	Suprafata ha	Fertilizare chimică	Fertilizare organică	Supraînsămânţare	Reînsămânţare
1	4	1	T2, P10	10,47	NU	TÂRLIRE	DA	-
2			T2, P11		NU	TÂRLIRE	DA	-
3			T2, Pp11/3		-	-	-	-
4			T2, P11/4		NU	TÂRLIRE	DA	-
5		2	T3, F39	9,37	NU	TÂRLIRE	DA	-
6		3	T3, Pp 40	3,18	-	-	-	-
7	11	4	T9, P289	20,62	NU	TÂRLIRE	DA	-
8			T9, P290		NU	TÂRLIRE	DA	-
9			T9, P304		NU	TÂRLIRE	DA	-
10	4	5	T1, P6	2,53	NU	TÂRLIRE	DA	-
TOTAL				46,17				

Anexa 1

CALENDARUL PERIOADEI DE INTERDICȚIE PENTRU APLICAREA ÎNGRĂȘĂMINTELOR PE TERENURILE AGRICOLE

Modalități de utilizare a terenului agricol	Îngrășământ	Luna I			II			III			IV			V			VI			VII			VIII			IX			X			XI			XII		
		1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	31	1	15	30	1	15	31	1	15	30	1	15	31
Soluri necultivate	G																																				
Soluri necultivate	ÎM+ÎO																																				
Teren arabil și pășuni	G																																				
Culturi de toamnă	ÎM+ÎO																																				
Alte culturi	ÎM+ÎO																																				
Pășuni	ÎM+ÎO																																				

G- gunoi de grajd (solid)
ÎM + ÎOsl-l – îngrășăminte minerale și îngrășăminte organice semilichide și lichide

- perioadă interzisă pentru împrăștierea îngrășămintelor

6.2. Amestecuri de ierburi recomandate pentru reînsămânţarea sau supraînsămânţarea pajiştilor

Pentru completarea golurilor şi înmulţirea speciilor valoroase se recomandă supraînsămânţarea cu specii valoroase după o prealabilă mobilizare a solului, de preferabil primăvara. Trebuie menţionat faptul că, atunci când se va executa această lucrare, amestecul se va face cu speciile indicate în acest amenajament.

La efectuarea lucrărilor de supraînsămânţare trebuie să se ţină cont de următoarele aspecte: compoziţia covorului vegetal, însuşirile fizico-chimice ale solului şi producţia de masă verde.

Indiferent de speciile de animale care păşunează, compoziţia floristică este bine să aiba în amestec leguminoase perene în proporţie de 30-40%, iar dintre acestea, trifoiul alb este cel mai indicat. Din grupa gramineelor, amintim golomăţul, raigrasul peren şi păiuşul atunci când păşunea este folosită de ovine, raigras peren sau păiuş de livezi în amestec cu trifoi alb atunci când păşunea este utilizată de bovine.

Se vor folosi amestecuri de graminee şi leguminoase, în cantitate de 25 kg/ha (Dactylis glomerata 10 kg, Festuca pratensis 6 kg, Festuca rubra 3 kg, Lotus corniculatus 2 kg, Poa pratensis 2 kg, Trifolium repens 2 kg), după care se tarleşte 2-3 nopti cu încărcătura de o oaie/mp, respectiv jumătate din durata normală de târlire. Pe suprafaţa păşunilor apartinând UAT Câmpina, nu se recomandă reînsămânţarea pe nici unul dintre trupurile existente.

Lucrări de îmbunătăţire anuală şi pe termen lung:

Propuneri de lucrări anuale:

- Împrăştierea uniformă a pământului de pe muşuroaie, care diminuează considerabil masa verde;
- Curăţirea păşunilor de crengi uscate, arboret, resturi de rădăcini şi pietre;
- Defrişarea de mărăcini şi lăstărişuri dăunătoare (măceş, păducel, alun, etc);
- Îndepărtarea diverselor deşeuri, resturi de ambalaje, deşeuri tip hârtie, carton şi mase plastice;
- Combaterea plantelor dăunătoare şi toxice;
- Eliminarea vetrelor cu buruieni nedorite şi însămânţarea cu plante valoroase pentru sporirea producţiei şi a calităţii păşunilor;
- Grăparea pajiştilor primăvara pentru aerisirea ţelinei;

- Evitarea băltirii apei prin deschiderea de şănţuleţe care să ducă la canale de desecare;

Lucrări ce se execută în timpul păşunatului:

După trecerea animalelor pe păşuni rămân o serie de dejecţii solide care trebuiesc considerate în primul rând ca surse de elemente nutritive pentru vegetaţie. Importanţa acestora este mai mare pe pajiştile unde nu se aplică fertilizare sau pe cele situate în zone cu regim pluviometric bogat care face ca o serie de elemente nutritive sa fie spalate. Dacă pe pajişte sunt vaci de lapte, de exemplu, atunci în medie o dejecţie solidă de vacă acoperă în întregime o suprafaţă de 0.09m², dar acţiunea ei asupra vegetaţiei se întinde pe o suprafaţă de 10 ori mai mare. Acestea cauzează neajunsuri mari, întru-cât favorizează dezvoltarea speciilor nitrofile, lipsite de valoare economică, creând astfel mari neuniformităţi în compoziţia floristică. Dacă dejecţiile nu se împrăştie, după 10 zile dispar toate leguminoasele şi 75% din graminee. Un alt neajuns este şi faptul că dejecţiile sunt focare de infecţii. De aceea propunem ca, pe pajiştile folosite de către animalele din UAT Câmpina, după fiecare ciclu de păşunat, dejecţiile solide să fie împrăştiate. Astfel, ele vor contribui la îmbunătăţirea pajiştei.

După ce animalele au fost scoase de pe păşune, rămân o serie de plante neconsumate. Aceste plante sunt cele pe care animalele le ocolesc. Rămânând pe pajişte, ele pot forma seminţe, şi ca atare proliferează. De aceea ele trebuiesc îndepărtate prin cosire. Operaţia este obligatorie, ca şi precedenta, după fiecare ciclu de păşunat.

Recomandari:

În timpul păşunatului, trebuie să se execute o serie de lucrări, care să ducă la îmbunătăţirea compoziţiei floristice, la refacerea cât mai rapidă a plantelor, la sporirea producţiei de masă verde pe unitatea de suprafaţa şi la asigurarea zoo-igienei şi anume:

- Cosirea resturilor nepăşunate după ce animalele au părăsit tarlaua, ceea ce împiedică fructificarea, şi deci înmulţirea plantelor slabe din punct de vedere furajer, neconsumate de animale;

- Împrăştierea dejecţiilor animaliere, care prezintă cel puţin trei avantaje legate de faptul că:

- Se împiedică astfel crearea condiţiilor de dezvoltare a buruienilor nitrofile, nevaloroase, care s-ar putea dezvolta în jurul acestora;
- Se realizează o anumită fertilizare a pajiştilor;
- Se înlătura focarele de înfecţii cu viermi paraziţi;

Propuneri de lucrari pe termen lung:

- întocmirea studiilor agrochimice și pedologice periodice, conform legislației în vigoare, pentru elaborarea planului de fertilizare;
- Repararea drumurilor de exploatare și de acces pe pășune, consolidarea podețelor și a șanțurilor;
- Pentru menținerea în covorul vegetal a plantelor valoroase, în special al leguminoaselor, este nevoie ca macar o dată la 4-5 ani să se fertilizeze cu îngrașăminte organice;

- **Corectarea reactiei solurilor**

  Pe porțiunile de pășune unde PH-uh ajunge sub valoarea de 5.2, se recomandă administrarea de amendament calcaros în doza de 5-7 t/ha. Efectul așteptat se manifestă pe parcursul a 6-8 ani, de la momentul aplicării. Toate aceste măsuri, aplicate în complex, au ca efect creșterea valorii economice a pășunii respective.

- **Supraînsămânțarea**

  Pentru completarea golurilor și proliferarea plantelor valoroase, recomandăm supraînsămânțarea cu specii valoroase, corespunzatoare condițiilor ecologice specifice. Supraînsămânțarea trebuie executată în urma unei mobilizari superficiale a solului, recomandabil primăvara. Menționăm faptul că în cazul în care se dorește supraînsămânțarea pajiștii, amestecul se va face cu speciile recomandate în prezentul amenajament.

6.3. Capacitatea de păşunat

Rezultatele preconizate pe următorii ani în ceea ce priveşte compoziţia floristică, producţia de masă verde, coeficientul de folosire şi încărcătura optimă a pajiştii, exprimată în UVM/ha, ca urmare a îmbunătăţirii pajiştilor.

CAPACITATEA DE PĂŞUNAT ACTUALĂ A PĂŞUNILOR DIN UAT CÂMPINA

Tabelul 6.3

TRUP DE PAJIŞTE	SUPRAFAŢA TRUPULUI	PRODUCŢIA DE MASĂ VERDE (t/ha)	COEFICIENT DE FOLOSIRE A PĂŞUNII (%)	PRODUCŢIA DE MASĂ VERDE UTILĂ(t/ha)	PRODUCŢIA TOTALĂ DE MASĂ VERDE (t)	Z.A.F	ÎNCĂRCAREA CU UVM	
							/ha	Total
0	1	2	3	4 (col.2xcol.3)	5 (col.1xcol.2)	6 (col.4/ 0,05)	7(col.6/DS)	8(col.1xcol.7)
BELCIU 1	10,47	2	80	1,6	20,94	32	0.18	1,88
CĂPRĂREŢE VEST	9,37	4	80	3,2	37,48	64	0,36	3,37
IZLAZ CĂPRĂREŢE	3,18	1,5	80	1,2	4,77	24	0,13	0,41
IZLAZ BELCIU	20,62	2	85	1,7	41,24	34	0,19	3.92
IZLAZ 5	2,53	2	90	1,8	5,06	36	0,20	0,51
TOTAL	46,17							10,09

*ZAF - număr de zile animal furajat pe păşune; DSP - durată sezon păşunat. 0,05 - cantitatea de masă verde, în tone, consumată efectiv de un UVM/zi.

Trebuie să menţionăm faptul că, prin lucrări de ameliorare, producţia pajiştilor se poate mări cu 25-30%. În această situaţie încărcătura de animale pe hectar poate ajunge sau chiar depăşi 1 UVM/hectar. Utilizatorii de pajişti au obligaţia să respecte încărcătura minimă de animale pe hectar (0,3 UVM).

CAPACITATEA DE PĂȘUNAT A PĂȘUNILOR DIN UAT CÂMPINA ÎN URMA LUCRĂRILOR DE AMELIORARE PROPUSE *

Tabel 6.3b

TRUP DE PAJIȘTE	SUPRAFAȚA TRUPULUI	PRODUCȚIA DE MASĂ VERDE (t/ha)	COEFICIENT DE FOLOSIRE A PĂȘUNII (%)	PRODUCȚIA DE MASĂ VERDE UTILĂ(t/ha)	PRODUCȚIA TOTALĂ DE MASĂ VERDE (t)	Z.A.F	ÎNCARCAREA CU UVM	
							/ha	Total
0	**1**	**2**	**3**	**4 (col.2xcol.3)**	**5 (col.1xcol.2)**	**6 (col.4/0,05)**	**7(col.6/DSP)**	**8(col.1xcol.7)**
BELCIU 1	10,47	2,6	90	2,34	27,22	46,80	0,26	2.72
CĂPRĂREȚE VEST	9,37	5,2	90	4,68	48,72	93,60	0,52	4,87
IZLAZ CĂPRĂREȚE	3,18	1,95	90	1,76	6,20	35,20	0,20	0,64
IZLAZ BELCIU	20,62	2,6	90	2,34	53,61	46,80	0,26	5,36
IZLAZ 5	2,53	2,6	95	2,47	6,58	49,40	0,27	0,68
TOTAL	46,17							14.27

6.4. Organizarea păşunatului pentru diferitele specii de animale

Pentru folosirea rațională a păşunilor existente pe suprafața UAT Câmpina, s-a stabilit încărcătura de animale pe hectar, astfel încât să nu existe situații de supraîncărcare şi subîncărcare, care sunt dăunătoare pentru pajişti. Astfel pentru fiecare trup s-a stabilit încărcătura de UVM /suprafața utilă. Parcelele nu sunt delimitate în teren decât de limite naturale (fir de vale, zona împadurită, etc).

Sisteme şi metode de păşunat

Metodele de păşunat se clasifică în două categorii: **păşunatul liber** (continuu sau nerațional) şi **păşunatul rațional.** Ambele metode au variante pentru exploatarea intensivă şi extensivă.

Păşunatul continuu (liber)

Este sistemul de păşunat practicat în zonă din cele mai vechi timpuri, fiind un sistem extensiv. Conform acestui sistem, animalele sunt lăsate să pască pe păşune de primăvara devreme şi până toamna târziu. În condițiile actuale, din studiul vegetației pajiştilor, **nu recomandăm în nici un trup de pajişte analizat, împărțirea în suprafețe mai mici, deoarece producția pajiştilor este prea mică şi nu se justifică economic.**

Cu toate acestea, în următorii ani, dupa ce se vor face toate lucrările de ameliorare a pajiştilor, unele pajişti pot fi tarlalizate şi se va putea trece la păşunatul rational cu garduri electrice.

Recomandari:

Practicarea unor variante de raționalizare a păşunatului continuu:

- **Conducerea turmelor pe un anumit traseu,** care din când în când este modificat. Astfel, animalele nu stau în acelaşi loc, ci păşuneaza pe locuri diferite, în aceeaşi zi şi în zile diferite;
- **Păşunatul în front** - în acest caz animalele sunt dirijate în deplasarea lor pe păşune de către un cioban care le permite înaintarea numai pe măsura consumarii suficiente a plantelor;
- **Păşunatul continuu (liber) intensiv,** simplificat, unde parcelarea este redusă substanțial la 1-2 parcele cu efect direct asupra cheltuielilor ocazionate de parcelare şi alimentare cu apă;

În momentul în care producția pajiştii se va îmbunătăți considerabil se va putea trece la organizarea unui păşunat rațional pe anumite unități de exploatare.

Păşunatul rațional are ca principiu împărțirea păşunii în tarle şi intrarea succesivă cu animale pe tarlale. Organizarea unui păşunat rațional (prin rotație), presupune stabilirea numărului de

parcele (tarlale) în care se împarte pajiştea, suprafaţa acestora şi durata de timp cât stau animalele pe tarla. **Prin această metodă, păşunea este păscută doar în anumite perioade, intercalate cu pauze, care permit refacerea plantelor din pajişti (25-30 de zile). Ciclul de păşunat se referă la durata de refacere a pajiştii şi durata păşunatului pe o tarla. Astfel, în intervalul de păşunat de 150 de zile, avem 3-4 cicluri de păşunat în funcţie de evoluţia factorilor climatici. În general, în zona de câmpie, pe timpul verii, vegetaţia pajiştilor suferă foarte mult.**

1. Păşunatul pe parcele este sistemul (clasic) de păşunat, sistematic (rational), fiind cel mai răspândit în ţările cu zootehnie dezvoltată. Ca principiu, el se bazează pe subîmpărţirea unei păşuni (trup, unitate de exploatare) cu ajutorul unor garduri fixe în mai multe parcele (6 - 12), urmând ca pe fiecare parcelă păşunatul să se facă liber pe 1/6 până la 1/12 din suprafaţă.

În general s-a preconizat ca fiecare parcelă să fie păşunată timp de 4 - 7 zile, nu mai mult, pentru a se evita păşunatul de două ori a ierbii păscute în prima zi, aceasta fiind în plină creştere.

Între durata păşunatului parcelelor (**Dpp**) şi durata refacerii ierbii (**Drp**) ideal ar trebui să fie un raport de 1 : 13. În practică, deseori acest raport este de 1 : 4 - 1 : 6, când vegetaţia suferă, pentru că este păscută a doua oară în timp foarte scurt, este călcată inutil în picioare sau este insuficient valorificată, cu resturi neconsumate, datorită dejecţiilor şi alte cauze.

Faţă de sistemele de păşunat mai simple, păşunatul pe parcele după metoda clasică, reprezintă un progres considerabil, asigurând vegetaţiei o perioadă de refacere suficientă, un grad de folosire ridicat prin evitarea păşunatului selectiv, cu posibilitatea intervenţiei între cicluri pe parcelă pentru aplicarea fazială a îngrăşămintelor chimice, cosirea resturilor neconsumate, împrăştierea dejecţilor, etc. cât şi a efectelor binefăcătoare ale razelor solare în distrugerea unor germeni patogeni.

Unele probleme apar totuşi cu încărcarea momentană a parcelei (**Ip**) care într-un anumit interval de 4 - 7 zile este prea mică, animalele având la dispoziţie o suprafaţă prea mare, încep să aleagă în primele zile, calcă iarba în picioare, o murdăresc, nu o consumă suficient de bine, preferând să flămânzească la sfarşitul duratei de păşunat în parcela (**Dpp**) decât să pască toată iarba avută la dispoziţie. La un număr redus de parcele, este mai greu de organizat un păşunat pe grupe de producţie (la vaci de lapte de exemplu) sau un păşunat succesiv cu mai multe specii de

animale, ca de exemplu cu ovine dupa bovine (niciodata invers), pentru a valorifica integral producţia de iarbă.

2. Păşunatul dozat este o metodă şi mai intensivă de folosire, în care animalelor le sunt delimitate, cu ajutorul gardului electric, suprafeţe de păşunat, care să le asigure hrana pentru o jumătate de zi sau o zi, în interiorul unei tarlale cu gard fix.

Organizarea păşunatului **pe parcele** şi a celui **dozat,** presupune respectarea cu stricteţe a unor reguli de bază ale exploatării păşunilor, care se adaptează în funcţie de mersul timpului, ritmul de creştere a ierbii, influenţa păşunatului asupra covorului ierbos, şi alte criterii zooeconomice.

Iată câteva reguli mai importante de folosire raţională a păşunilor în sistem dirijat de conducere a animalelor:

1. Obişnuirea treptată a animalelor cu iarba de pe păşune, cu raţii de trecere şi păşunat moderat în primele zile ale sezonului.
2. Durata păşunatului într-o parcela (**Dpp**) să fie cât mai mică, iar durata de refacere a ierbii după păşunat (**Drp**) să fie suficientă, respectiv: **16 zile în luna mai, 20 zile în iunie, 25 zile în iulie, 32 zile în august, 37 zile în septembrie şi peste 40 zile în luna octombrie.**
3. Încărcarea parcelelor să fie în limite raţionale, care se poate realiza prin reducerea **Dpp,** păşunându-se zilnic porţiuni cât mai mici, cu încărcare maximă, calculate pe baza rezervei de iarbă (**Rip**) disponibilă, delimitate de gardul electric.
4. Forţarea animalelor să consume integral iarba din parcele, pentru a preveni păşunatul selectiv şi a asigura o otăvire uniformă, la ciclurile următoare de păşunat.
5. Modificarea încărcării parcelelor în cursul perioadei de vegetatie, în functie de producţia de iarbă, prin mărirea, respectiv, micşorarea suprafeţelor repartizate zilnic animalelor, cu ajutorul gardului electric.
6. Compensarea variaţiilor sezoniere de creştere a ierbii prin cosirea unor parcele în prima perioadă de păşunat şi furajarea suplimentară în a doua jumătate a verii.
7. Folosirea din plin a perioadei de refacere a ierbii pentru efectuarea lucrărilor de îngrijire a păşunii (împrăştierea baligilor, combaterea buruienilor, cosirea resturilor neconsumate, fertilizare fazială, irigare, etc.).
8. Practicarea păşunatului de noapte pe timpul temperaturilor ridicate din timpul verii.

9. Evitarea păşunatului pe vreme excesiv de umedă şi furajarea la iesle, pentru a feri ţelina de stricăciuni prin calcare cu animalele.

10. Asigurarea pe cât posibil în parcelă a alimentarii permanente cu apa a animalelor.

11. Ocrotirea animalelor de arşita verii şi frigul din primavara sau toamna, prin asigurarea unor umbrare forestiere sau adăposturi uşoare.

12. Oprirea din timp a păşunatului, înainte ca animalele să sufere din lipsă de iarbă şi mai ales pentru a asigura păşunii timpul necesar de pregatire pentru iernare.

La aceste reguli se mai poate adăuga multe altele care se referă la întreţinerea covorului ierbos şi la programul animalelor în sezonul de păşunat.

Mărimea şi împărţirea pajiştii în parcele de păşunat.

Pentru buna desfasurare a valorificării ierbii dintr-un trup de păşune, se prezintă câteva calcule care sunt necesare, pentru determinarea mărimii unei parcele de păşunat **(Mp)** şi determinarea numărului de parcele **(Np)** din tarlaua care face parte dintr-o unitate de exploatare **(UE)** prin păşunat a unei pajişti:

Mărimea parcelei se face în functie de rezerva de iarba **(Rip)**, după formula:

$$MP = \frac{\text{Numărul animalelor x Dpp}}{\text{Rip}}$$

De exemplu, dacă Rip este de 120 raţii UVM / ha la un ciclu de păşunat (7.800 kg/ha : 65 kg/UVM = 120 raţii) **Dpp** (durata de păşunat pe parcelă) de 3 zile şi numărul animalelor de 60 UVM, mărimea parcelei va fi următoarea :

$$MP = \frac{60x3}{120} = \frac{180}{120} = 1.5 \text{ ha}$$

Se înţelege că producţia de 7.800 kg/ha este cea consumată efectiv de animale (producţia valorificată) care rezultă în urma scăderii resturilor neconsumate din producţia totală sau aplicând coeficientul de folosire a ierbii (Cf) .

Numarul parcelelor se stabileşte dupa formula:

$$Np = \frac{Drp}{Dpp} + 1$$

Astfel, dacă durata medie a păşunatului într-o parcela **(Dpp)** este de 4 zile şi durata perioadei de refacere a ierbii **(Drp)** este în medie de 28 zile, atunci numărul de parcele necesar va fi:

$$Np = \frac{28}{4} + 1 = 8 \text{ parcele}$$

Dacă păşunatul se face pe 3 grupe de producţie (1 - vaci de mare producţie; 2 - vaci cu producţii mici şi înţărcate; 3 - tineret femel + vaci sterpe), formula de mai sus va fi următoarea:

$$Np = \frac{Drp}{Dpp} + \text{nr. grupe} = \frac{28}{4} + 3 = 10 \text{ parcele}$$

În mod normal, iarba se valorifică cu atât mai bine cu cât numărul parcelelor dintr-o tarla de păşunat este mai mare, întrucât se poate reduce **Dpp** şi mări **Drp**.

Un număr prea mare de parcele, ridică foarte mult costurile ocazionate de imprejmuirile cu garduri fixe. De aceea, în practică este mai răspandit sistemul de împarţire a unei păşuni în minim 4 parcele până la maxim 12 parcele, cu un optim de 6 - 8 - 10 parcele cu garduri fixe, în interiorul cărora, păşunea se subdivide cu gardul electric, pentru necesarul de iarba pe o jumatate sau o zi întreagă.

Modul de divizare a unei tarlale în parcele, care face parte dintr-o unitate de exploatare (UE), este determinat de configuraţia terenului şi de de forma lui geometrică.

6.5. Căi de acces

La fiecare corp de pajişte există un drum de acces.

Pentru păşunea **Belciu 1,** accesul se face prin DE 8;

Pentru pajiştea **Căprăreţe Vest,** accesul se face din drumul DJ 102I şi prin str. Silvicultori;

Pentru pajiştea **Izlaz Căprăreţe,** accesul se face prin drumul Dj 102I;

Pentru pajiştea **Izlaz Belciu,** accesul se face prin proprietatea Municipiului Câmpina din vecinătate;

Pentru pajiştea **Izlaz 5,** accesul se face prin proprietatea Municipiului Câmpina din vecinătate şi DE8;

Recomandări:

Se recomandă efectuarea lucrărilor de întreţinere, consolidare şi reparaţie a drumurilor către căile de acces la păşuni.

6.6. Construcţii zoopastorale şi surse de apă

Pe păşunile din apropierea UAT Câmpina nu este nevoie de adăposturi pentru animale, deoarece animalele stau în permanenţă în parcela unde păşunează pe timpul zilei iar seara se întorc în

localitate.

Toate pășunile de pe raza UAT Câmpina beneficiază de surse de apă din izvoare naturale și pârâurile Belciu și Câmpinița.

Tabelul de mai jos prezintă date orientative cu privire la dimensiunile necesare pentru adăpători:

SPECIA	NECESAR ZILNIC (l apa)	LĂȚIMEA DE JGHEAB		TIMPUL PENTRU ADĂPAREA UNUI ANIMAL (minute)
		ADĂPAT PE O LATURA	ADĂPAT PE AMBELE LATURI	
Vaci și Cai	40-45	0,5	1,2	7-8
Tineret bovin-cabalin	25-30	0,4	1,0	5-6
Oi și capre	4-5	0,2	0,5	4-5
Tineret ovin	2-3	0,2	0,5	4-5

Tabelul de mai jos prezintă date referitoare la cerințele adăpătorilor, în funcție de specie (cm):

SPECIA	ADANCIMEA ADAPATORII	LATIMEA		ÎNALTIMEA DE LA PAMANT
		SUS	JOS	
Cornute mari	35	35	25	40-60
Cai	35	40	30	60-70
Oi și Capre	20	30	25	25-35

Lungimea adăpătorilor (L) este dată de formula:

$$L = \frac{Nxtxs}{T}$$, în care:

N= numărul de animale care urmează să se adape;

t= timpul necesar pentru adăparea unui animal (minute);

s= frontal de adapare necesar pentru un animal (metri);

T= timpul necesar pentru adaparea unei turme, care este de 60 minute.

7. Descriere parcelară

PĂŞUNEA BELCIU 1

U.A.T	Trup de pajişte	Parcela descriptivă	Suprafaţa (ha)	Categoria de folosinţă şi grupa funcţională	Unitatea de relief	Configuraţie
CÂMPINA	BELCIU 1	T2 P10, P11, Pp 11/3, P11/4	10,47	P;FP	VERSANT	Neuniform Lung

Altitudine: 500m	Expozitie:	Înclinatie: Panta
Sol:EUTICAMBOSOL	S;S-E	70%>10°

Tip de pajişte: Iarba câmpului; Firuţa de pădure		
Graminee: (65%): iarba câmpului 20%; firuţa de pădure 20%; păiuşul oilor 20%; păiuşul de livezi 5%;		
Leguminoase (12%): Trifoi montan 8%; trifoi alb 4%; trifoi roşu 2%;		
Diverse plante (18%): pătlagina 5%, cimbrişor 5%, busuioc sălbatic 4%; păpădie 2%; morcov sălbatic 2%; cicoare; tătăneasă;		
Plante dăunatoare şi toxice (5%): coada calului; laptele câinelui; piciorul cocoşului, pojarniţă, mărăcini;		
	Înaintea lucrărilor de îmbunătăţire	Dupa efectuarea lucrărilor de îmbunătăţire
Grad de acoperire cu vegetaţie a parcelei:	80%	90%
Încărcarea cu animale:	0.62 UVM/ha	0.91 UVM/ha
Vegetaţia lemnoasă: măceş, păducel, alun;cătina;		
Lucrări executate: -		
Lucrări propuse: combaterea buruienilor anuale şi a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, nivelarea/distrugerea muşuroaielor, curăţarea pajiştei de pietre, cioate, gunoaie, îndepărtarea vegetaţiei lemnoase conform documentaţiei întocmite de SC Forest Grup Proiect SRL Bucuresti, nivelarea terenului; fertilizare chimică, fertilizare organică şi supraînsămânţare.		

PĂŞUNEA CĂPRĂREŢE VEST

U.A.T	Trup de pajişte	Parcela descriptivă	Suprafaţa (ha)	Categoria de folosinţă şi grupa funcţională	Unitatea de relief	Configuraţie
CÂMPINA	CĂPRĂREŢE VEST	T3 F39	9,37	P;FP	VERSANT	Neuniform Lung

Altitudine: 500m	Expozitie:	Înclinaţie: Panta
Sol:EUTICAMBOSOL	S;S-E	22%>5°

Tip de pajiste: Iarba câmpului; Firuţa de pădure

Graminee: (62%): iarba campului 25%; firuţa de pădure 20%; firuţa 20%; păiuşul înalt 10%; ovăscior 2%;

Leguminoase: (10%) Trifoi montan 4%; trifoi roşu 3%; ghizdei 3%;

Diverse plante (25%): pătlagină 5% cimbrişor 3%, busuioc sălbatic 5%; coada şoricelului 3%; păpădie 3%; morcov sălbatic 2%; cicoare 2%; tătăneasă 1%; iarba şarpelui 1%;

Plante dăunătoare şi toxice (3%): stevia stânelor, urzici, coada calului, spini, scai măgaresc;

	Înaintea lucrărilor de îmbunătăţire	Dupa efectuarea lucrărilor de îmbunătăţire
Grad de acoperire cu vegetaţie a parcelei:	80%	90%
Încarcarea cu animale:	0.71 UVM/ha	1.03 UVM/ha

Vegetaţia lemnoasă: măceş, păducel, alun;

Lucrări executate: -

Lucrări propuse: combaterea buruienilor anuale şi a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, nivelarea/distrugerea muşuroaielor, curăţarea pajiştei de pietre, cioate, gunoaie, îndepărtarea vegetaţiei lemnoase conform documentaţiei întocmite de SC Forest Grup Proiect SRL Bucuresti, nivelarea terenului; fertilizare chimică, fertilizare organică şi supraînsămânţare.

PĂȘUNEA IZLAZ PUNCT CĂPRĂREȚE

U.A.T	Trup de pajiște	Parcela descriptivă	Suprafața (ha)	Categoria de folosință și grupa funcțională	Unitatea de relief	Configurație
CÂMPINA	IZLAZ PUNCT CĂPRĂREȚE	T3 Pp 40	3,18	P;FP	VERSANT	Neuniform Lung

Altitudine: 525m	**Expoziție:**	**Înclinație:**
S[redacted]EUTICAMBOSOL	**S**	**Panta 22%**

Tip de pajiște: Firuța de paduse; Iarba câmpului;

Graminee: (75%): firuța de pădure 40%; iarba câmpului 20%; păiușul de livezi 10%; păiușul înalt 5%;

Leguminoase: (12%) Trifoi alb 6%; Trifoi montan 4%; trifoi roșu 2%;

Diverse plante (10%): cimbrișor 4%; pătlagina 3% ,păpădie 2%; busuioc sălbatic 1%;

Plante dăunatoare și toxice (1%): laptele câinelui; maracini;

	Înaintea lucrarilor de îmbunătățire	Dupa efectuarea lucrărilor de îmbunatățire
Grad de acoperire cu vegetație a parcelei:	**80%**	**90%**
Î[redacted]rcarea cu animale:	**0.53 UVM/ha**	**0.78UVM/ha**

Vegetația lemnoasă:
cătina,alun, măceș.

Lucrări executate: -

Lucrări propuse: combaterea buruienilor anuale și a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, nivelarea/distrugerea mușuroaielor, curățarea pajiștei de pietre, cioate, gunoaie, îndepărtarea vegetației lemnoase conform documentației întocmite de SC Forest Grup Proiect SRL Bucuresti, nivelarea terenului; fertilizare chimică, fertilizare organică și supraînsămânțare.

PĂŞUNEA IZLAZ BELCIU

U.A.T	Trup de pajişte	Parcela descriptivă	Suprafaţa (ha)	Categoria de folosinţă şi grupa funcţională	Unitatea de relief	Configuraţie
CÂMPINA	IZLAZ BELCIU	T9 P289 P290 P304	20,62	P;FP	VERSANT	Neuniform Lung Neuniformitate mare

Altitudine: 500m	Expoziţie:	Înclinaţie:
Sol:REGOSOL	E; N-E	12°

Tip de pajişte: Iarba câmpului; Firuţa

Graminee(47%): iarba câmpului 15%; firuţa 10%; raigras peren 6%; păiuşul oilor 6%;păiuşul de livezi 4%; golomăţ 2%;timoftică 2%; iarba albastră 1%;

Leguminoase: (13%) Trifoi alb 6%;trifoi rosu 4%; ghizdei 2%; sulfina 1%;

Diverse plante: Cyperacee si Juncacae 6%

Alte familii botanice 20%:coada şoricelului 1%; pătlagina 4%;cimbrişor 4%; busuioc sălbatic 4%; margarete 2%; morcov sălbatic 2%; jaleş 1%; iarba şarpelui 1%;

Plante daunatoare şi toxice (14%); Scaiul măgăresc 5%; coada calului 3%; spini 3%; scaiul dracului 1%,laptele câinelui 1% piciorul cocoşului 1%; cornuti, brandușa de toamnă;

	Înaintea lucrărilor de imbunătăţire	După efectuarea lucrărilor de îmbunătăţire
Grad de acoperire cu vegetaţie a parcelei:	85%	95%
Încărcarea cu animale:	0.75 UVM/ha	1.03 UVM/ha

Vegetaţia lemnoasă: măceş, păducel, cătina, lemn câinesc, carpiniţa;

Lucrari executate: -

Lucrări propuse: combaterea buruienilor anuale şi a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, nivelarea/distrugerea mușuroaielor, curăţarea pajiştei de pietre, cioate, gunoaie, îndepărtarea vegetaţiei lemnoase conform documentaţiei întocmite de SC Forest Grup Proiect SRL Bucuresti, nivelarea terenului; fertilizare chimică, fertilizare organică şi supraînsămânţare.

PĂŞUNEA IZLAZ BELCIU

U.A.T	Trup de pajişte	Parcela descriptivă	Suprafaţa (ha)	Categoria de folosinţă şi grupa funcţională	Unitatea de relief	Configuraţia
CÂMPINA	IZLAZ 5	T1P6	2,53	P;FP	VERSANT	Neuniform Lung

Altitudine: 500m	Expoziţie:	Înclinaţie: Pantă
Sol:EUTICAMBOSOL	S;S-E	70%<5°

Tip de pajişte: Iarba câmpului; Firuţa de pădure		
Graminee: (76%): iarba câmpului 30%; firuţa de pădure 20%; păiuşul oilor 20%;păiuşul de livezi 6%;		
Leguminoase: (14%) Trifoi montan 8%; trifoi alb 4%; ghizdei 2%;		
Diverse plante (8%): cimbrişor 3%, pătlagina 3%;cicoare 2%;		
Plante dăunătoare şi toxice (2%); coada calului; laptele câinelui; spini;		
	Înaintea lucrărilor de îmbunatăţire	După efectuarea lucrărilor de îmbunătăţire
Grad de acoperire cu vegetaţie a parcelei:	90%	95%
Încărcarea cu animale:	0.80 UVM/ha	1.09 UVM/ha
Vegetaţia lemnoasă: măceş, păducel, alun;		
Lucrări executate: -		
Lucrări propuse: combaterea buruienilor anuale şi a plantelor neconsumate prin cosiri repetate, nivelarea/distrugerea muşuroaielor, curăţarea pajiştei de pietre, cioate, gunoaie, îndepărtarea vegetaţiei lemnoase conform documentaţiei întocmite de SC Forest Grup Proiect SRL Bucuresti, nivelarea terenului; fertilizare chimică, fertilizare organică şi supraînsămânţare.		

8. Descrierea vegetaţiei forestiere

8.1 Date generale

8.2 Descrierea staţiunii

8.3 Descrierea vegetaţiei forestiere

8.4 Organizarea păşunatului

Fondul pastoral al Municipiului Câmpina este în suprafaţă de 46,17 Ha din care:

- 23,15 Ha păşuni şi fâneţe;
- 23,02 Ha păşuni acoperite cu vegetaţie forestieră a cărei consistenţă este de minim 0.3

Suprafaţa ce face obiectul acestui studiu este de 23,02 ha, împărţită în trei tarlale după cum urmează:

- T1 - în suprafaţă de 10,47Ha;
- T2 - în suprafaţă de 9,37 Ha;
- T3 - în suprafaţă de 3,18 Ha.

Descrierea vegetaţiei forestiere a fost facută pentru fiecare tarla în parte.

1. Tarlaua T1

Descriere:

Este un sleau de deal complet derivat având următoarea componenţă:

40TE + 30CA + 20PLA + 10DT

Suprafaţa este amplasată pe un versant inferior cu aspect frământat, expoziţie SV şi înclinare $<10^g$ având o altitudine medie de 500m.

Tipul de staţiune este :

Deluros de făgete Bm, podzolit , edafic mijlociu cu Festuca (5232). Este o staţiune de bonitate mijlocie.

Tipul natural fundamental de pădure este: Goruneto-faget cu Festuca drymea.

Arboretul este complet derivat, deoarece nici una din speciile principale nu se regăseşte în compoziţia actuală.

Vârsta arboretului a fost identificată folosind tabelele de producţie din "Biometria arboretelor" precum şi prin numărarea directă a inelelor acolo unde am găsit cioate.

Am descris câte două elemente de arboret diferenţiate prin vârsta şi elemente taxatorice pentru Tei (40 ani, 20 ani), Carpen (40 ani si 20 ani) şi Plop alb (60ani si 30 ani).

Consistenţa arboretului actual este neuniformă având o medie de 0.4, arboretul fiind regenerat din sămânţa.

Clasa de producţie medie este 3, şi se constată o stare de vegetaţie normală.

Se observă prezenţa pe aproximativ 20% din suprafaţă a unui semintis utilizabil în vârstă de aproximativ 5 ani având compoziţia 60TE + 40PLA.

Dimensiunile taxatorice pentru fiecare element de arboret se regăsesc în fişa de descriere parcelară pe care o anexăm.

Lucrări propuse:

Având în vedere că suprafaţa face parte din fondul pastoral al municipiului Câmpina, folosinţa ei în viitor este păşunatul.

Pentru a îndeplini acest obiectiv, propunem reducerea consistentei până la 0.1 - 0.2 prin extragerea cu prioritate a carpenului şi a celorlalte specii de diverse tipuri.

De asemenea, recomandăm curăţarea păşunii de seminţisul identificat precum şi de subarboret.

Prin exceptie, recomandăm, păstrarea arbuştilor de cătină albă, păducel şi măceş pe zonele unde există risc de alunecări de teren.

Astfel, se va obţine o păşune cu arbori care pe lângă păşunat asigură şi zone cu umbră pentru animale.

2. Tarlaua T2

Descriere:

Este un sleau de deal complet derivat având următoarea componenţă:

80TE + 10SA + 10SC

Suprafaţa este amplasată pe un versant cu aspect ondulat, expoziţie SE şi înclinare <5^g având o altitudine medie de 520m.

Tipul de staţiune este : Deluros de făgete Bm, podzolit , edafic mijlociu cu Festuca (5232). Este o staţiune de bonitate mijlocie.

Tipul natural fundamental de pădure este: Goruneto-faget cu Festuca drymea.

Arboretul este complet derivat deoarece nici una din speciile principale nu se regăseşte în compoziţia actuală.

Vârsta arboretului a fost identificată folosind tabelele de producţie din "Biometria arboretelor" precum şi prin numărarea directă a inelelor acolo unde am găsit cioate.

Am descris două elemente de arboret pentru Tei, diferențiate prin vârstă și elemente taxatorice.
Consistența arboretului actual este neuniformă, având o medie de 0.3, arboretul fiind regenerat din sămânță.
Clasa de producție medie este 3 și se constată o stare de vegetație normală.
Nu am descris semintis.
Dimensiunile taxatorice pentru fiecare element de arboret se regăsesc în fișa de descriere parcelară pe care o anexăm.

Lucrări propuse:

Având în vedere că suprafața face parte din fondul pastoral al municipiului Câmpina, folosința ei în viitor este pășunatul.

Pentru a îndeplini acest obiectiv, propunem executarea de lucrări de igienă care vor duce la reducerea consistenței până la 0.1 - 0.2 prin extragerea arborilor uscați sau afectați de factori destabilizatori.

De asemena recomandăm extragerea salcâmului și a salciei cu prioritate, deoarece aceste specii au frunze mici și coronament rar, astfel încât nu își îndeplinește rolul de umbrire.

De asemenea recomandăm curățarea pășunii de subarboretul existent.

Astfel, se va obține o pășune cu arbori care pe lângă pășunat asigură și zone cu umbră pentru animale.

3. Tarlaua T3

Descriere:

Este un salcâmet complet derivat având următoarea componentă: 100 SC

Suprafața este amplasată pe un platou plan, având o altitudine medie de 520m.

Tipul de stațiune este : Deluros de făgete Bm, podzolit , edafic mijlociu cu Festuca (5232). Este o stațiune de bonitate mijlocie.

Tipul natural fundamental de pădure este: Goruneto-faget cu Festuca drymea.

Arboretul este complet derivat deoarece nici una din speciile principale nu se regăsește în compoziția actuală.

Vârsta arboretului a fost identificată folosind tabelele de producție din "Biometria arboretelor" precum și prin numărarea directă a inelelor acolo unde am găsit cioate.

Am descris un singur element de arboret pentru Salcâm.

Consistența arboretului actual este plină având coeficientul 1.0, arboretul având proveniență artificială.

Clasa de producție medie este 3 și se constată o stare de vegetație normală.

Nu am descris semintis.

Dimensiunile taxatorice pentru fiecare element de arboret, se regăsesc în fișa de descriere parcelară pe care o anexăm.

Lucrări propuse:

Având în vedere că suprafața face parte din fondul pastoral al municipiului Câmpina, folosința ei, în viitor, este păşunatul.

Pentru a îndeplini acest obiectiv propunem extragerea salcâmului în totalitate.

Astfel se va reda păşunatului această suprafața.

În măsura în care se dorește menținerea arboretului de salcâm și conducerea acestuia până la vârsta exploatabilității care este de 25 ani, va trebui întocmit un amenajament pentru această suprafață și proiectarea unor lucrări de rărituri pe toată suprafața, pentru reducerea consistenței până la 0.8

9. Diverse

9.1. Data intrării în vigoare a amenajamentului; durata acestuia

10 ani, de la data aprobării în Consiliul Local al Municipiului Câmpina.

9.2. Colectivul de elaborare a prezentei lucrări

Este prezentat la începutul lucrării.

9.3. Hărțile ce se atașează amenajamentului

Sunt anexate.

9.4. Evidența lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă.

Se vor prezenta lucrările efectuate în fiecare an, pe fiecare parcelă, conform tabelului 9.

9.3. Evidenţa lucrărilor executate anual pe fiecare parcelă

Tabelul 9

Parcela	Suprafaţa	Combaterea buruienilor şi vegetaţiei lemnoase		Strângerea cioatelor, pietrelor şi nivelarea muşuroaielor		Grăpatul pajiştilor		Amendarea pajiştilor		Supraînsămânţarea sau reînsămânţarea pajiştilor		Fertilizarea*) pajiştilor	
		Perioada/ Anul	Suprafaţa	Perioada/ Anul	Suprafaţa	Perioada/ Anul	Suprafaţa	Perioada/ Anul	Suprafaţa	Perioada/ Anul	Suprafaţa	Perioada/ Anul	Suprafaţa

9.5. Bibliografie selectivă

1.Anghel Gh., Răvăruț M., Turcu Gh., 1971 - Geobotanica, Ed. Ceres, București .

2. Anghel Gh., Bărbulescu C., Burcea P., Grîneanu A., Niedermaier K., Samoilă A., Vasu V., 1967 – *Cultura pajiștilor,* Ed. Agro-silvică de Stat, București.

3.Bărbulescu C., Burcea P., 1971- *Determinator pentru flora pajiștilor,* Ed. Ceres, Bucu

4. Bărbulescu C., Burcea P., Motcă Gh., 1980 – *Determinator pentru flora pajiștilor cu elemente de tehnologie,* Ed. Ceres, București.

5. Bărbulescu C., Motcă Gh., 1983 – *Pășunile munților înalți,* Ed. Ceres, București

6. Bărbulescu C., Motcă Gh., 1987 – *Pajiștile de deal din România,* Ed. Ceres, București

7. Berbecel O., Stancu M., Ciovică N., Jianu V., Apetroaiei St., Socor Elena, Rogojdan Iulia, Eftimescu Maria, 1970 – *Agrometeorologie,* Ed. Ceres, București.

8. Bold I., Crăciun A., 2012 – *Organizarea teritoriului agricol, concepte – tradiții – istorie,* Ed. Mirton, Timișoara.

9. Burcea P., Gheorghiță R., Dincă N., 2006 - *Ghid pentru recunoașterea principalelor specii din flora pajiștilor montane*, Ed. AmandA Edit.

10. Burcea P., Maruşca T., Neagu M, 2007 – *Pajiștile montane din Carpații României,* Ed., AmandA Edit.

11. Cernelea E., Bistriceanu C., 1977 - *Cultura și exploatarea pajiștilor montane,* Ed. Ceres, București.

12. Cernelea E., 2004 – *Pășunile și păstoritul în Parcul Național Retezat,* Ed. Călăuza v.b., Deva.

13. Ciocârlan V., 2009 - *Flora Ilustrată a României. Pteridophyta et Spermatophyta,*Ed. Ceres, București.

14. Chiriță D., Tufescu V., Beldie A., Ceuca G., Haring A., Stănescu V., Toma G., Tomescu Aurora, Vlad I., 1964 – *Fundamente naturalistice și metodologice ale tipologiei și cartării staționale forestiere,* Ed. Academiei Republicii Populare Romîne, București.

15. Chiriță C., Vlad I., Păunescu C., Pătrășcoiu N., Roșu C., Iancu I., 1977 - *Stațiuni forestiere, vol. II,* Ed. Academiei Române, București.

16. Dmitriev A.M., 1953 – *Pășuni și fânețe, Agrotehnica și agrobiologia lor,* Ed. Agro-silvică de stat, București.

MUNICIPIUL CÂMPINA

17. Doniță N., Chiriță C., Stănescu V., ș.a., 1990 – *Tipuri de ecosisteme forestiere din România*, ICAS, Redacția de propagandă tehn. agr. București.

18. Doniță N., Popescu A., Paucă-Comănescu M., Mihăilescu S., Biriș I.A., 2005 – *Habitatele din România*, Ed. Tehnică Silvică, București.

19. Dragomir N., 2005 – *Pajiști și plante furajere, Tehnologii pentru cultivare*, Ed. Eurobit, Timișoara.

20. Dragomir N., Dragomir Carmen Maria, 2012 – *Fixarea azotului în ecosistemele de pajiști și leguminoase perene*, Ed. Eurobit, Timișoara.

21. Dumitrescu N., Grîneanu A., Sîrbu Gh., 1979 – *Pajiști degradate de eroziune și ameliorarea lor*, Ed. Ceres, București.

22. Dumitrescu N., Iacob T., Vîntu V., Samuil C., Rotar I., Moisuc I., Dragomir N., Vidican Roxana, Motcă Gh., Ionescu I., 2011 – *Dicționar de pratologie – termeni și expresii*, Ed. Ion Ionescu de la Brad, Iași.

23. Model amenajament pastoral Comuna Măneciu.

24. Model amenajament pastoral Comuna Gepiu.

Siteuri web: foto si descriere.

- commons.wikimedia.org
- www.naturespot.org.uk
- www.bgflora.net
- www.samen-seeds.de
- www.plantsystematics.org
- davesgarden.com
- www.panoramio.com
- szent-gyorgyi.hu
- www.summitpost.org
- www.badvoeslau.at
- extension.umass.edu

Bibliografie selectivă - OSPA

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ŞI AGROCHIMIE, 1987 - Metodologia elaborării studiilor pedologice (volumul I, II, III), Bucureşti.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ŞI AGROCHIMIE, 2012 - Sistemul Român de Taxonomie a Solurilor (SRTS), Ed. SITECH, Craiova.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ŞI AGROCHIMIE, 2009 - Ghid pentru descrierea în teren a profilului de sol şi a condiţiilor de mediu specifice, Ed. SITECH, Craiova.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ŞI AGROCHIMIE, 1981 - Instrucţiuni privind executarea studiilor agrochimice, Bucureşti.

INSTITUTUL DE CERCETĂRI PENTRU PEDOLOGIE ŞI AGROCHIMIE, 2012 – Metodologia de realizare şi interpretare a bazelor de date ale unităţilor de sol-teren (BDUST) la nivel naţional şi judeţean, Bucureşti.

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DEZVOLTĂRII RURALE, 2011 – Ordinul 278/9.XII.2011, Monitorul Oficial al României, Bucureşti.

MINISTERUL MEDIULUI SI GOSPODĂRIRII APELOR, 2005 - COD DE BUNE PRACTICI AGRICOLE pentru protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi din surse agricole- revizuit în luna noiembrie 2005, Bucureşti.

MINISTERULUI MEDIULUI ŞI SCHIMBĂRILOR CLIMATICE, 2013 - DECIZIA nr. 221983/GC/12.06.2013 privind "PROGRAMUL DE ACŢIUNE pentru protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi din surse agricole", Bucureşti.

C. HERA, Z. BORLAN, 1980 – Ghid pentru alcătuirea planurilor de fertilizare, Ed. Ceres, Bucureşti.

GHEORGHE BUDOI, 2004 – Tratat de agrochimie (volumul I), Ed. Sylvi, Bucureşti.

GHEORGHE BUDOI, 2001 – Agrochimie (volumul II), Ed. Didactică şi Pedagogică, R.A., Bucureşti.

M. MIRCEA, I. LEONARD, 2009 – Bonitarea terenurilor agricole, Ed. Do-MinoR, Bucureşti.

G. BLAGA, L. PAULETTE, S. UDRESCU, F. FILIPOV, I. RUS, D. VASILE, 2008 – Pedolgie, Ed. Mega, Cluj-Napoca.

U.S.A.M.V, 2003 – Tractoare şi maşini agricole (partea a II-a), Bucureşti.

T. MARUŞCA, V MOCANU, V. CARDAŞOL, I. HERMENEAN, V. A. BLAJ, G. OPREA, M. A. TOD, 2010 – GHID de producere ecologică a furajelor de pajişti montane, Ed. UNIVERSITĂŢII TRANSILVANIA, Braşov.

T. MARUŞCA, V. A. BLAJ, M. RUSU, 2012 - Tehnologii de creştere a valorii pastorale pentru pajiştile montane, Bucureşti.

L. GEAMĂNU, N. DINCĂ, 2004 – Pratologie şi cultura plantelor furajere (lucrări practice), Bucureşti.

V. MUTIHAC, L. IONESI, 1974 – Geologia României, Ed. Tehnică, Bucureşti.

G. NICULESCU, I. VELCEA, 1973 – Judeţul Prahova, Ed. Academiei RSR, Bucureşti.

COMITETUL DE STAT AL APELOR INSTITUTUL METEOROLOGIC, 1966 – Atlasul climatologic al RSR, Bucureşti.

OSPA PLOIEŞTI, 2014 – PLANUL LOCAL DE ACŢIUNE pentru protecţia apelor împotriva poluării cu nitraţi din surse agricole, Ploieşti.

ROMANIA Judeţul Prahova PRIMĂRIA Municipiului Câmpina

FIŞA SOLURILOR

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 4

Denumire: EUTICAMBOSOL tipic LL/LL pe gresii alterate, erodat puternic prin apă, cu alunecări active în trepte şi prăbuşiri de mal

Formulă: EC ti – 4/4 Spm/NI e_{14} Suprafaţa 25,55 Ha, 55,34 %

Profile /sondaje: 10

Judeţul: Prahova, Teritoriul Administrativ: Câmpina

Răspândirea: Trup 1, T 2, P 10, P 11, Pp 11/3, P 11/4
Trup 2, T 3, F 39
Trup 3, T 3, Pp 40
Trup 5, T 1, P 6

Aspectul suprafeţei terenului: versant neuniform lung

Condiţii naturale în care apare : deal, pantă 22% - Trup 2,3,5 70% - Trup 1, Q_7 >10,0 m sau Q_8 izvoare de coastă

Principalele soluri cu care se asociază :

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice şi fizice:

Suborizontul A_t – de 15 cm (0-15) culoare brun, structură grăunţoasă, textură lutoasă, fără efervescenţă, cu rădăcini fine, poros, moderat compact, reavăn

Orizontul AB – de 11 cm (13-24) culoare brun-gălbui, structură poliedrică mică, textură lutoasă, fără efervescenţă, poros, moderat compact, reavăn

Orizontul Bv_1 – de 21 cm (24-45) culoare galben ruginiu, structură poliedrică mică, textură lutoasă, fără efervescenţă, poros, moderat compact, reavăn

Orizontul Bv_2 – de 25 cm (45-70) culoare galben-închis, structură poliedrică, textură lutoasă, fără efervescenţă, poros, compact, reavăn

Orizontul C – apare de la 70 cm, culoare galben cenuşiu, nestructurat, textură luto-nisipoasă, efervescenţă în puncte, poros, moderat compact, reavăn.

Chimice:

Adâncimea cm	pH	Carbonati %	Humus %	N total %	P_2O_5 ppm	K_2O ppm	Argilă %
0-10	5,9	-	2,34	0,160	2,52	232,4	31,2
15-24	5,8	-	1,80	0,090	3,06	205,8	30,7
24-35	5,5	-	0,84	0,026	2,52	118,7	28,9
50-60	6,0	-	-	-	-	-	25,8
70-80	6,8	-	-	-	-	-	17,5

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global): Drenaj global bun.

ROMANIA
PRIMĂRIA

Anexa 2 – 2

FIŞA SOLURILOR

UNITATEA TERITORIALĂ DE SOL (US) Nr. 11

Denumire: REGOSOL calcaric gleic, epicalcaric moderat gleizat LL/LL pe gresii alterate, erodat moderat prin apă, cu alunecări active în trepte

Formula: RS ka gc – K_2G_3 4/4 Spm/NB e_{13} Suprafaţa 20,62 Ha, 44,66 %

Profile /sondaje: 13

Judeţul: Prahova, Teritoriul Administrativ: Câmpina

Răspândirea:Trup 4, T 9, P 289, P 290, P 304

Aspectul suprafeţei terenului: versant neuniform lung, neuniformitate mare

Condiţii naturale în care apare : deal, pantă 12%, Q_7 >10,0 m sau Q_8 izvoare de coastă

CARACTERISTICILE SOLULUI

Morfologice ăi fizice:

Suborizontul Aţ – de 20 cm (0-20), culoare brun-deschis, rădăcini, structură grăunţoasă, textură lutoasă, fără efervescenţă, poros, moderat compact, reavăn.

Suborizontul C_1 – de 20 cm (20-40), culoare brun-deschis, structură poliedrică mică, textură lutoasă, fără efervescenţă, poros, moderat compact, reavăn.

Orizontul C_2 – de 10 cm (40-50), culoare galben închis, structură poliedrică, textură lutoasă, efervescenţă slabă, poros, moderat compact, jilav.

Orizontul C_3g – de 20 cm (50-70), culoare galben vineţiu, nestructurat, textură lutoargiloasă, efervescenţă evidentă, fin poros, compact, jilav.

Orizontul C_4 – apare la 70 cm, culoare galben, nestructurat textură lutoargiloasă, efervescenţă evidentă, poros, afânat, jilav.

Chimice:

Adâncimea cm	pH	Carbonati %	Humus %	N total %	P_2O_5 ppm	K_2O ppm	Argilă %
5-15	6,0	-	3,0	0,220	3,49	149,4	21,6
20-30	6,2	-	2,06	0,098	5,67	149,4	27,0
50-60	7,6	4,0	-	-	-	-	36,3

Alte caracteristici (procese antropice, pedogenetice actuale, drenaj global): gleizare moderată.

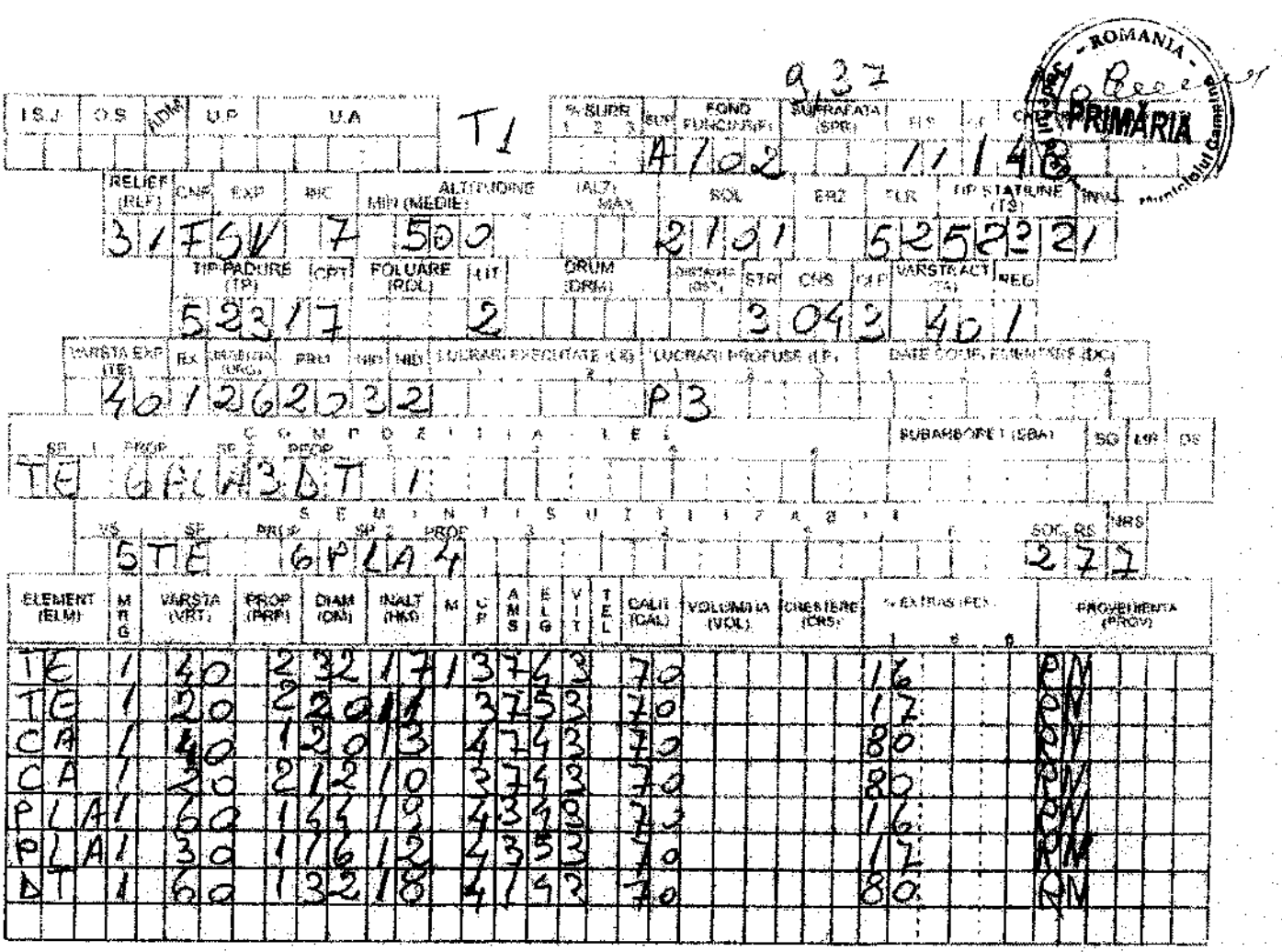

9,37

ROMANIA PRIMĂRIA Municipiului Campina

I.S.J.	O.S.	ADM	U.P.	U.A.		% SURR 1 2 3	SUP	FOND FUNCIAR (F)	SUPRAFATA (SPR)	FLS	CF	CHEF
					T1		A	102		11	148	

RELIEF (RLF)	CNP	EXP	PIC	ALTITUDINE MIN (MEDIE)	(ALZ) MAX	SOL	ERZ	FLR	TIP STATIUNE (TS)	INV
31	F	SV	7	500		2101		52	52321	

TIP PADURE (TP)	CPT	FOLUARE (RDL)	LIT	DRUM (DRM)	DISTANTA (DST)	STR	CNS	CLF	VARSTA ACT (TA)	REG
52317			2			3	043		401	

VARSTA EXP (TE)	EX	URGENTA (URG)	PRM	NID	NID	LUCRARI EXECUTATE (LE)	LUCRARI PROFUSE (LP)	DATE COMPLEMENTARE (DC)
40	1	26	20	3	2		P3	

COMPOZITIA - LEI

SP 1	PROP	SP 2	PROP	SUBARBORET (SBA)	SG	MP	DS
TE	6	PLA	3 DT 1				

SEMINTIS UTILIZABIL

VS	SP	PROP	SP 2	PROP	SOC. RS	NRS
5	TE	6	PLA	4	27	7

ELEMENT (ELM)	MRG	VARSTA (VRT)	PROP (PRP)	DIAM (DM)	INALT (HM)	M	CP	AMS	ELG	VIT	TEL	CALIT (CAL)	VOLUMINA (VOL)	CRESTERE (CRS)	% EXTRAS (PEX)	PROVENIENTA (PROV)
TE	1	40	2	32	17	1	3	7	4	3		70			16	RN
TE	1	20	2	20	11		3	7	5	3		70			17	RN
CA	1	40	1	20	13		4	7	4	3		70			80	RN
CA	1	20	2	12	10		3	7	4	3		70			80	RN
PLA	1	60	1	44	19		4	3	4	3		70			16	RN
PLA	1	30	1	16	12		4	3	5	3		70			17	RN
DT	1	60	1	32	18		4	1	4	3		70			80	RN

Partă 5-7 pe 10% din suprafață cătină, măceș, păducel care stabilizează solu cu goluri; DT = FR, CI, ULM, JU; DIS MO, SA.

TIPUL SI SUBTIPUL DE SOL		DATE COMPLEMENTARE K 01-07
TIP DE HUMUS	M, M-MG, MO, HB, HB, TU, ACIDA, MCA, MOCA, HBCA, TU, BAZ	
C.M.H	LH, SH, MH, BH, FBH	
GROS.STRAT DE HUMUS	0-14 15-30 > 30	
GROS FIZ. C.M		
TEXTURA	NISIP, USOARA, MIJL. FINA	
STRUCTURA	NS, SD, MD, BD, DJ	
SCHELET	L, SL, SCH, SEMI SCH SCH, EX.SCH	
REGIM HIDR. SI DE UMIDITATE	H_1 H_2 H_3 H_4 H_5	
CAPACIT DE APROV. CU APA	EX.CH, OL.H, OL.MZH, MZ. H, EU. H, MEG H.	
UMIDITATEA VERNALA SI ESTIVALA	UR-U, U-R, R-UR, RJ-R, JUM-RJ, UM, UM-SUBMERS	
GLEIZARE PSEUDOGL	L-FSL, SL, MOD, P, FP, EXCES	
PH	PA, A, MA, SLA, N, SL ALC, P. ALC.	
ROCA, DEP. SOLIFIC.		
POTENTIAL STATIONAL	SUP. MIJL. INF.	

ELEMENTE TAXATORICE

ELEM ARB.	VIRSTA	DIAMETRE P1	P2	P3	P4	P5	INALTIMI P1	P2	P3	CALITATE I	II	III	IV	GRAD DE VATAM. I	II	III	IV	G/V

NOTA APARTEMEMTA DIAMETRELOR SI INALTIMILORLA UN SONDAJ SE EXPRIMA CU AJUTORUL INDICILOR

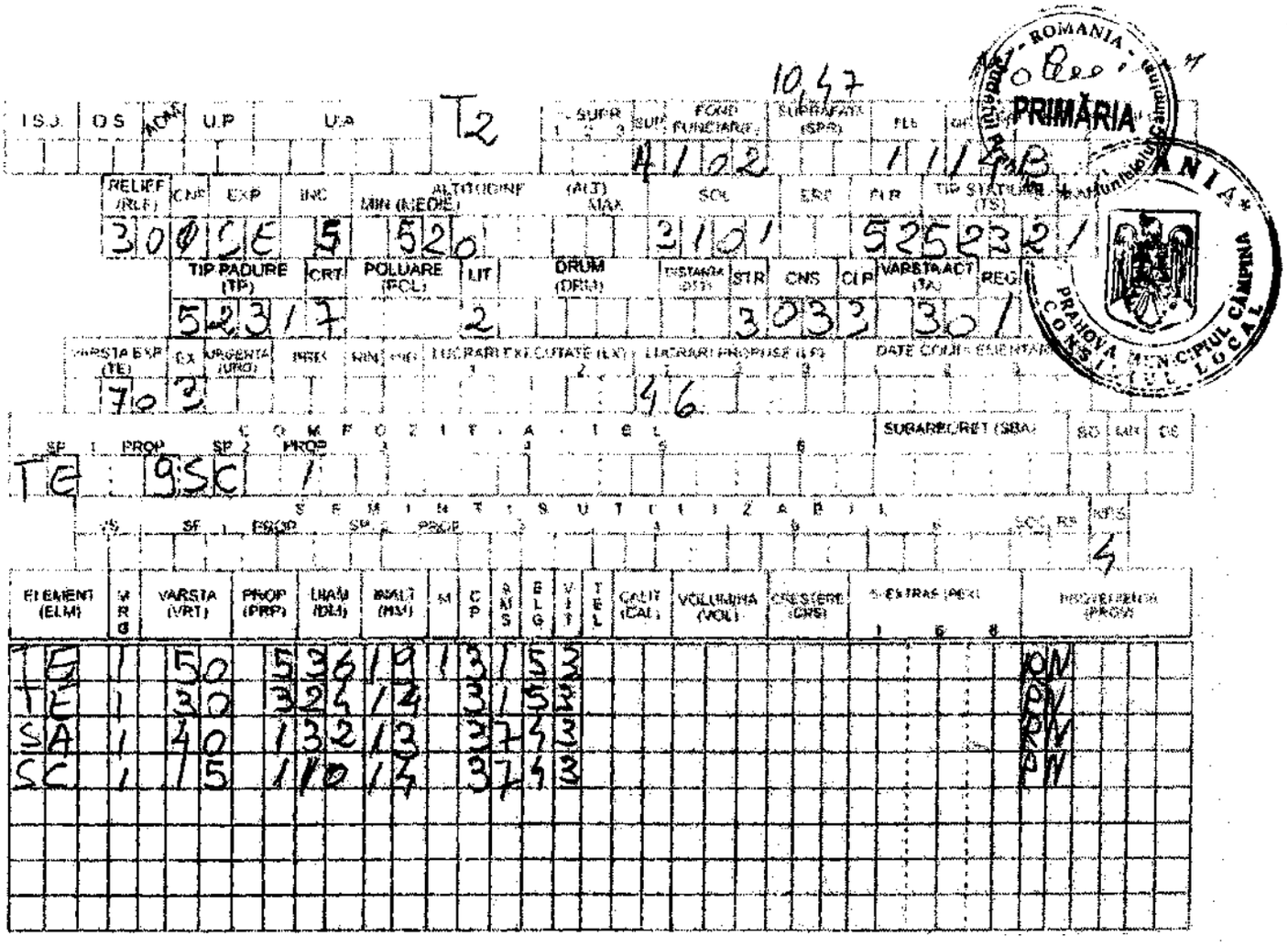

Dis. ST.

TIPUL SI SUBTIPUL DE SOL		DATE COMPLEMENTARE K 01 - 05, cu mari goluri Mare variație a elementelor taxatorice.																					
		ELEMENTE TAXATORICE																					
TIP DE HUMUS	M, M-MG, MO, HB, HB, TU, ACIDA, MCA, MOCA, HBCA, TU, BAZ	ELEM ARB.	VIRSTA	DIAMETRE					INALTIMI			CALITATE				GRAD DE VATAM.				G/V			
				P1	P2	P3	P4	P5	P1	P2	P3	I	II	III	IV	I	II	III	IV				
C.M.H	LH, SH, MH, BH, FBH																						
GROS.STRAT DE HUMUS	0-14 15-30 > 30																						
GROS FIZ. C.M																							
TEXTURA	NISIP, USOARA, MIJL, FINA																						
STRUCTURA	NS, SD, MD, BD, DJ.																						
SCHELET	L, SL, SCH, SEMI SCH, SCH. EX.SCH																						
REGIM HIDR. SI DE UMIDITATE	H_1 H_2 H_3 H_4 H_5																						
CAPACIT DE APROV. CU APA	EX.OH, OL H, OL.MZH, MZ, H, EU, H, MEG H.																						
UMIDITATEA VERNALA SI ESTIVALA	UR-U, U-R, R-UR, RJ-R, JUM-RJ, UM, UM-SUBMERS.																						
GLEIZARE PSEUDOGL	L-FSL, SL, MOD, P, FP, EXCES																						
PH	PA, A, MA, SLA, N, SL.ALC, P.ALC																						
ROCA, DEP. SOLIFIC																							
POTENTIAL STATIONAL	SUP, MIJL, INF.																						

NOTA APARTENENTA DIAMETRELOR SI INALTIMILOR LA UN SONDAJ SE EXPRIMA CU AJUTORUL INDICILOR

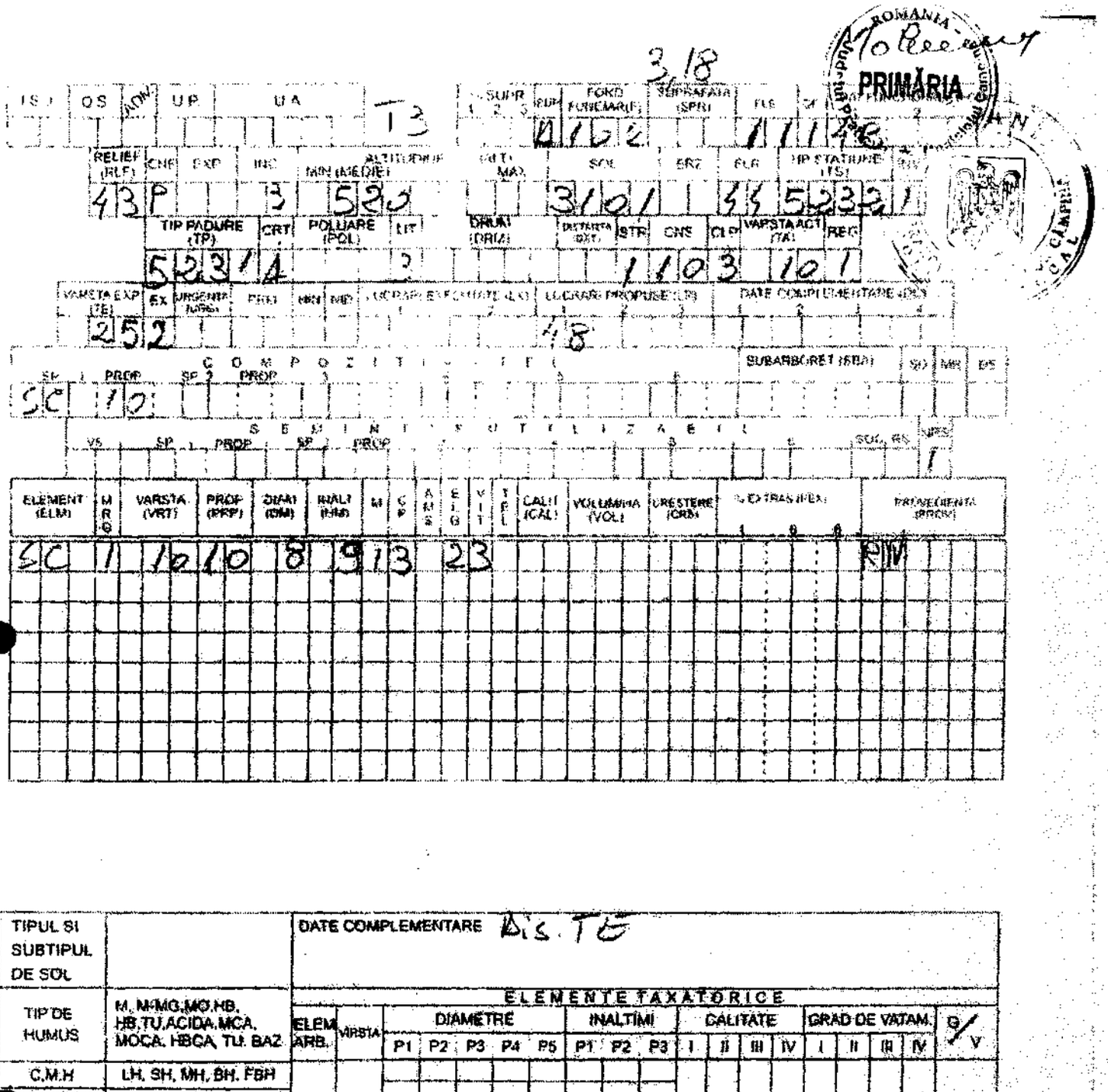

TIPUL SI SUBTIPUL DE SOL		DATE COMPLEMENTARE Dis. T5																					
		ELEMENTE TAXATORICE																					
TIP DE HUMUS	M, M-MG, MO, HB, HB, TU, ACIDA, MCA, MOCA, HBCA, TU. BAZ	ELEM. ARB.	VIRSTA	DIAMETRE					INALTIMI			CALITATE				GRAD DE VATAM.				G/V			
				P1	P2	P3	P4	P5	P1	P2	P3	I	II	III	IV	I	II	III	IV				
C.M.H	LH, SH, MH, BH, FBH																						
BROS.STRAT DE HUMUS	0-14 15-30 > 30																						
BROS FIZ. C.M.																							
TEXTURA	NISIP, USOARA, MIJL, FINA																						
STRUCTURA	NS, SD, MD, BD, DJ																						
SCHELET	L, SL, SCH, SEMI SCH, SCH, EX.SCH																						
REGIM HIDR. SI DE UMIDITATE	H_1 H_2 H_3 H_4 H_5																						
CAPACIT DE APROV CU APA	EX.OH, OL H, OL.MZH, MZ, H, EU. H, MEG H.																						
UMIDITATEA VERNALA SI ESTIVALA	UR-U, U-R, R-UR, RJ-R, JUM-RJ, UM, UM-SUBMERS																						
GLEIZARE PSEUDOGL	L-FSL, SL, MOD, P, FP, EXGES																						
PH	PA, A, MA, SLA, N, SL.ALC, P.ALC.																						
ROCA, DEP. SOLIFIC																							
POTENTIAL STATIONAL	SUP, MIJL, INF.																						

NOTA:APARTENENTA DIAMETRELOR SI INALTIMILORLA UN SONDAJ SE EXPRIMA CU AJUTORUL INDICILOR

HARTA CADASTRALA

Oraş CIMPINA

Judeţul PRAHOVA

Scara 1:10.000

ANEXA GRAFICA
A TIPURILOR
DE SOL
(TRUPURI DE
PAJIŞTI).

OSPA. PRAHOVA
Stabileşte şi certifică
tipurile de sol pentru
trupuri de pajişti.

DIRECTOR,
Ing. Marian Marcu

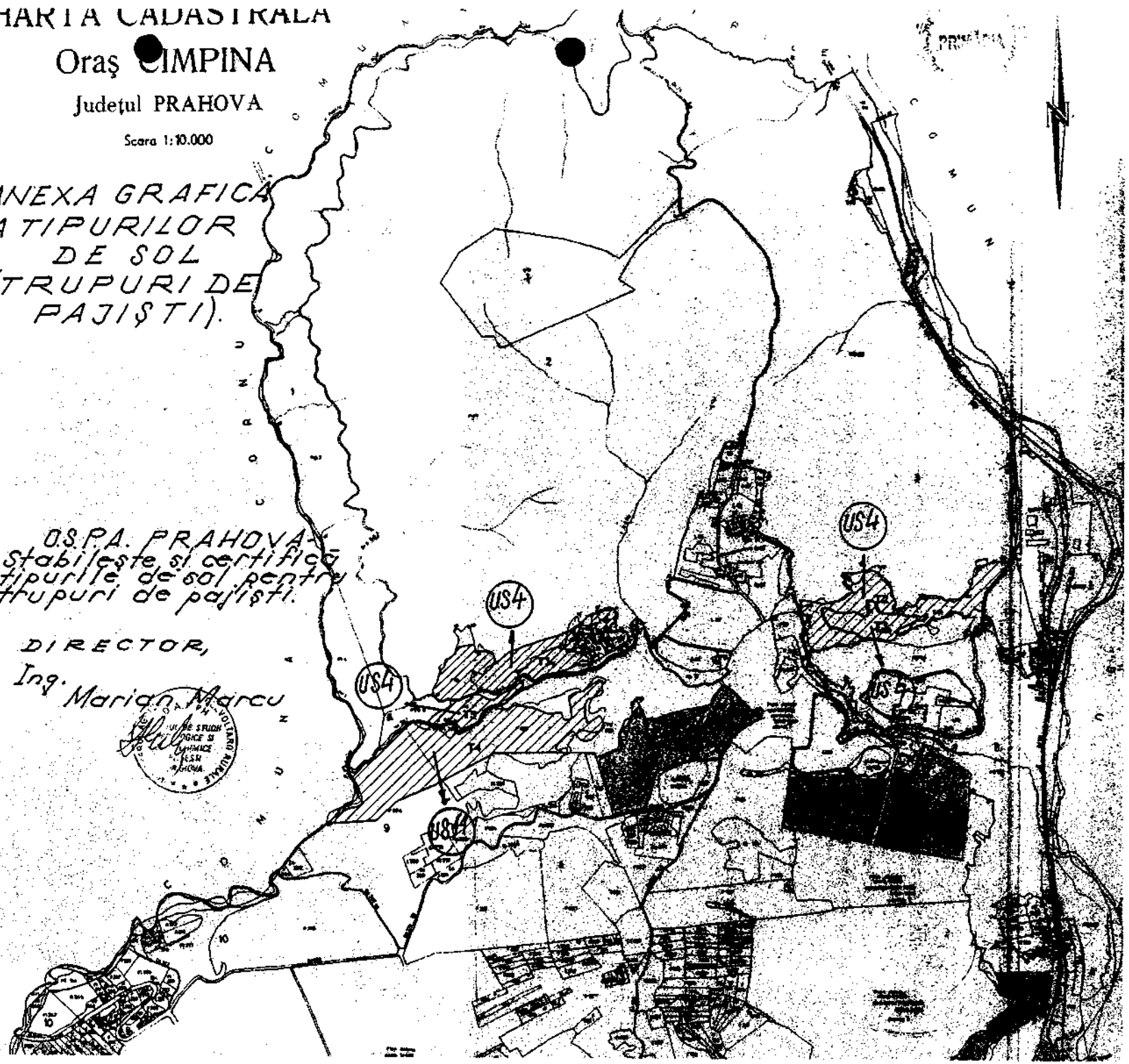

Tarla 2, P10, P11, P11/3, P11/4

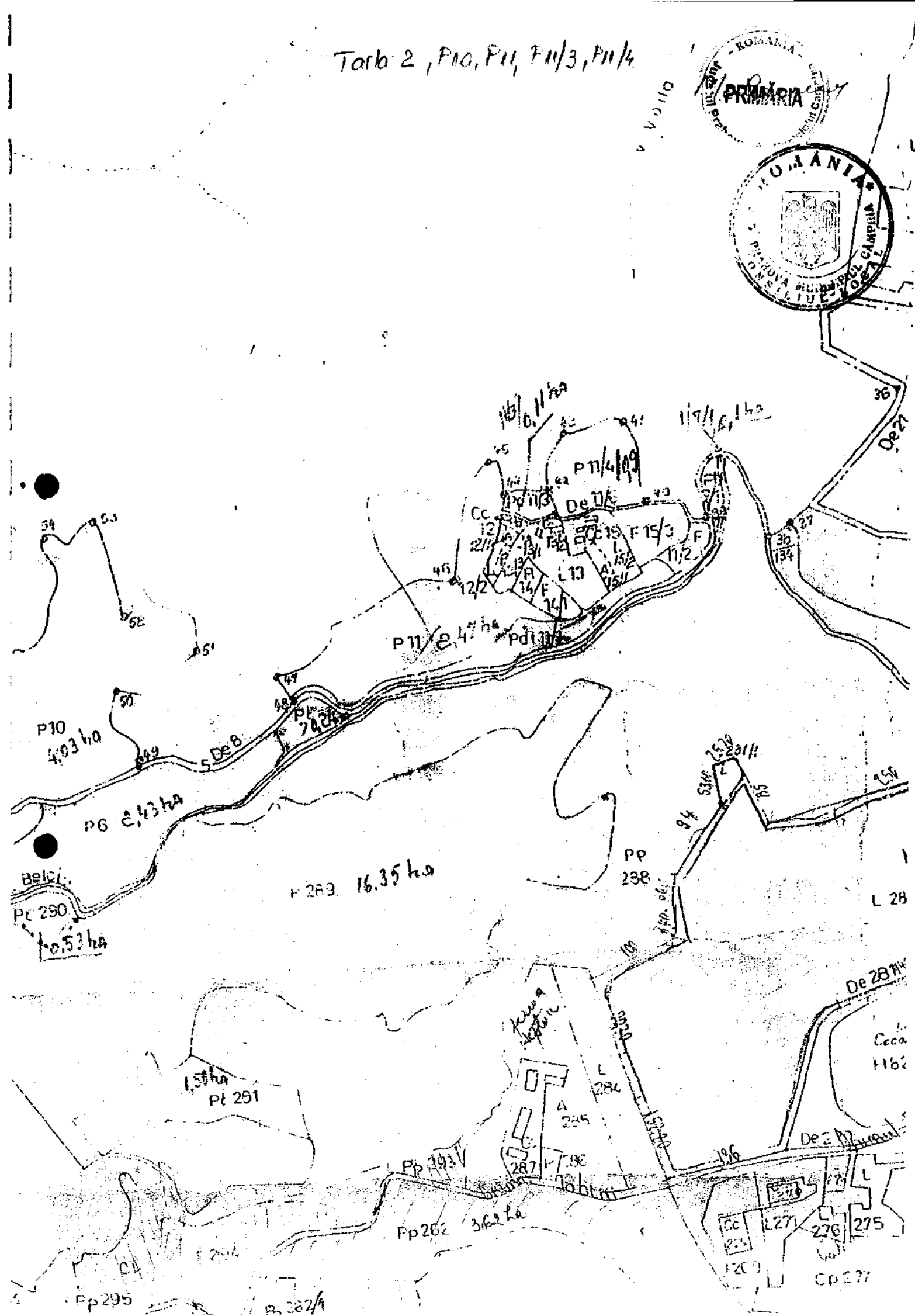

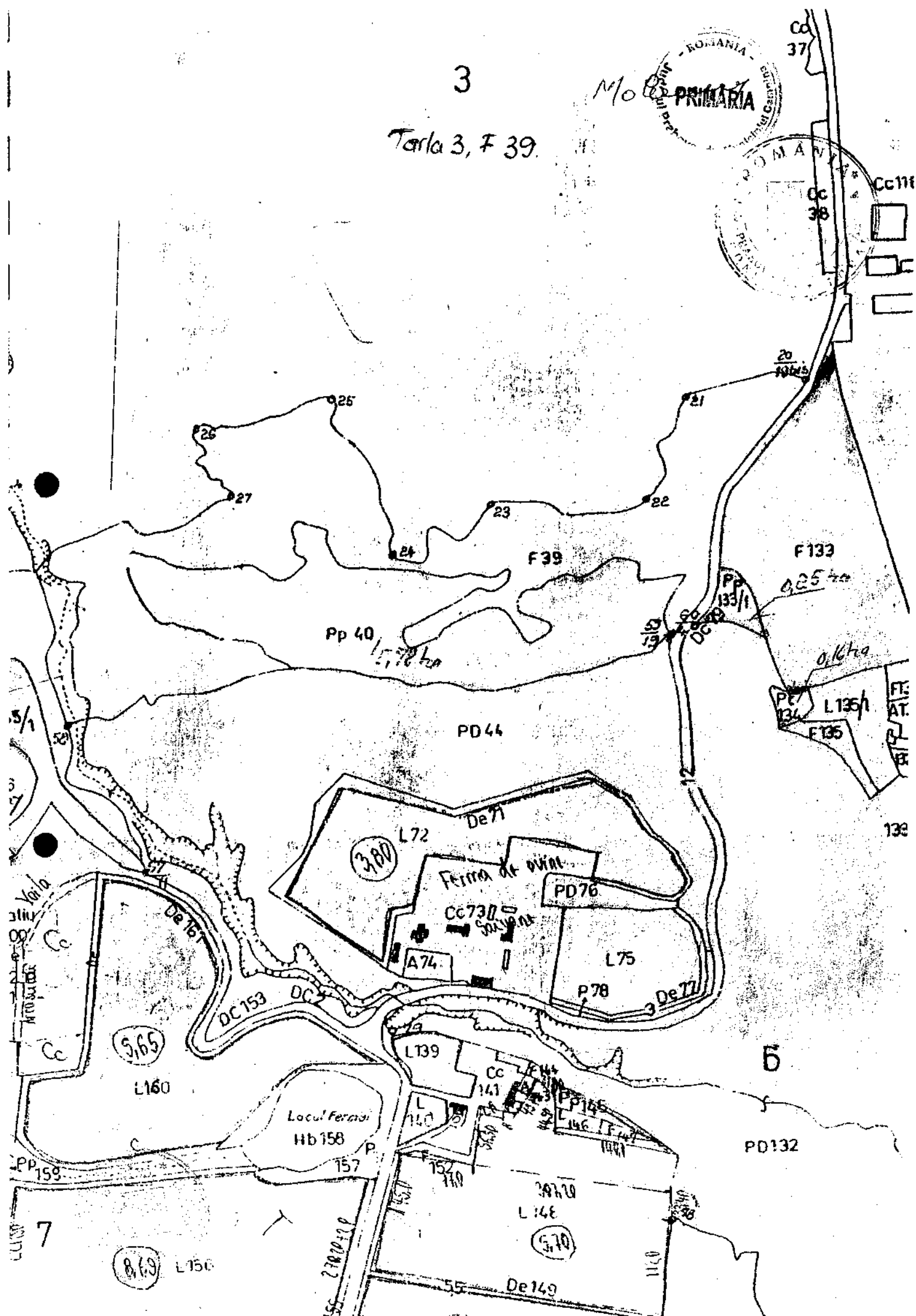
3
Tarla 3, F 39.
PRIMARIA
ROMANIA
Cc 37
Cc 38
Cc 116
20 bis
21
22
23
24
25
26
27
F 39
F 133
Pp 133/1
0,25 ha
Pp 40
0,16 ha
Pt 134
L 135/1
F 135
PD 44
De 71
L 72
3,80
Ferma de ovine
PD 76
Cc 73
A 74
L 75
P 78
De 77
De 161
DC 153
DC 2
5,65
L 160
L 139
Cc 141
Pp 145
Local Fermai
Hb 158
P 157
PD 132
L 148
5,70
De 149
8,69
L 156
7
Б

3

Tarla 3, Pp 40

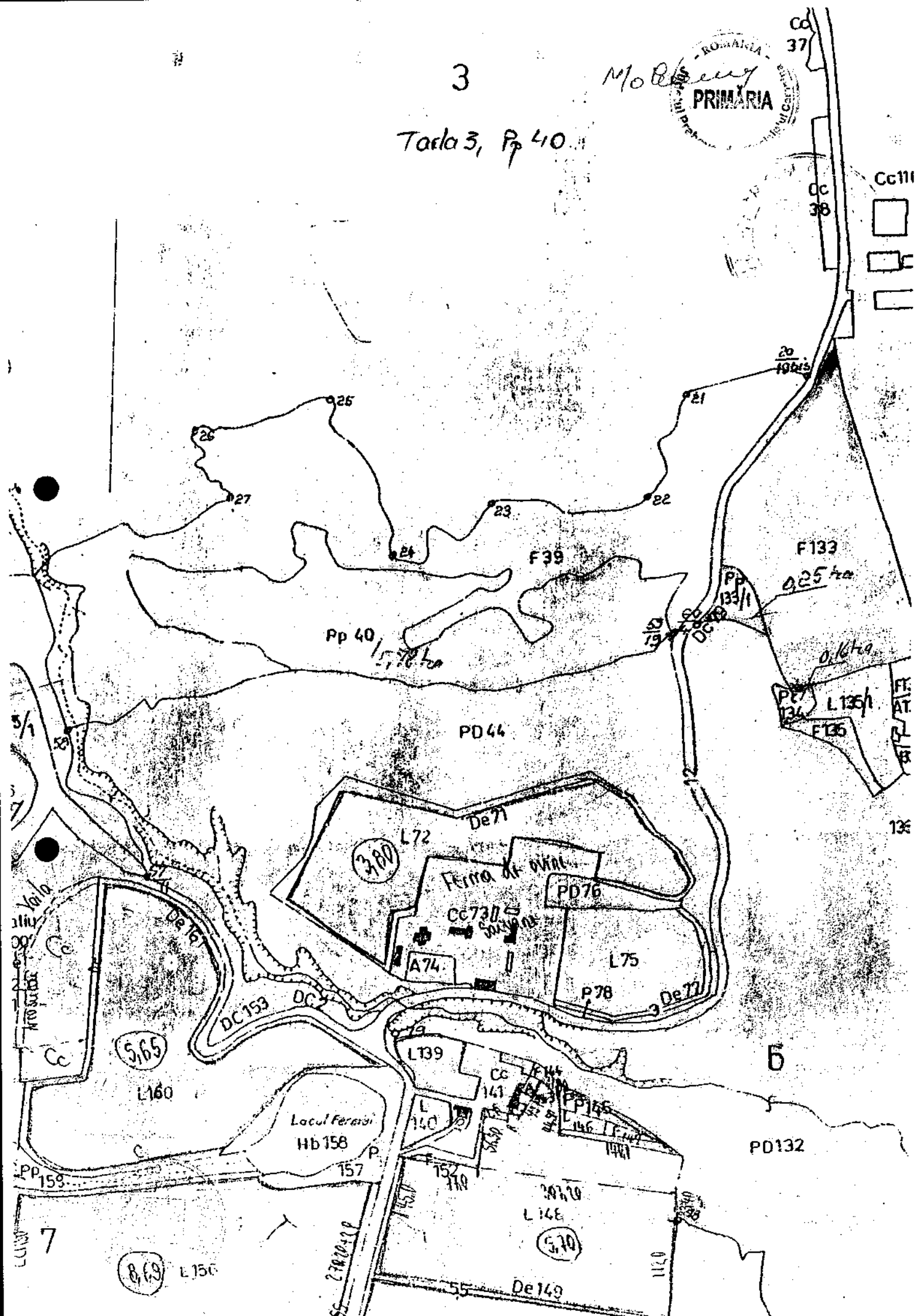

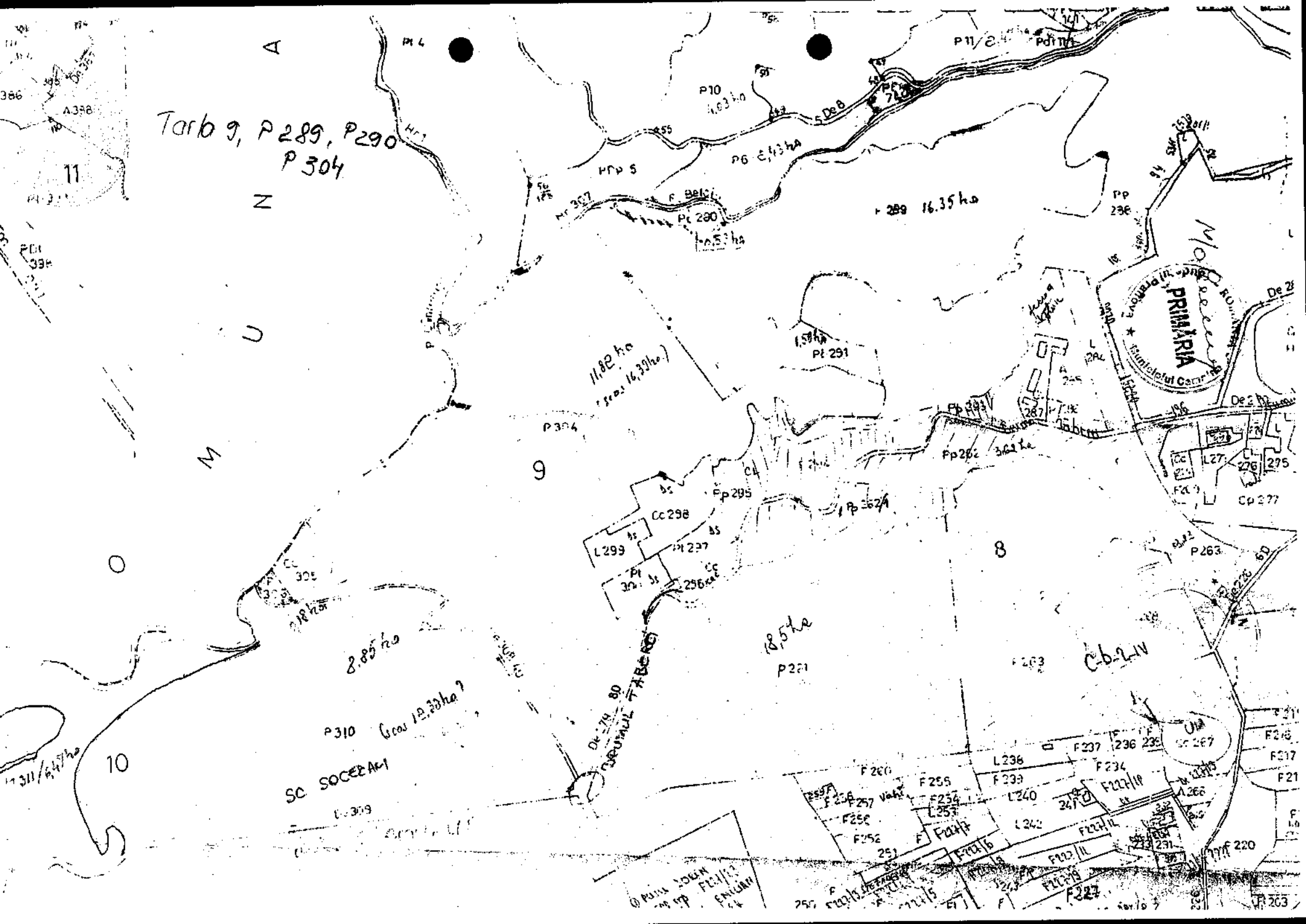

Tarla 9, P289, P290
P304
11
9
8
10
P10
P6
P289 16.35 ha
P304
11,82 ha
Pt 291
Pp 295
Cc 298
L299
Pt 297
8.85 ha
18,5 ha
P221
P310
SC SOCEDAM
PRIMĂRIA
Municipiul Cameniţa
P263
Cp 277
L236
F237
F234
F239
L240
L242
F255
F254
F252
F260
F227
F220

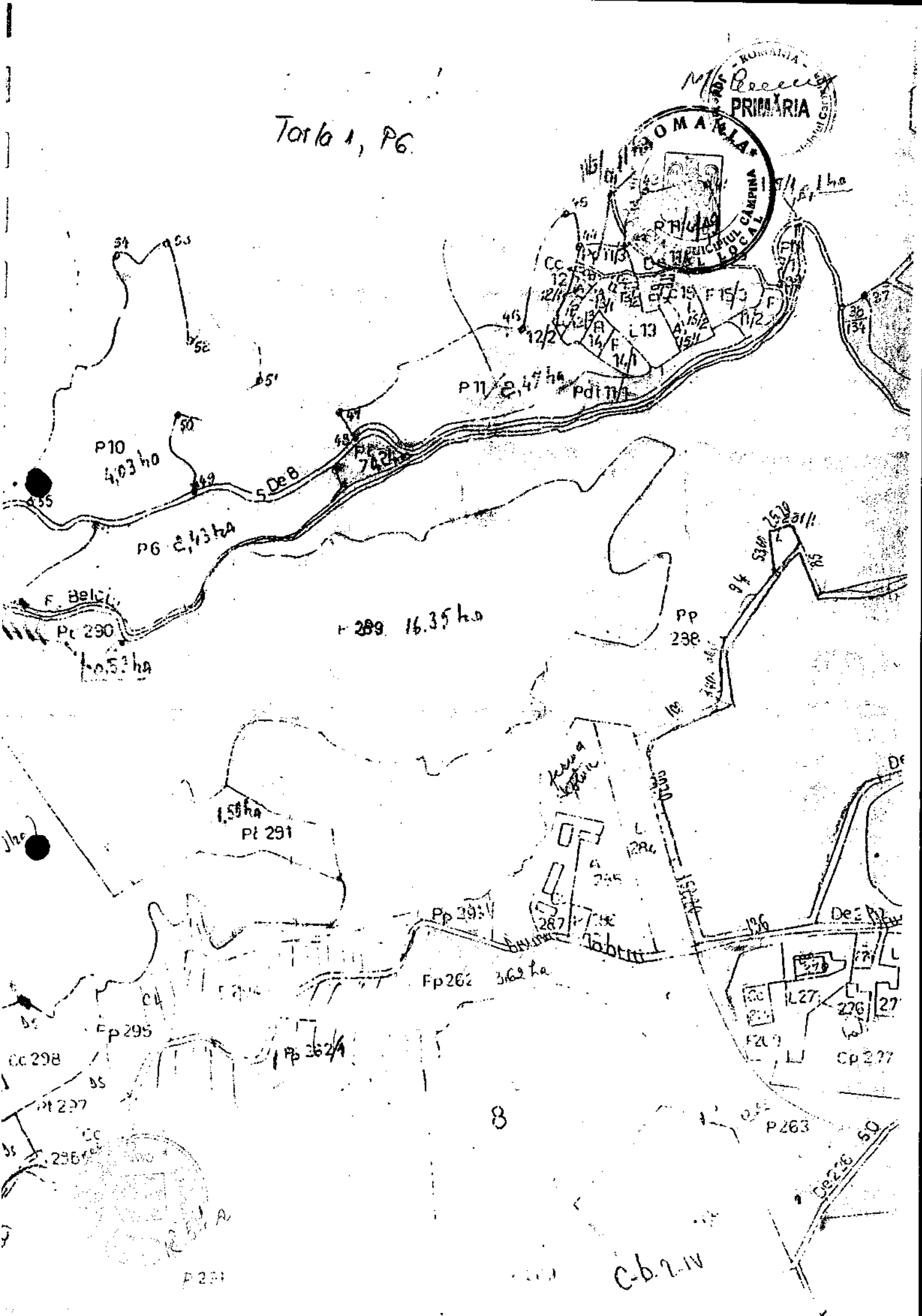

Tarla 1, P6.

ROMANIA
PRIMĂRIA
ROMANIA
PRIMĂRIA MUNICIPIUL CÂMPINA
CAL LOCAL

P10
4,03 ha

P6 2,43 ha

P11 2,47 ha

Pdt 11/1

De 8

F. Belci

Pt 290

Pp 288

F 289 16.35 ha

1,50 ha
Pt 291

Pp 293

Fp 262 3,62 ha

Fp 295

Cc 298

Pt 297

Pp 262/1

P 263

De 226

8

C-b.2.IV

ROMÂNIA
JUDEŢUL PRAHOVA
MUNICIPIUL CAMPINA
CONSILIERI
Nr.69.394/13 noiembrie 2017

EXPUNERE DE MOTIVE

Subsemnaţii: Albu Elena, Lupu Livia - Rodica, Bondoc Viorel - Gheorghe, Frîncu Anda - Lorena şi Dochia Adrian – membri ai Comisiei de specialitate din cadrul Consiliului local al Municipiului Câmpina - buget, finanţe, programe finanţare europeană, administrarea domeniului public şi privat şi agricultură, în conformitate cu prevederile art.45, alin.(6) din Legea nr.215/2001 a administraţiei publice locale, republicată, a art.44, alin.(2) şi art.50, alin.(1) din Regulamentul de Organizare şi Funcţionare al Consiliului local al Municipiului Câmpina, înaintăm la Aparatul permanent al Consiliului local **proiectul de hotărâre privind aprobarea Proiectului de Amenajament pastoral pentru pajiştile permanente ale Municipiului Câmpina, situate în extravilan**.

Ordonanţa de Urgenţă nr.34/2013 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor permanente şi pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, cu modificările şi completările ulterioare, prevede faptul că "modul de gestionare a pajiştilor se stabileşte prin amenajamente pastorale". Totodată stabileşte obligaţia consiliilor locale "să elaboreze amenajamentul pastoral, valabil pentru toate pajiştile aflate pe unitatea administrativ-teritorială în cauză".

Amenajamentul pastoral a fost elaborat de un colectiv format din reprezentanţi ai Primăriei Municipiului Câmpina, Oficiului de Studii Pedologice şi Agrochimice Prahova şi Camera Agricolă Judeţeană Prahova, acesta cuprinzând următoarele elemente importante: descrierea situaţiei geografice, descrierea solului şi a florei, capacitatea de păşunat a pajiştii şi lucrările de îngrijire şi îmbunătăţire a pajiştilor.

Conform prevederilor legale pajiştile permanente (păşuni şi fânețe) din extravilanul localităţilor sunt terenuri destinate producerii de furaje, iarbă şi alte plante erbacee pentru animale, recoltate prin cosire sau valorificate prin păşunare.

Prin amenajamentul pastoral a fost studiată suprafaţa de 46,17 ha de pajişti permanente, proprietatea Municipiului Câmpina, situată în extravilanul localităţii, diferenţa până la 251 ha fiind pajişti situate în intravilan.

Având în vedere că pajiştile Municipiului Câmpina se încadrează în categoria de pajişti cu productivitate mijlocie, starea actuală a acestora fiind afectată de eroziuni ale solului (terenuri cu înclinaţie mare) şi împăduriri necontrolate, prin amenajamentul pastoral s-a stabilit că producţia actuală de masă verde este cuprinsă între 1,5 tone şi 4 tone, precum şi lucrări de repunere în valoare a suprafeţelor de pajişti.

Aplicarea amenajamentului pastoral este obligatorie începând cu anul 2018 şi a fost întocmit conform Ghidului – cadru pentru amenajamentul pastoral, prevăzut în Anexa nr.1 la Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor O.U.G. nr.34/2013, aprobate prin H.G. nr.1064/2013, cu modificările şi completările ulterioare.

De subliniat este şi faptul că proiectul de amenajament pastoral a fost verificat de Direcţia Agricolă Prahova, care, în condiţiile legii a avizat această documentaţie, conform avizului nr.3007/23.03.2016, înregistrat la Primăria Municipiului Câmpina sub nr.8.972/24.03.2016.

Cadrul legal aplicabil:

- prevederile art.6, alin.(1) şi (2) şi art.9, alin.(9) din O.U.G. nr.34/2013 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor permanente şi pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, modificată şi completată;
- prevederile art.4, art.8, alin.(1), (7), (8) şi (9) şi art.9, alin.(1) şi (2) din Normele metodologice pentru aplicarea prevederilor O.U.G. nr.34/2013 privind organizarea, administrarea şi exploatarea pajiştilor permanente şi pentru modificarea şi completarea Legii fondului funciar nr.18/1991, aprobate prtin H.G. nr.1064/2013, modificată şi completată;
- prevederile Ordinului nr.544/2013 privind metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajişte;
- prevederile Ordinului nr.407/2013 pentru aprobarea contractelor – cadru de concesiune şi închiriere a suprafeţelor de pajişti aflate în domeniul public/privat al comunelor, oraşelor, respectiv al municipiilor, modificat şi completat.
- prevederile art.36, alin.(1), alin.(2), lit."c", art.115, alin.(1), lit."b", coroborat cu art.45, alin.(3) din Legea nr.215/2001 privind administraţia publică locală, republicată, modificată şi completată.

CONSILIERI,

d-na Albu Elena _____

d-na Lupu Livia - Rodica _____

dl.Bondoc Viorel - Gheorghe _____

d-na Frîncu Anda - Lorena _____

dl.Dochia Adrian _____

edit.I.G.

Cod FP-06-02, ver.1